

உ
கணபதி துணை.

வைராக்கியசுதகம்.

சாந்தலிங்கசுவாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்டது.

இஃது

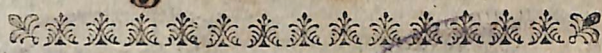
சிதம்பரசுவாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்டவுரையுடன்
பொய்கைப்பாக்கம்

ஹரிஹ ரபுத்ர உபாத்தி
யாயரால்

பார்வையிடப்பட்டு
ஷை-பார்குமாரராகிய

இரத்தநசபாபதி

முதலியாராலும்
ஆர்க்காடு கிஷ்ணப்பமுதலியார் குமாரர்
முனிசாமி முதலியாராலும்
வித்வரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கடத்திற்
பதிக்கப்பட்டது.
பராபவஞ்ஞ-மாசீமன்.
இதன்விலைஞாபா-உ.

உ

கணபதி துணை.

வைராக்கியசுதம்.

கணபதிவணக்கம்.

முக்கணிறை தருகரியை.....*

முன்னடத்திப் பின்னதன்றூட்.....*

பக்தமறைந்தே குநர்மெம்.....*

பாசவிக னுசமுற.....*

மிக்கவமர் விளைத்திளைபா.....*

ஹரொனப் பூரணஞர்ப்.....*

புக்கிணையில் பரானந்தப்.....*

பூவையபு மேவுவரால்... ..*

சபாபதி.

அம்பலவாணனடியிணைதொழுவாரீக்... ..*

கின்பமும் ஹி மெளரிதனில் வருமே... ..*

விநாயகர்.

நிம்ப நிழற்களி, நம்பொன் மலர்ந்தான்... ..*

நம்புது முத்திந லின்பம் வரற்கே... ..*

சுப்பிரமணியர்.

சமரபுரிக்குகன், விமலமலர்த்தாள்... ..*

எமதுளம்வைக்குது, முமலமறற்கே... ..*

(குருபரம்பரை)

மறைமுடியதனில் விளங்கிடு மொளியே... ..*

மனிதரைப்போல்வந்ததெனுமென்... ..*

சிறைதவிர்த் தாண்டசிவப்பிரகாச... ..*

தேசிகன் றன்னமற் றவன்ற... ..*

ன்றைமல ரடியைப் போற்றிடுஞ்சாந்த ... ..*
 நாயகன் மண்ணைம் மவன்ற ... ..*
 னிறையருள்பெற்ற பழனிமாமுனியை.....*
 நெஞ்சினுள்ளிருத்தியேபணிவாம்... ..*
 (நூலாசிரியர்.)
 போந்தேமுயிரிக்குயிராந் துணையொத்த.....*
 சாந்தையர்தம்பதமேந் துகருத்தே.....*
 பஞ்சபூத காரியமாகிய வுடம்பினையும் ஞா
 னேந்திரியகரு மேந்திரியங்கனையும் நியதிகளைந்
 துஅதன்பின்னர் அந்தக்கரணங்கனையும் நியதிகளை
 யத் தொடங்கும்போது அவைகளுக்குப் பிரதா
 னமான மனத்தை எதிரிட்டுநோக்கி நீக்குந்தோ
 றும் அம்மனம் அந்த விவேகத்திற்கு மிகவுமொ
 த்றுமையாகலின் நீங்காது முண்ணப் பழக்கம்
 போல் விவேகத்தைத் தன் வயப்படுத்தித் தனக்
 குப் பற்றுக்களா யுள்ளவற்றில் இழுத்துச் செல்
 ல அஃது அங்ஙனம் இழுத்துச் செல்லுதலை வி
 வேக மிற்றது தன்னு வலியினால் - எதிரிட்டுநின்
 ன இஃது எவற்றைப் பற்றிநின்று எழாநின்ற
 நென்றுநோக்கி அதுபற்றிய பற்றுக்களியாவையு
 ம் இவை இவையென்று அறிந்து அதற்கு அப்ப
 த்றுக்களையெல்லாம் விடுவித்து அதனைத் தன்வய
 மாக்குதற் பொருட்டு மனத்தை முன்னிலையாக்
 கி விவேகங்குற்றென்று விவேகத்தின்மேல்வை
 த் துஇந்நூல் கூறுகின்றார்.....*

வாழிநெஞ்சமே சென்றிடேனின் நிதோர்.....*

வாழ்ந்தையெற்குணாசெய்வாய்.....*
 கீழியாயிபற்றுயர் தவத்திவ்வுடல்.....*
 கிடைத்ததன்றோமற்றி.....*
 தாழிகாலமிங்கிருக்குமோநீயுமோர்ந்.....*
 துணையெனினுளபோழ்தே.....*
 ஞமுமேழ்பவந் துடைத்தல்செய்யாயிதென்...*
 ரொழுதரன் னுணைத்தாளே.....*

வாழிநெஞ்சமே, எ-து. பண்கவனும் காரியங்
 கொள்வோன் அவனைத்தன துவயமாக்குதற்பொ
 ருட்டு அவனுக்கு இனிமைகூறுதல்போல் நீவாழ
 க்கடவாய்நெஞ்சமேயென்று விவேகங்கூற, அத
 ம்குஎண்ணில்காலம் உடலுமுயிரும்போலுஞ்சே
 னநீரும்போலும் உம்மோயும்பிரிவின்றியிருந்த
 வெண்ணெய்ப்போது பிரித்துநின்று நீர்தோத்தி
 ம் பண்ணியது என்னை யென்று மனங்கே
 ட்ப, -சென்றிடேனின் நிதோர் வார்த்தை யெற்
 குணாசெய்வாய். எ-து. அதற்குநீ ஓர் கணப்போ
 தாயினும்நில்லாது விஷிபங்களிற் செல்லாநின்ற
 னை அங்ஙனஞ் செல்லாதுநின்று இஃதோர் சொ
 ல்எனக்குச் சொல்லுகவென்று விவேகங்கூற, அ
 தற்கியான் சொல்லவேண்டிய சொல்என்னையுள
 நீர்சொல்லுக யான்கேட்கின்றெனென்று மனங்
 கூற -கீழியாயிபற்றுயர் தவத்திவ்வுடல் கிடைத்
 ததன்றோ. எ-து. அதற்குக்கீழ்ப்போன அனந்தச
 னனங்களில்யாஞ்செய்திராநின்றமேலான தபோ
 பலத்தினுலன்றோ இந்தஅநிதாகிய மானிடநேக

ங்கிடைத்ததென்று விவேகங்கூற அதற்குந் துண்
மையாமென்று மனஞ்சம்மதிப்ப, அதற்கு அங்
நவம்அரிதாகக்கிடைத்த தேகத்தைப் பெற்றும்
சேக்கிரத்திலேதிருவடியை அடைதற்கு ஏதுபண்
னாமல்விண்ணாகழிப்பது எண்ணெயென்றுவிவேகங்
கூற, அதற்குஇந்தத்தேகம் பெற்றநாம்துணித் தி
ருவடியை அடையாது விமிகின்றோமோ நீர்சேக்
கிரம்பண்ணியது எண்ணெய்நாள்களின் பின்னர்
அதனை அடைகுதுமென்று மனங்கூற—மற்றீதா
ழிகாலமிங்கிருக்குமோ. ஏ-து. அதற்குஇத்தேகங்
கற்பகாலம் இவ்விடத்து இருப்பதோ இதற்கு
அளவுகூறிய நூருண்டுகளால் இடையிடையே க
னந்தோறும் அறித்தியமிருத்தலின் எந்தக்கண்
ம்இருக்குமோ எந்தக்கணம்போமோ தெரியா
தென்று விவேகங்கூற, அதற்கு அங்நவம் அறித்
தியமாமெனின் இதனைப்பாழித்து இனிவருங்கா
யத்து அத்திருவடியை அடைகுது மென்றுமன
ங்கூற, அதற்குஇனியோர் காயத்தின்கண் அதனை
அடைகுது மென்னிற்பெறுதற் கரிய பிறவியெ
ன்றும்சிலநாள் களின்பின்னர் அடைகுது மென்
னின் அறிதற்கரிய அவதியென்றும்விவேகங்கூற,
அதற்குநீர்இங்நவங் கூறியதுஉண்மை பென்று
மனஞ்சம்மதிப்ப,--நீயுமோர்ந் துணைபெனின்-
ஏ-து. அதற்குஇந்தக்காயங் கிடைத்தற்கு அரிதெ
ன்பதையும் இதனதுநிலையாமையினையும்நீயும்வி
சாரித்து அறிந்தனையாயின்,—உளபோழ்தே கு
ழுமேழி பவந்துடைத்தல் செய்யாயிதென்றோ

நுதிரன்றுணைத்தாளே. ஏ-து-இக்காயமிருக்கும்
போதே சிவனது உபய பாதங்கனையும் தொழுது
எம்மை வளைந்துகொள்ள நின்ற எழுவகைப்பிற
விகனையும் நீக்கிக்கொள்ளுகல் செய்யாய்இது எ
ண்ணெயின்கருத்திருந்ததென்று விவேகங்கூறிற்று.
என்றபாறு. மற்றென்பது அகைநிலை. உயர்தவத்தி
வ்வுடல் கிடைத்ததென்பதற்கு உதாரணம் “ஞா
னவாஃஷ்டம்- ஏதுயங்கடலினு சத்துணையினி லா
மைக் கழுத்திப் புகுவதுபோற் பொறிவெம் பி
றியியனேகத்தாம் புருடல்விவேகியெனப் பிறந்
து, முறியுப்பிறவிப்பயனிலனிம் மோகமடையுஞ்
செய்தொழிலாம், செறிவதென்னே யிவற்றூலே
தினங்கொள்வாரஞ் சென்றபிமால்., உழிகாலமி
ங்கிருக்குமோவென்பதற்கு உதாரணம். “ திருவ
ள்ளுவநாயனார்-உறங்குவதுபோலுஞ் சாக்காடுற
ங்கி, விழிப்பதுபோலும் பிறப்பு-, பெருத்தற்கரிய
பிறவிக்கும் அறிதற்கரிய வவதிக்கு முதாரணம்-
“ ஆனந்தத்திரட்டு-வெண்பா-பெருத்தற்கரியபிற
ப்பிதிதன்போக், கந்தத்தற்கரியவவதி- பிற்தொன்
மை, நாமதற்கு நேரமுண்டோ நன்னெஞ்சேமு
த்திறெறி, கூபிதற்கல்லாது குறித்து, மறறும்வ
ருவனவற்றிற்காண்க..... (க)
இங்நவம் நீர்கூறியது உண்மையாகலின் இனி
த்திருவடியை அடையக்கடவமென்று மனஞ்சம்
மதிப்பமேற்கூறுகின்றது..... *
தானையேதர மறிகலா தெமக்கெளி... .. *

தரு சிவப்பிரகாசம்.....*
காளியாமெனத் திரிந்தவன் பணிபுரிந்.....*
தரியலிடடைகில்லாய்.....*
கேளையோமனை யாதிபவளறிநிலே.....*
கிடந்துழைத்தனை நெஞ்சே.....*
தானையோலையுந் தூதரும்வரினிவர்.....*
துணைகொலோ நவில்வாயே.....*

தானையே தரமரிசிலாது. ஏ-து-சுரர்முதலாகத் தாவரமீருகச் சொல்லப்படா நின்ற எழுவகைப் பிறவித்துன்பங்களைபும் துடைத்தல் செய்யும் அநியதிருவடிவளைக் கொடுத்தற்குப் பக்ருவனென் றும்அபக்ருவனென்றும் பாராது,— எமக்கெளி தருசிவப்பிரகாசமரு. ஏ-து-அருமைப் படுத்தா து எமக்குளிறிலேதந்த சிவப்பிரகாச மென்னு நாமதேயத்தையுடைய ஆசாரியருக்கு, —ஆளி யாமெனத்திரிந்தவன்பணிபுரிந்தரிய லிடடை கில்லாய். ஏ-து- அவரதடிமையாமென் றியாவருங் கூற அவரதுதிருவுளத்திற்குப் பாங்காக நடந்து கொண்டேஅவரது ஏவற் டண்விடைகளைச் செய்து யாவற்கும் அறியலிட்டினை அடைந்தா யில்லை, —கேளையோ. ஏ-து-ஐயொநீகேட்பாயாக,— ம னையாதிபவளறிநிலே கிடந்துழைத்தனைநெஞ்சே ஏ-து. பெண்டிர் முதலியகுடும்பச் சேற்றின்கண் வீழ்ந்து உழைத்துக்கொண்டனை நெஞ்சமே நீ என்னகாரியஞ் செய்து கொண்டாய்-தானையோ லையுந் தூதரும்வரினிவர் துணைகொலோ நவில

வாயே. ஏ-து. இனிநானைக்கு இயமனது தூதரு ம் ஓலையும் வருங்காலத்து இந்தப்பெண்டிராகிய சீவர்கள் துணையாவரோவென்று விவேகங்கூறிந் து. ஏ-து. ....*
மிகுந்த சேற்றில் வீழ்ந்தோன் கிடந்துஉழை த்தல்பால் மிகுந்த செலவம் பெற்றோனுக்கு ம் அதிசுமூழ்கி மயங்கிமறுமை குறிக்கக் கூடா மையிற் கிடந்துழைத்தனைபெண் கூறப்பட்ட து. தானையே தரமற்கிலா தென்பதற்கு உதாரணம், ஞானவாசிட்டம். இயற்கைகுணஞ் சோதி த்து முன்னே பின்னே யாவையு மாம்பிரம நீ-யென்னல் வேண்டும், வியப்புந் தாசையி லுழ ல்வார்க் கிவ்வா ரோதின் னுத்த தீநரகில் வீழ்த் ததர்கூர், தியக்குறு போகத்தாசை தீர்ந்து புந்தி தெளிந்த வுணப்பால்வார்க்கே திகழத்தோன் றும், மயக்கமற வுணர்த்தவல்ல குருவைக்கிட்டா வருந்தி யுந்தன் பிறப்பறுக்கு மகனு மாங்கே, மணிபுரிந் தரியலிடடை கில்லா யென்பதற்கு உ தாரணம், ஹராகமம்- அடுத்ததின் நல்லமான் மா வாகு மென்றறிந்து நல்லோர், தடித்திடுஞ் சமய வாத தற்றவஞ்செபந்தியானம், படிற்றுல கியற் கை யாவும்பரகதி விலக்கா மென்றே, விடுத்தரு ட்குரவன் பாதமேவி மெய்ப் பணிசெய்வாரோ, மன்பாதிப வளறிநிலே கிடந்துழைத்தனை பெ ன்பதற்கு உதாரணம், ஞானவாசிட்டம்-தாரண மிது மென்னிற்றையாகு மப்பாசந் தனைத்துக் கொண்டால், ஆரதனை யறுத்தலும் விரகுடை

யா ரதிவிலாரசை விஞ்சிக், கூரிதய மப்போகத்
துழன் றுழக்குங் கொயிந்துபகைக் குறித்தபோ,
தே, தீரதையா மறிஞருககு விரத்தியுள தாய்ச்சி
த்தந் தெளிபு மன்றே,, மற்றும் வருவனவற்றும்
காண்க.....(உ.)

நீர் கூறியது உண்மை. திருமடியே துணை. மனை
விபாதிப சீவர்கள் துணையலர். ஆனால் இவர்களை
விடுத்தாற் பழிவிப்பொன்பதும் இவரை வைத்
துப் பாருகாப்பதற்கு ஓர் துணை இன்றென்பதும்
குறித்து இவரோடு கூடியின்றே எனென்றுமன
ங் கூற அதற்குமேற்கூறுகின்றது..... *

தவிலினிம்மனை மக்களுக் கொருதுணை.....*
நாமலதிலயென்றே.....*
கவலைபுற்றான் ருண்ம தந்தனையுண்க.....*
காலஞர் கொடுபோயிற்.....*
குவலபத்தடைந்தவனா நாடொறும் புரந்.....*
திருவையோகுறிக்குங்காந்.....*
சவலைநெஞ்சமே சிவனலா துயிர்க்குயிர்.....*
தானுமோர் துணையாமே.....*

தவிலினிம்மனை மக்களுக் கொருதுணை நா
மலதிலயென்றே கவலை புற்றான் ருண்ம தந்தனே.
எ-து, சொல்லமிடத்துப் பெண்டிர் புத்திரர் மு
தலியோர்க்கு ஒப்பற்றதுணை நாமன்றவேறு இ
ன்றென்று சிவனது திருவடியை மறந்தனை யாக
லின் திருவடியே துணையென்றும் மனைவிபாதிப

சீவர்கள் துணையலொன்றும் நீமுன் கூறியவற்றி
ற்கு எதுவென்னை யென்று விவேகங் கேட்ப, அ
தற்கு இந்த மனைவியாதிப சீவர்களை யாவர் காப்
டொன விடுப்பே எனென்று மனங்கூற, — உனைக்
காலஞர் கொடு போயிற் குவலபத் தடைந்திவ
ரை நாடொறும் புரந்திடுவையோ. எ-து, உன்னை
யமன் கொண்டு போமிடத்து மீண்டு இப்பூமிக்
கண்வந்து இச்சீவர்களை எக்காலத்துங் காப்பை
யோ அஃதன்றி ஒருகணப் போதாயினும் வந்
து இவரை நீர் நன்றிருக்கிறோவென்று கேட்க
த்தான் கூடுமோ வென்று விவேகங்கூற, அதற்
கு அவரையான் இருக்குமளவாயினும் காக்குவ
லென்று மனங்கூற, அதற்கு நீயிருக்கும் போதா
யினும் திருபர் முதலாயினோர் உன்னைக் கொண்
டுபோயினாயினும் அன்றி அவரைக் கொண்டு
போயினாயினும் அப்போது உன்றற்காக்கப்
பட்டார் யாவொன்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர்
கூறியது உண்மையென்று மனஞ் சம்மதிப்ப, கு
றிக்குங்காற் சவலை நெஞ்சமே சிவனலா துயிர்க்
குயிர் தானுமோர் துணையாமே. எ-து, உண்
மையாகப் பார்க்குமிடத்துப் பேதைமை யுடைய
நெஞ்சமே சீவர்களுக்குச்சிவனே துணையன்
றீச் சீவர்களுக்குச் சீவர்கள் துணையர்வனோ வெ
ன்று விவேகங்கூறிற்று - என்றவாறு.

இயற்பெயர் மூன்னரானாக் கிளவி, பலர்ச்
சூரியெழுத்தின் வினையோடு முடிமே-என்பதனா
ற் காலனென்று மியற்பெயர்மூன்னர் சூரென்ப

து வந்தது, நவிலினிம்மணை மக்களுக்குக் கொருது
ணை யென்பதற்கு உதாரணம், ஆனந்தத்திரட்,
டு - உடையொன்பொரு னினையுல கியப்பிணை
புயர்குல நெறிதன்னை, அடையு மைந்தர்தாய் த
ந்தைநன் மனையென் வதைதருமவர்தம்மை, வி
டவி கந்திறை கழலிணை மேவியவிமலர்தங் களை
யெல்லாம், உடைய - நன்குறுமொழிமறை முனி
வர்க ஞ்ரைப்பராத்தர்க ளென்றே, சிவனலா து
யிரிக் குயிரொன்பதற்கு உதாரணம் - திருவருட்
பயன் - அகரவுயிர்போலறிவாகி யெங்கும் - நிகரி
லிறைநிற்கு நிறைந்து, மற்றும் வருவனவற்றும்
காண்க.....*

நீர் இங்ஙனங் கூறியது உண்மை. இனி துணை
யாவது யாது. பகையாமது யாது. மனைவியாதிய
சீவர்கள் வந்தவாறுங்ஙனம். நீர் கூறுகவென்று
மனங்கேட்ப அதற்குமேற்கூறுகின்றது.....*

துணைய தாயெமைத் தொடர்தரு தொடர்பான்
ரெல்கழ றுணையல்லா .....*
துணைவுசெய்தபிழைவதஞ்ஞானமென்.....*
துள்ளவா றுணாராய்மற் .....*
றிணையிநெஞ்சமே பகையிவருறவிவ.....*
ொனவினைவழியேவந்.....*
தனைவசைவாயுனிமுனிவாதிய.....*
வடுத்தெனக்கெடுத்தாயே.....*
துணையதா யெமைத் தொடர்தரு தொடர்பு

ரன் ரெல்கழறுணை. எ-து, சிருட்டிதொடங்கி
விட்டடைவக்கு மளவுந் துணையாகி எம்மைவிட்டி
நீங்காநிருக்கின்ற உயிர்க்கு உறவாகிய சிவனது
தொன்பைப்பாதங்களே துணைபென்றும், அல்
லா துணைவு செய்தபி மகலதன்ஞான மென்று
ள்ளவாறுணராய். எ-து, அஃதன்றி உள்ளத்தை
மெலிவுசெய்து நாசம்பண்ணுநின்ற பகையாவ
து அஞ்ஞான மென்றும் உள்படியே யறிந்த
ணையிலலை, — இணையி னெஞ்சமே. எ-து, இழி
வினாலுனக்கு வேறுஒப்பு இன்றிய நெஞ்சமே,
பகையிவருறவிவ றொனவினைவழியேவந் தனைவ
சைவாயுனி. எ-து, அஃதுருவினையின் வழியரா
ப்பவ் து பொருந்திய சீவர்களை இவர்பகைவொ
னவும் இவர் உறவொனவுங் கருதி, — முனிவாதி
யவறித் தெனைக் கெடுத்தாயே எ-து, பகையெ
ன்று வெகுளியும் உறவென்று விதைவும் அடை
ந்து உன்னைடு கூடிய என்ணையும் கெடுத்தாய் நீ
பென்று விவேகங்கூற்றிற்று. எ-து, ஆணவத்தால்
மறைப்புன்றி கிடந்தஉயிரைச் சிவன் தனது கா
ருணியத்தினால் எரித்து மரபைக்கண்ணே தனு
வாதிகளைக் கொடுத்த முன்னர் விடயஞானத்
தை விளங்கிப் பின்னர் சுருதி குருசுவானுபவங்க
ளினால் சொருப ஞானத்தைவிளக்கி ஆனந்தா
னுபவத்தைக் கொடுத்தலின் உயிர்க்கு உறவு சிவ
னென்றும் உயிரினது இரண்டுஞானத்தையும் அ
ஞ்ஞானமே மறைத்துவிட்டடையுமளவுந் துன்பத்
தெனச் செய்தலின் ஆணவம் உயிர்க்குப் பகையென்

றும்நல்வினை அனுபவிக்கு மிடத்துப் பகைவரும் உறவராகலாலும் தீவினையனுபவிக்குமிடத்து மனைவியாதி யுறவோ பகைவராய்த் தேகநாசஞ் செய்தலினாலும் இச்சீவர்கள் வினைவழியராய்வந் தவரன்றிப் பகைவரும் உறவரும் அலொன்றுகூறப்பட்டது. மந்தென்பது-அசைநிலை பகையி வருறவிவ ரென்பதற்கு உதாரணம்--“கிவபோக சாரம்-வெண்பா-ஆர்பெரிய ரார்சிறிய ராருறவ ரார்பகைவர், சீர்பெரிய ரானத்த சிற்சொருபர்-பேர்பெரியர். எங்கெங்குந் தாமாயிருந்துசடகி த்தனைத்தும், அங்கங்கியற்றுவதனாலு. மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க..... (சு)

தெடுத்தாயே யென்றென்னை நீர்வெறுப்பதென் னையினின்றிய உறவைப்பற்று தலால் என் னையுள. நீர் கூறியவாறே விரித்தேனென்று உற வினைவிடுத்துப் பொருளினைக்கருதிய மனத்தை ப்பார்த்து மேற்கூறுகின்றது.

கெடுவதாம்பொருள்செல்வமே பல்வகைக்.....*
கிலேசமற்றதுதன்னை.....*
விடுவதேசுகமெனவுமோர்ந்திலைமுனம்.....*
விடுத்துளோர்க்குணைப்போலும்.....*
நெடியபூகமதில்லையோ சொல்லுதி.....*
நெஞ்சமேயினிப்பற்றம்.....*
நடைதுமேலானருளையேபொருளென.....*
வருஞ்செல்வமதுதானே.....*

கெடுவதாம் பொருட் செல்வமே பல்வகைக்கி லேசம். எ-து. அறிந்துபோவதாகிய பொருள் கள் செல்வமோ பலவேறுவகைப் பட்ட துன்ப மென்று விவேகங்கூற, அதற்கு முன்னர் மனை வியாதிய உறவுகளை நீர்விடுக்கச் சொன்னபடி வி டுத்தேன் இப்போது இந்தப்பொருளை யாயினு ம் அருந்தலைக் குறித்துவைத்துக் கொண்டு தவ த்தினைப் பண்ணுவ லென்றால் இதனையும் நாச மென்றுந் துன்பமென்றுங் கூறினீர் இனி இன் பமாவது யாதென்று மனங்கேட்ப, —அது தன் னை விடுவதே சுகமெனவு மோர்ந்திலை. எ-து-அத ற்கு அந்தப்பொருளைக் கைவிடுவதே சுகமென வும் அதனைப்பிடித்தலே துன்பமெனவும் உண் மையாக அறிந்தாயில்லை நீயென்று விவேகங்கூ ற, அதற்கு நன்று கூறினீர் இப்பொருளையும் வி டுத்து இரக்கச்சொல்லுகிறோ வென்று. மனங் கேட்ப. — முனம்விடுத்தனோர்க் குணைப்போ லுநெடிய பூகமதில்லையோ சொல்லுதி-எ-து.அ தற்கு முன்னர் பற்றுக்களா யுள்ளனயாவும் து ன்பமென்று அறிந்து துறந்தோர்க்கு உன்னைப் போலங்கூர்ந்த புத்தியின்றோ நீ சொல்வாயெ ன்று விவேகங்கூற. அதற்குச் சம்மதித்து இங்ங னஞ் சொல்லப்பட்ட பொருளுக்கு மேலாய பொருள் யாதென்று மனங்கேட்ப, — செஞ்ச மே யினிப்பற்றற்றடைது மேலா னருளையே பொருளெனவருஞ் செல்வமது தானே. எ-து, நெஞ்சமே இனி இப்பொருண்மேல் வைத்தபற்

நினிங்கமேலாயசிவனது அருளையே பொருளெ
ன அடைவோம் அதனை அடைந்தால் அவ்வரு
டானே அரிய செல்வமும் எமக்கென்று விவே
கங் கூறிற்று. எ-று, இப்பொருளால் இவ்வின்ப
ம் வருதல் போல அவ்வருளால் அவ்வின்பம் வரு
தலின் அருஞ்செல்வமதுதானே பென்று கூறப்
பட்டது. — செல்வமே பல்வகைக் கிலேசமென்
பதற்கு உதாரணம், நீதிவென்பா-இன்ன ற்றும்
பொருளை யிட்டுதலுந் துன்பமே, பின்னதின்
ப் பேணுதலுந் துன்பமே-அன்ன, தமிழ்த்தலுந்
துன்பமே யந்தோ பிறர்பால், இழுத்தலுந்
துன்பமேயாம், வித்தேசக மென்பதற்கு உதா
ரணம், திருவள்ளுவநாயனார்- யாதனின் யாதனி
னிங்கியானோது,லதனினதனினிலன், அருஞ்செ
ல்வ மதுதானே என்பதற்கு உதாரணம் “ திருக்
கடைச்சுரப்பு செல்வமணி மாடன் சென்றுசே
னோங்கிச், செல்வமதி தோயச் செல்வ முயர்கின்
ற, செல்வரவாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலமேய, செல்
வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே, மற்று
ம் வருவனவற்றிற்காண்க..... (கு)

இவ்வனங் கூறிய எதுவினால் பொருள் துன்
பமென்று விடுத்திடுக கண்டசுகத்தை விழைகின்ற
மனத்தைப் பார்த்து மேற்கூறுகின்றது.

தானே சூழமண் ணுலகையாண் டழிபவர்.....*
தங்கள் வாழ்வினிடென்றே.....*
நீ நினைத்தியோ நெஞ்சமே யெஞ்சுறு.....*

நிமலஞானமதுற்றால்.....*
வானும்வையமும்வந்துதான்வணங்குமெய்.....*
வாழ்வுகாண்டலும்விண்முந்.....*
போனநாட்கிரங்கவும்வருமெனநலோர்.....*
புகன்றதோர்ந்திலைகணே.....*

தானே சூழமண் ணுலகையாண் டழிபவர் தங்க
ள்வாழ் வினிடென்றே நீ நினைத்தியோ நெஞ்ச
மே. எ-து, இரதகச துரக பதாதிசளாகிய நால்
வகைச் சேனையும் தம்மைச் சூழ்ந்துவர இப்பூ
வுலகராண்டு அவ்வாழ்வோமும் அழிந்தபோகா
நின்ற அரசர்களுடைய பொய்வாழ்க்கை இனி
துநதென்று நீகருதினகொல்லோ நெஞ்சமே
என்று ள்வேகங்கேட்ட, அதற்கு நீர்மேற்கூறிய
வாறே உறவையும் பொருளையும் விடுத்தேன் இ
ப்போது இவ்வரசரது செல்வத்தையும் இவரை
யாவரும் வணங்கும் இவரது பெருமையினைபுங்
கணி அதிசயித்த மாத்திரமேயன்றி வேறில்லை
அதற்கு நீர் இச்செல்வமும் பெருமையும் பொ
ய்பெய்ந்தும் இவற்றைநீ விரும்பாதே யென்றுங்
கூறினீர் ஆனால் இச்செல்வப் பெருமைகளுக்கு
மேலாய் மெய்மையாகிய செல்வமும் பெருமை
யும் எவையென்று மனங்கேட்ட, — ஏஞ்சுறு நிம
லஞான மதுற்றால்வானும்வையமும் வந்துதான்
வணங்கும். எ-து, அனுவளவாயினுங் குறைவுப
டாத பரிபூரணமாய் நின்மலமாயுள்ள சிவஞான
ச் செல்வத்தை ஒருவன் அடைந்தால் அவனது

பாதத்தை வானகத்தோரும் வையகத்தோரும்
வந்து வணங்கா நிற்பார்கள் ஆதலின் மெய்ச்செ
ல்வமும் பெருமையும் இவைபென்று அறிதி, —
மெய்வாழ்வு காண்டலும் வீண்முற்போனநாட்
கிரங்கவும் வருமென நலோர் புகன்ற தோர்ந்தி
லகாணே. எ-து, இஃதன்றி இத்தமெய்வாழ்வு
கண்டவுடனே முன்னர்ப் பொய்வாழ்வில் வீணா
ளாய்க் கழிந்த காலங்களை நினைத்து இத்தெயிங்
காலம் இவ்விற்பத்தை விட்டு இருந்தோ மென்
று இரங்குதலும் வருமென்று ஆப்தர் உரைத்
த வாக்கியங்களை அறிந்திலேபோலும் நீ அவரது
வாக்கியங்களைப் பார்த்து அறிவாயாகவென்று
விவேகங்கூற்றி. எ-து, — தானேகுடி மண்ணு
கையான் டழிபவொன்பதற்கு உதாரணம், — நா
லடியார்-பாண யெருத்தம் பொலியக் குடைநி
ழங்கீழ், சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரும் எ
னை, வினபுலப்ப வேறுகி வீழ்வார்தாங்கொண்ட,
மணையாளை மாற்றார் கொள, — வானும் வையமும்
வந்துதள்ளவணங்கும் என்பதற்கு உதாரணம், —
ஞானவாசிட்டம்- மெத்தென்றசரித்திரத்தினவர்
தம்மை புலகெல்லாம் விரும்புந் தன்மை, கொதி
தொன்று வனமுங்கிந் குழலிசையான்மகிழ்வில
ங்கின் கூட்டம்போலாம் இத்தன்மை யாவற்கு
ய்ச், சத்தென்றவழிபிரண்டே பவந்தீர்ப்ப வ
ர்க்கவற்றைச் சாற்றக்கேண்மோ, — போனநாட்கி
ரங்கவும் வரும் என்பதற்கு உதாரணம்-பட்டின

த்துப்பிள்ளையார்பாடல் - அண்ணறன்வீதி யா
சிருப்பாகு மணிபடையோர், நண்ணொரு நா
லொன்ப தாமவலோவலு நண்ணுமிவ்வார், துண்
ணென் பசிக்கு மடைப்பள்ளியான சுசமு மெ
ல்லாம், எண்ணிலிகாலமவமே விடுத்தன மெண்
ணரிதே, — மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க. (சு)
— நுனங்கூறிய எதுவாற் சுகப்பற்றைவிதித்
இவ்விபற்றைக் கருதிய மனத்தைப் பார்த்து
து இவ்விபற்றைக் கருதிய மனத்தைப் பார்த்து
மேய்ந்தென்கின்றது.....*
காணியிதேம திடமிது வெனமனை.....*
கருதிமண்ணுகின்றாய்.....*
நாணிலாய் நெஞ்சமேபுடலிது.....*
நமதிடமலவென்றும்.....*
நிபணவும்பரி மேயிதற் கிடமதாம்.....*
பிருதுவி தனைநாகப்.....*
புணிணன்றிருச்சரணமே யுயிரிக்கெலாம்.....*
புகலிடமதுதேதோ.....*

காணியி தெமதிட மிதுவென மனைக்கருதி
மண்ணுகின்றாய் நாணிலாய் மடநெஞ்சமே. எது
- , இது எமது காணியெனவும் இது எமது அடெ
னவும் மண்ணைஎனதென்று கருதிமண்ணாய் மடி
ந்து போகின்றாய் இங்ஙனம் எண்ணில் காலம்
யாதொன்றை யாதொன்றை நீவிதைந்து கருதி
னாய் அந்த அந்த மயமாய் நின்றே இறந்தனை
இங்ஙனம் இறந்தும் பிறந்தும் இத்துன்பங்களி
ல் மொத்துண்டு இன்னும் பற்றாநின்றாய் நீயெ

ட்க மில்லாய்போலும் பேதைமைதானே நிறைந்
த நெஞ்சமே என்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர்
விடல்வேண்டி மென்றவற்றை யெல்லாம் விடுத்
தேன் இனி ஓரிடமாயினும் பிடித்துக் கொண்டு
ருந்து தவத்தைப் பண்ணுவேனென்றால் நீர் இவ்
விடமும் ஆகாதென்று கூறிநீர் இவ்விடம் வே
ண்டிமெனப் பிடித்ததனால் குற்றம் என்னெய்
ன்று மனங்கேட்ப, — உடலிது நமக்கிட பிழை
ன்றும்பேணவும் படுமே யிதற்கிடமதாம் பிழை
விதனை. எ-து, வாதபித்தசிலே ஷ்மங்கலினால்
கிய வியாதிகளுக்கு இடமாயுள்ள உடம்பு சடமா
கலின் யாம் அறிவாகலின் இவ்வுடம்பே நமக்கு
இடம் அன்றென்றால் இதனுக்கு இடமாயுள்ள
மண்ணின இடமென்று பிடிக்கவும் தகுமொ நீ
சொல்லுதியென்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர்கூ
றியது உண்மையாம் அறிவுருவமாய் எமக்கு இ
டமாவதுயாதென்று மனங்கேட்ப, — நாகம்பு
ணிஞன்நீருச் சரணமேயுயிர்க் கொலாம் புகலிட
மதுதேதோ. எ-து, சர்ப்பாபரணாகிய கிவனது
திருவடிகளே உயிராகருக்கெல்லாம் அடையும் இ
டமாகலின் அதுவேநமதுஇடமென்று நீ அறிதி
என்று விவேகங்கூறிற்று. எ-து, — இசற்கு உதா
ரணம், ஆனந்தத்திரட்டு - மண்ணினுந் தனத்தி
னு மனைக்குயாய்த்தநம், பெண்ணினுந் மகவினும்
பெரியபேரினும், துண்ணென விழைவனைத் துற
ந்ததுயமோ, விண்ணினு மின்புடன் மேவிவாழ்வ
மோ, “திருவள்ளுவநாயனார்- புக்கில மைந்தின்னு

கொல்லோவுடம்பினுட் பிச்சிலிருந்தவயிர்க்கு. ம
ற்றும் வருவனவற்றும் காண்க..... (எ)
இங்ஙனங் கூறியவற்றால் இடப்பற்றைவிடுத்த
ப்புக்கழவிரும்பிய மனத்தனைப்பார்த்து மேற்
கூறுகின்றது.... *
தேர்கி லாயிவண் புகழ்விழைந்தனையினித், ...*
தேகம்வேறடைந்தாயேற்..... *
சாரு மோவதி லிதிற்புகழலதுநீ..... *
தானுணர்ந்திடுவாயோ..... *
பேரியாதிபர் மார்கொண்முற்பவத்திகழ்..... *
பெற்றினுமிந் துணைநெஞ்சே..... *
யோரினோரிளவீடுறுதலேபுகழிக..... *
முறல்பிறப்பெனவுன்னே..... *

எ-து, தேர்கிலாயிவண் புகழ்விழைந் தனையி
னித்தேகம் வேறடைந்தாயேற் சாருமோவதி லி
திற்புகழலதுநீ தானுணர்ந்திடுவாயோ. எ-து, புக
ழினது உண்மையை நீநன்றாய் விசாரித்து அறி
ந்தாயில்லை. இவ்விடத்துப் புகழை விரும்பாநின்
றனை. இக்காயத்தை விட்டு இனிவேரோர் காயத்
தை யடைந்தாயேல் இதன்ஊறந்த புகழ் அத
ன்கண் வந்து பொருந்துமோ. அஃதன்றி முற்
பவத்துஇன்ன புகழையுடையான் இவனென்று
பிறராலறிந்து சொல்லத்தான் படுமோ. அஃதன்
றிநீதான் முற்பவத்திலே நற்புகழையுடையென்
யானென்று அறிதியோ வென்று விவேகக்கேட்ப

,அதற்கு இஃதாயினும் எனக்குத் தெரியாதோ
வென்று மனங்கூற, —பேரியாதியாமார் கொண்
முற்பவத்தி. எ-து, அதற்கு இனிமேல் வரும்பி
றப்பு விவகாரம் நினக்குத் தெரியுமாயின் முற்
பிறப்பின் விவகாரமும் நினக்குத் தெரியுமாகலி
ன் முற்பிறப்பின் கண்மகக்குப் பேரியாது,யாம்
யாவர்.எமதுவிவகாரம் என்னை நீசொல்லுகியெ
ன்று விவேகங்கேட்பு, அதற்கு மாறுத்தவா கூறு
தலின்றி மனஞ் சம்மாலிருப்ப, —இகழ்பெய்தினு
முத்துணை நெஞ்சே. எ-து, இதற்கு உனக்கு
வெறுப்பாகிய இகழ்ச்சி வருமாயினும் அதுஇந்
தப் புசழ்ச்சிபோலவேயாகும். நெஞ்சமேயெ
ன்று விவேகங்கூற, அதற்கு நீர் இங்ஙனங் கூறி
யவாற்றால் யாவருங் கூறுகின்ற புசழ்ச்சிவுகள் இ
ல்லையென்பதாயிற்று ஆதலின் இவைகள் இல்லை
யோவென்று மனங்கேட்ப—ஓர்மனையில் வீடு
றுதலே புசுழிகழுதல் பிறப்பெனவுன்னே. எ-து.
உண்மைபாக விசாரிக்கு மிடத்து ஒப்பற்ற வீட்
டனை அடைதலே புசுழெனவும் பிறப்பினை அ
டைதலே இகழெனவும் நீ அறிதியென்று விவே
கங்கூறிற்று. எ-து, [வீட்டினை யடைந்தோரும்
நித்தியம், ஒன்றனையும் விரும்பாது அவ்விட்டி
னையே விரும்பி அடைந்த அவரது புசுழும் நித்
தியம். பிறப்பினை யடைந்தோரும் அறித்தியம்
இவரது புசுழும் அறித்திய மாகலின் அதுபுசுழெ
ன்றும் இது இகழென்றுங்கூறப்பட்டன.] இதற்
கு உதாரணம்—“ஒழிவிலொடுக்கம்” நாயேறிவீ

ழந்தென்னடத்துகிலென் ஞானிக்குப். பேயாஞ்
சுகம்பழித்தென் பேணுகிலென்—ரோயார்,பெரு
மை சிறுமையிலே பின்னு முன்னு மில்லை, வரை
வற்று வேண்டியசெய் வார்., உறவுமுதல் புகழோ
ருட ஐந்திற்கும் உதாரணம்—பிரபுலிங்கலீலை-ஓடு
ம்பொன்னு முறவும் பகையுமோர், கேடுஞ் செ
ல்வமுங் தீர்த்தியு நிந்தையு, ஓடுங் காணமும்
வேறந்தோக்குதல், கூடுந் தன்மை கொளுமன
தன்மனம், ம்றும் வருவனவற்றிற்காண்க..(அ)

தானையே தரமறிகிலா தென்னும் பாட்டுமு
தல் இவ்வேழுப ட்டாலும்-மனத்திற்குப்பிறப்ப
ற்றுக்களாயுள்ள உறவுபொருள் சுகம் இடம் புச
ழ் என்கிற இவ்வைந்தையும் விடுவித்து இந்தவுற
வு முதலாகிய மைந்துள் சிவனது திருவடியே
யென்று அறிவித்து—இனிஉட்பற்றை நீக்கி அத்
திருவடியை அடைதற்கு ஏதுவாய் தவத்தைச்
செயும்படி மனத்தைச்சம்மதிக்கப் பண்ணஅது
சம்மதித்துத்தவஞ்செயத் தொடங்கும் போது
அத்தவத்தால் தன்னப்பிறப்பெரியனென்றுகூற
அப்பெருமைசருதிய மனத்தைப்பார்த்து மேற்
கூறுகின்றது.....*

உன்னுகின்றனையு னைமனோர்பெரியனென் ...*
றுணருமாசெயவுன்பால்.....*
மன்னுமீசனே புந்தம் விடனிப்பவன் .....*
மற்றைய ரறிந்தென்னும்.....*
அன்னவன்றிருப் பொலினடிகரியதா.....*

வருந்தவஞ்செய்தெஞ்சே.....*
 பின்னைமுன்னவ னுலகநீந்திறைஞ்சுமா.....*
 பெருமைசெய் குவனோ.....*

உன்னுகின் மனைபுனை மனோர் பெரியனென்
 னுணருமாசெய. ஏ-து, உன்னைஇவ்வுலகத்திலுள்
 ளர் தவத்தாற் றெரியனென்று அறியுமாறுசெ
 ய்ய நீசருதுகின்ற, னைஉன்பான் மன்னும்சனே
 பந்தம் வீடளிப்பவன் மற் றையரநீந்தென்றும்
 -ஏ-து, உன்னிடத்துவிட்டு நீங்காது நிலைபெற்
 திருக்கின்ற பாமசிவனே நீ செய்த அவத்தினையு
 ம் தவத்தினையும்அறிந்து அவத்திற்குப்ப யனா
 ய பந்தமும் தவத்திற்குப்பயனாய வீடும் தருப
 வன். அச்சிவனையன்றி ஒழிந்த சிவர்கள் உன்னை
 ப்பெரியனென்று அறியும்படி அவர் சாக்ஷியாக
 நீசெய்யுந் தவத்தால் உனக்கு என்னபயன் உண்
 டாமென்று விவேகங்கூற, அதற்கு அச்சிவனது
 திருவுளத்துக்குப்பாங்காக நடக்கின்ற நன்னெறி
 யாதென்று மனங்கேட்ப, — அன்னவன்றிருப்
 பொன்னடிசரியதாவருந்தவஞ் செய் நெஞ்சே
 -ஏ-து, சிவசாஷி குறியாமல் சிவனது திருவடிசா
 க்ஷியாக அரியதவத்தினை நெஞ்சமே நீ செய்தி
 யென்று விவேகங்கூற, அதற்கு அத்திருவடி சா
 க்ஷியாகச்செய்யுந் தவத்தால் வரும்பெருமையா
 தென்று மனங்கேட்ப, — பின்னைமுன்னவ னுலக
 நீந்திறைஞ்சுமாபெருமைசெய்குவனோ. ஏ-து
 , அதற்கு இங்ஙனம் நீதவஞ் செய்த பின்னர் யா

வர்க்கும் முதல்வனாகிய சிவன் இவ்வுலகத்தி லுள்
 ளார் யாவரும் நினைப்பெரியனென்று அறிந்
 து வணங்கும்படி பெருமையைச் செய்வான் இ
 தனை நீ அறிதியென்று விவேகங்கூற்றிற்று. ஏ-து,
 இதற்கு உதாரணம், சிவபோகசாரம்-நாம்பெரி
 யனென்னுமதை நாடாடடக்குமவர், தாம்பெரிய
 னென்றுமறைசாற்றியிடும்-நாம்பெரியர், என்பா
 ர்சிறியரிவரலா தில்வுலகில், துன்பார்கமப்பார்கள்
 சொல்., மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க... (க)
 இங்ஙனனத்திருவடி சாக்ஷியாகத் தவஞ்செய்
 கின்றமனஞ் சுவர்க்கவிற்பத்தைக் கருதியவாறு
 நோக்கி மேற்கூறுகின்றது.....

ஒரினுள்ளமேபாரின்மானிடர்முத.....*
 ளுளவறுபிறப்பூடுஞ்.....*
 சேருமின்பமொன்றில்லையென்பது பிரத.....*
 தியக்கமாநீவல்லாய்.....*
 பேர்களாதிதுன்பிமையவரடைவதும்.....*
 புகலதுலுணர்ந்தாயே.....*
 நேரிலாவரன்கழலலான்மிகுசக.....*
 நிலைபிதிநிலையன்றே.....*

ஒரினுள்ள மேபாரின்மானிடர் முதலுளவறு-
 பிறப்பூடுஞ்சேருமின்பமொன் றில்லையென்பது
 பிரத்தியக்கமா நீவல்லாய், ஏ-து, நெஞ்சமே உ
 ண்மையாகவிசாரிக்குமிடத்து இப்பூமிக்கண் மக்
 கண்முதல் தாவா மீறுபுள்ள அறுவகைப் பிறப்

பினுள்ளும் பொருந்தா நின்ற சுகம் ஓணுவளவா
யினும் இன்றென்பது காட்சிப் பிரமாணமாக
நீயே அறிய வல்லாய். — போர்களாதி துன்பி
மையவரடைவதும் புகலது லுணர்ந்தாயே. -எ
து, அஃதென்றிச் சத்துருக்களோடு அமர்ச்செய்த
ல் முதலிபவற்றால் வருந்துன்பங்களைத் தேவர்க
ள் பொருந்துவதும் வேதாசம சாஸ்திரங்கள் கூ
ற அதைச்சபித்தப்பிரமாணத்தால் - அறிந்தனையெ
ன்று விவேகங்கூற, அதற்குமக்கண்முதலிய அ
றுவகைப்பிறப்பிற் கும் மேலாய தேவப்பிறப்பி
ன்கண்ணும் யின்பம் இன்றென்றிர் இனித் தான்
சுகமரவது யாதென்று மனங்கேட்ட, — நேரிலா
வரன் கழலலான் மிகுசுகநில பிறிதிலபன்மே
எ-து, அதற்கு ஒருவாற்றினும் உவமைகூற்றகரி
ய சிவனது திருவடியே யல்லது மிகுந்த பேரி
ன்பநில வெறுஇன்றென்று விவேகங் கூறிற்று.,
எ-று. [பிறப்பும் இறப்புங் காமமும் நோயும்
பயமு முதலிய துன்பங்களைத் தேவர்களடைந்
திற் போர்களாதி துன்பென்று கூறப்பட்டது.
அன்றென்றது - அகசநில] இதற்கு உதாரணம்
-பொருந்தாட்டி தீயவசர்பகையுண்டு செற்றமா
ர்வமிகவுண்டு, நோயுண்டனங்களுண்டு நோய்க
ட்கெல்லாந்தாயான, காயமுண்டைதொழுவேண்
டனருமுண்டு கற்பத்தே, மாபுந்தன்மைபுண்டா
னல் வாறோர்க்கென்றே வளனுண்டே.,, ஆனந்த
த்திராட்டு - தேவின்மாண்டத்திற்றுப்பந்திசுழ்வ தி
ப்பரிசே யென்றால், ஆவதேவ்வலங்குபக்கி காதி

R65(KOV)

தாவர மற்றெல்லாம், ஓவிய துன்பவெள்ளத் து
ழைத்தலோ ரளவுமுண்டோ, பாவமாநியாயந்த
ன்னிற் பரிசுயர் பகரல்வேண்டா, மற்றும் வரு
வனவற்றாற்காண்க..... (10)

இங்ஙனங் கூறிய உபதேச மொழிகளை அர்த்
தாங்கீதாரமாக உட்கொண்டு பிரபஞ்சத்தில் மிக
வும் உவர்ப்புப் பிறவாமல் நின்ற மனத்தைப்பா
ர்த்து மேற்கூறுகின்றது.

அன்றெனக்குநீ பொருதுணை பிறப்பிறப். -...*
பதிற்றுயரமுங்கேடும்.....*
துன்றலொன்றலால் வியாதியாதிகளினும்.....*
செறிதுயரமுமோர்ந் தோர்ந்.....*
தென்று மேற்பவக் கஞ்சில நெஞ்சமே.....*
யின்பவீ டெதுவென்றே.....*
நின்று நின்றமு திலதொழுதிலசெவ...,.....*
னேசர்தாள் பூசித்தே.....*

அன்றெனக்கு நீயொருதுணை. எ-து, பிறப்பு
த் துன்பமென்றும் வீடு இன்பமென்றும் உன
க்கு நானு உபாயங்களினாலும் யாம் அறிவித்து
ம் நீ அப்பிறப்பினை நீக்கிவிட்டினை அடைதற்
கு ஏதுவாய தவத்தினை வினைந்து செய்யாது
தாமசம்பண்ணுகின்றனையர்களின் எனக்கு நீ ஓ
ப்பற்ற துணையன்றென்று விவேகங்கூற, அதற்கு
நீர் விடுக்கச்சொன்ன பற்றுக்கள் யாவும் விடுத்
தேன். தவமுஞ்செய்கின்றேன், நீர் இன்னங் கூ

நியவாறுக் கேட்க நிற்கின்றேன். இங்ஙனம் இருந்த என்னை அங்ஙனங்கூறியது என்ன என்று மனங்கேட்ப, —பிறப்பிறப்பதிற் னுயரமுங் கேடுநீதின்ற லொன்றலால் வியாதியாதிகளினுற் செந்நி னுயரமுமோர்ந்தோர்ந் தென்று மெழ்பவக் கஞ்சில நெஞ்சமே. ஏ-து, பிறப்பிற் கருப்பாசயப்பை உறுத்தல் முதலிய வைந்தினால் வருகிற துன்பத்தையும் இறப்பில் அத்துன்பத்தி னெண்மடங்காகிய துன்பத்தோடு வருகிற நாசத்தையும் இவற்றிற்கு இடையாயுள்ள ஸ்திக்கண் அருந்தல் பொருந்தல்களாலும் நோய்முதலியவற்றாலும் அடையாநின்ற துன்பங்களையும் இடைவிடாது எக்காலமும் ஆராய்ந்து அவ்வெழுவகைப் பிறப்பிற்கும் நெஞ்சமே நீ பரந்தா யில்லை, இன்ப னெனவென்றே நின்றுநின் மழுதலை தொழுதலை சிவனேசர்தான் பூசித்தே. ஏ-து, அஃதென்றி அப்பிறப்புத் துன்பங்களை நீக்குதல்செய்யுஞ் சிவனது திருவடிக்கு நேயராகிய அடியாரது திருவடிகளை அருட்ச்சித்து வணங்கினை யில்லை. இன்பவாடாவது யாதென்று அவர்களைக் கேட்டு நின்று நின்று அழுதாயில்லை. ஆகலின் யாம் கூறியவாறு- நீ கேட்டது என்னெயென்று விவேகங்கூறிற்று. ஏ-து. வியாதி யாதிகளினுற் செந்நி னுயரம் என்றமையால் அருந்தல்பொருந்தற்கு ஏதுவாகிய தீரவியந் தேடுதல் அதனைப்பாதுகாத்தல் நரை திரை மூப்பு முதலியவற்றால் வருந்துன்பமுங் கொள்க, —கருப்பாசயப்பை யு

றுத்தல் முதலியவைந்து துன்பமென்றது-கருப்பாசயப்பை யுறுத்தல்- அதிர்வால்பூரித்தல்-உதராக்கினியால்வேவுதல்- பிரகருதவாயு முரித்துத் தள்ளுதல்-யோனித் துவாரத்தில் நெருக்குண்டல்-ஆகிய இவ்வைந்து மென்றற்கு. இவற்றிற்கு உதாரணம், சிவநாமோத்தரம் - என்றென் நெண்ணி யிருக்கு முயிரிடர்ப் பட்டழியு மெழில் வொக்கீழ், ஒன்று மொருவன்றனைப்போலக் கருப்பாசயப்பை யுறுத்துதலால், மன்றவுத்தி மந்ந் தாழ்வான் வருத்தமென்ன வருந்தியிமும், நின்ற கருப் பாசயவுதக வெள்ளங் கொள்ள நிறையழிந்தே. என்றும், அங்கியதனிற் றங்கியிமம் யோர்மயத்த கும்பத்தில், தங்குமொருவன் றபனம் போற்றபன மெய்துந் தாயுதரத், தங்குகடவேயமுலனையருசியதன லாகத்தைப், பங்கித்திடவே பரிமிடரினிநுநாற் குலிதம் பட்டமுங்கும், என்றும், கருப்பாசயமே கட்டமுதா மதனிலதிகங் கெடுங்காலும், முதலிய பிடவே மோகமுற முண்ணேகித்து மந்நிலையே, மரிக்கவாலைக் கரும் பெனவேயோனி வழியின் வலிதொலைப, நெருக்கப்பட்டு நிலமிசையேதோன்று முயிரு நிலையுடனே, என்றும் - இப்பிறப்பி னெண்மடங்காய துன்பத்தோடு வருநாசத்திற்கு உதாரணம், பெருந்திரட்டு- பரணயாகிய டெண்டிருஞ்சுற்றமும் பண்டுதங் கையிற்றந்த, இரணமானவை கொண்டிட விவணாவிட்டியம்பிபா திவனேகும், மரணவேதனையாவராலறியலாமயங்கியைப் புலனந்தக்

கரண மியாவையுங் கலங்கிட வருந்தியார் கடவு
ளே யறிகிற்பான், என்றும்“ வந்திடு மரணத்து
ன்ப மறித்துணா செய்யப்போமோ, உந்திமேலை
யும் பித்து முணர்வொடுபொறிகலங்கி, தந்திடா
விருளே மூடிநாவலர் தலமந்தென்னே, இந்த
மாலிறப்பிற் றுன்பம் பவத்துன்பத் தென்மட
ங்கே, என்றும்“ ஆனந்தத்திரட்டு - கருவிடைய
முந்தற் றுன்பமு நீலத்தின் கண்ணுநிற் கொடி
ய வெந்நோயால், மருவுவெந்துயரு நனா திரா
யெய்தி வருந்திநிற் றுன்பமுங்கூற்றால், உருவி
னையொருவுந் துன்பமு மீட்டிங் கருக்குழியொ
ன்றுது துயரும், வெருவா வெண்ணியின்ப வீட
தனைமேவ தன்குணர்நிலை வேண்மீம்: என்றும்-
நின்றநின்றமுதிலை என்பதற்கு உதாரணம்“திரு
வாசகம் ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் கழற்கண்
பிலை யென்புருகிப், பாடுகின்றிலை பதைப்பதுஞ்
செய்கிலைபணிகிலை பாதமலர், சூடுகின்றிலைகுட்
டுகின்றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே, தேடுகி
ன்றிலை தெருவுதோ றவறிலை செய்வதொன் றறி
யேனே, என்றும்-மற்றும் வருவனவற்றும் கா
ண்க.....(யக)

நீர்கூறியவாறே பிறவிதுன்பத்திற்குப்பயமும
இதனை நீக்கவிட்டு இன்பத்தினை அடைவித்தற்கு
ஏதுவாகிய அடியவரிடத்து அன்பும் எனக்கின்
றாயது உண்மை, இனிப் பயபத்திகளோடுங் கூடி
விட்டினை அடைதற்கு ஏதுசெய்கின்றே னென்று
மனங்கூற அதற்கு நீ என்னை அங்ஙனஞ் செய்கி

ன்றாயென்று பின்னும் அதனை வெறுத்து மேற்
கூறுகின்றது.....*

பூசைசெய்துதோத்திரஞ்சொலித்தனைநினை ...*

புண்ணியர்பானண்ணற் ..... *

காசைசெய்திடுமம்பலக்கூத்தனை.....*

யடைக்கிலபடைந்தாரிற்.....*

பேசுகின்றனையறவரின்கிளங்கினை.....*

பிறர்மனைநயக்கின்றாய்.....*

சீசி யிங்கிருந்தென் செய்தாய் நெஞ்சமே. ....*

செத்திலாய் கெடுவாயே....., ...*

பூசைசெய்து தோத்திரஞ் சொலித்தனை நினை
புண்ணியர் பானண்ணற் காசை செய்திடுமம்பல
க்கூத்தனை யடைக்கிலை, -எ-து, தனது திருவடியை
க் காயத்தால் அருச்சித்து வணங்கி வாக்கால்
தோத்திரம் பண்ணி மனத்தால் தியானித்து இங்
ஙனம் வழிபடுமபத்தி புண்ணியங்களைபுடைய அ
டியாரிடத்து எழுந்தருளுவதற்குத் திருவுளத்து
இச்சைசெய்யா நின்ற கனகசபைக்கண்நடம்புரி
வோனை மனமொழி மெய்களால் வணங்கி அடை
ந்தாயில்லை, -அடைந்தாரிற் பேசுகின்றனை யற
வரின் விளங்கினை பிறர்மனை நயக்கின்றாய். -எ-து,
அவனது திருவடியையடைந்த அடியார் போல்
வார்த்தைமாத்திரஞ் சொல் லுகின்றனை பசு புலி
த்தோல்போர்த்ததுபோல் உள்ளத்தில் வஞ்சம்
வைத்துக்கொண்டு புறத்துத் துறவறத்தோபேச

ல் அவரது வேடத்தால் விளங்காநின்றனை எனக்
கு உரிய மனவியைத் துறந்து தவஞ் செய்கின்
றே நென்று மொடங்கிப் பிறர்க்குரிய மனவி
யை இச்சிக்கின்றாய், — சீசி பிங்கிரந் தென்செ
ய்தாய் நெஞ்சமே செத்திலாய்கெடுவாயே:—
சீசி முன்னிருந்த இல்லறமுமன்றி அதனைவிட்
டுப் பின்னர் அடைந்த துறவறமுமன்றி இவற்றி
னடுவண்ணின்று கூடாவொழுக்கஞ் செய்கின்றனை
நெஞ்சமே நீ இவ்விடத்தில் இருந்து என்னகாரி
யஞ் செய்துகொண்டனை இனி நீ இருந்தால்இக்
கூடா வொழுக்கத்தால் என்னைப் பவத்துன்பத்
திலே தள்ளுவாயாகலின் நீ சாவாய் கெடுவாய்
என்று விவேகங் கூறிற்று. —
எ-து, தன்னினை புண்
ணியர் பாணண்ணற் காசைசெய்திடும் என்பதற்
கு உதாரணம். — “திருவாசகம்—முத்தனே முதல்
வா முக்கனா முனிவர் மொட்டாடாமலர் மறித்தி
றைஞ்சிப், பத்தியானினைத்துப் பரவுவார் தமக்
குப் பரத்தகொடுத் தருள்செய்யும், சித்தனே
செல்லத்திருப்பெருந் துறையிற் செழுமலர்க்கு
ருந்தமேவியசீர், அத்தனே யடியேனாதரித்த
ழைந்தா லதெந்தயே பென் றருளாயே, பிறர்
மனை நயக்கின்ற பென்பதற்கு உதாரணம், திரு
வள்ளுவநாயனார்—வலியிலிவமையான் வல்லுருவ
ம் பெற்றம், புலியின் றோல்போர்த்து மேய்ந்தற்
று, மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.....(10௮)

நீர் கூறிய முறையே செய்கின்ற தன்நி என்

மேலே தவறென்றும் கண்டிலேன் இங்ஙனமி
ரூப்பச் செத்திலாய் கெடுவாயென்று என்னை
வெறுத்துக் கூறினீர் என்பாய் தவறுதான் யா
தென்று மனங்கேட்ப- அதற்கு மேற் கூறுகி
ன்றது.....*

வாயினுற்பல தூல்படித்துணர்ந்துநல்.....*

வழிபிறர்க்குரைசெய்தும்.....*

நீயுலோகவாசாரமோரணுத்துணை.....*

யானு நீங்கிலநெஞ்சே.....*

தூயதாமிவண் பிறர்கொளக் குங்கு மஞ்..., ..*

சுமந்துசெல் கரமுன்னிற்.....*

காயமானிடத் தின்றதற் கன்றியுட்.....*

களவுயின் மையினுலே.....*

வாயினுற்பல தூல்படித் துணர்ந்து நல்வழி
பிறர்க்குரைசெய்து நீ யுலோகவாசாரமோ ரணு
த்துணை யானு நீங்கில நெஞ்சே. —
எ-து, பலரு
ன சாஸ்திரங்களை வாயினுற் படித்தும் அவற்றி
னது பொருள்களை ஆராய்ந்தறிந்தும் பிறர்க்கு
நன்னெறியாகும் அவர்சம்மதிப்பச் சொல்லியும்
நீமுன்னிருந்த உலகாசார வழக்கத்தில் ஓரணுவ
ளவாயினும் உள்ளே துறந்தனை யில்லை இங்ஙன
ம் பிறப்பிற்கேதுவாய் உலகாசாரம் துறத்தலின்
மையால் வீட்டிற் கேதுவாயனா னுசாரம் பற்றி
யதின் நென்பது நன்றறிந்தேன் நெஞ்சமே.—
தூயதாமிவண் பிறர்கொளக் குங்குமஞ் சுமந்து

செல்வரமுன்னில். எ-து. குங்குமப் பொதி சும
ந்துசெல்வன்ற கர்த்தபம் உன்னிலும் நிம்மல
மாமென்று விவேகங்கூற, அதற்குப் பலநூல்க
ளைக் கற்றறிந்து பிறர்க்கு உணக்கச்சிவ பூசை
தோத்திரம் பண்ண இவற்றா லியாவரும் மதிப்ப
விருந்த என்னை மிருகசண்டாளமாகிய கர்த்தப
த்திற்குங் கீழ்ப்படுத்திக் கூறினீர் இதென்னையெ
ன்று மனங்கேட்ப. -காயமானிடத்தின் மதங்க
ன்றியுட் ளளவு மின்மையினாலே. எ-து. அதற்கு
நீ மக்களியாக்கையைப் பெற்று நூற்பொருளு
ணர்ந்தும் அந்நூற் பொருளால் வீட்டின்பமா
ய பயனைப் பெறுது அப்பயன் பெற்றோன்போ
ல் நெஞ்சில் வஞ்சம்வத்துக்கொண்டு அந்நூற்
பொருளைப் பிறர்பயன்கொளக் கூறுகின்றாய் கர்
த்பத்திற்கு மக்களிடத்தாக்கையுமின்று- அஃத
ன்றியும்-யான்சுமந்த குங்குமம் பிறர்பயன்கொ
ளக் கொடுத்தேனென்று வஞ்சமும் உளத்தின்
ருகலின் உன்னை அசனினுங் கீழ்ப்படுத்திக் கூறி
யதால் தோஷம் என்னையென்று விவேகங்கூறி
ந்து. எ-து--உலகாசா ரநீங்கிலையென்றமையால்
ஞானசாரம் பற்றியதின் மென்பது வருவிக்கப்
பட்டதுகுங்குமம்ஆகுபெயர்-வாயினுற்பலநூல்
படித்தென்பதற்குஉதாரணம்- திருவள்ளுவரைய
னார்- ஓகியுணர்ந்தும்பிறர்க்குரைத்துத் தானடங்
காப்- பேதையிற் பேதையாநில் - பரர்கொளக்
குங்குமஞ் சுமந்து செல் என்பதற்குஉதாரணம்
அறிவானந்தசித்தியார்-விரிந்தல்வெதபுராணங்க

ளாகமமிக்கலை, தெரிந்துபடித்துப் பொருள்செ
ப்பித்தானிலை சேர்ந்துநிலர், திருந்த சண்டாள
ரி னேற்றங்கழுதை பெழிற்குங்குமம், பரிந்து சு
மந்துமபின் வஞ்சம்பண்ணாதபயனெழிலே, ம
ற்றுமவருவனவற்றிற்காண்க..... (௩௩)

என்னுளத்தின்கண்வஞ்சம் இருந்தமையால்நீ
ர் இகழ்ந்து கூறினீர், பற்றுக்களியாவும் விடுத்த
எனக்குஇது விமீதல் அரிதோ இதனையும் விமீத்
தேன். இனிபொருடார்க்கத்திலேநின்றுதவத்தை
ப்பண்ணிவீட்டை அடைதற்கு அறுவகைச்சமய
ங்களுள்ளீர்மேலாயசமயம் எனக்குநீர்கூறுகவெ
ன்றுமனங்கேட்ப; அதற்கு மேற்கூறுகின்றது*

நாலுவேதமுமொருசம நிலைசொல.....*
நவைசெயீரவத்தைப்பாற்.....*
கோலு மூலிருசமயமாகியபடி.....*
குழியினாடிழிகின்றாய்.....*
வேலைபாவுனக்குடறருவித்புற... ..*
வையுமனைதவிவிக்குங்.....*
காலனார்தொடர்பையு மினந்தொடருதி... ..*
போலுநீ கடைநெஞ்சே.....*

நாலுவேதமு மொருசம நிலைசொலநவைசெ
யீரவத்தைப்பாற் கோலுமூலிருசமய மாகியப
டுகுழியினா டிழிகின்றாய். எ-து, இருக்கு முதலி
யநான்கு வேதங்களும் சகலகைவலங்களுக்கு ம

த்தியமாகிய சுத்தாவஸ்தையேவிடடைதற்குளது வென்றுசொல்லக் காமவெகுளி மயக்கமென்னு முக்குற்றங்களையும் உண்டாக்குதல் செய்கிறசகல கேவலங்களென்கிற இரண்ட வஸ்தைகளின் பகுதியாகச் சமயிகள் தங்கள்சித்தவிகற்பத்தாற்கோலிய அறுவகைச் சமயமாகிய பிறவிப் படுகுழியிலே நீஇறங்காநின்றா யென்று விவேகங்கூற, அதற்கு இவ்வறுசமையங்களையும் படுகுழியென்றீர்-இதுஎன்னை யென்றுமனங்கேட்ப, அதற்கு இங்ஙனங்கேட்டமையாற் சமயங்களின்மேலே பற்றுக்கள் நீஇன்னம் விடுத்திலையாகலின், — வேலையாவனக் குடறநு விதிபுற வையுமதைவிடுவிக்குங் காலனார் தொடர்பையுமினந் தொடருகி போலுநீ கடைநெஞ்சே. எ-து, இதுவேவேலையாக உனக்கு உடல் கொடுக்கின்ற பிரமனாகிய உறவினையும் அவனாற் கொடுக்கப்பட்ட உடல்களை விடுவித்த வேவேலையாக விடுவிக்கிற கூற்றாகிய நட்பினையும் எவ்வகைப்பட்ட பற்றுக்களையும் விடுத்திப் பிறப்பிறப்பைநீக்குதற்கு எதுவாய்வந்தும் இன்னமும் தொடர்கின்றனை போலும் நீயாவைக்குங் கீழாய நெஞ்சமே யென்று விவேகங் கூறிற்று. எ-து, — வேதாகமங்கள் கூறிய நெற்செல்வோர்க்குப் பிறப்பிறப்பு நீங்குதலையன்றி மற்றச்சமய நூல்கள்கூறிய நெற்செல்வோர்க்கும் அவைநீங்கா தென்பது இதனாற்காண்க. — நாலுவேதமுமொருசம நிலையென்பதற்கு உதாரணம் “பட்டினத்துப்பிள்ளைநாயனார் - சினந்தீனையற்றுப்

பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று, நினைந்தது மற்று நினையாததுமற்று நினைமலமாய்த், தனந்தனியேயிருந்தானந்த நித்தினைதங்குகின்ற அனந்தலிலென்றிருப் பேணத்த னேகயிலாயத்தனே சமயமாகியபடுகுழி டென்பதற்கு உதாரணம். தேவிகா லோத்தரம்: சமயாசாரசங்கற்ப விகற்பமும், அமையாதாங்குலவாசார மானதும் இமையாதாரும் விடாதவில் லாழ்க்கையும், அமையார் தோளாய் விடுதல். சாரமே., மற்றும் வருவன வற்றுற்காண்க. .... (யச)

இனிஇந்தவுயிரைக் கொண்டு போகின்ற காலனுக்குத் தப்பிச் செல்லுநெறி எனக்கு நீர்கூறுக வென்று மனங்கேட்ப, அதற்கு மேற் கூறுகின்றது, ... *

நெஞ்சமே யுடலந்தமா தியைவிடார்... ..*
 நிற்கமற்றையர்க்கெல்லாம்.. ..*
 வெஞ்சமற்குதிப் பரிதிவைக்கொருமிரு... ..*
 கண்டுபுத்திரன் சான்றால்... ..*
 அஞ்சலிவ்வுடற் கிறுதியிப்பொழுதென... ..*
 வறிபொனாமையினாரும்... ..*
 தஞ்சமென்றான் சரண்விடேலியாமுமச்.. ..*
 சமன்வலிநடுப்பாமே... ..*

நெஞ்சமேயுட லந்தமாதியைவிடார் நிற்கமற்றையர்க்கெல்லாம் வெஞ்சமற்குதிப்பரிது. எ-து

தெஞ்சமேதேகாந்தத்தில் யாவர்க்குமுதல்வனாகிய
 சிவனது திருவடியை மறவாத பெரியோர்கள்
 நிந்தமற்றைச்சரியை கிரியைகளைச் செய்கின்ற
 சீவர்கட்கெல்லாம் கொடிதாகிய கூற்றைக்கடந்
 துபோதல்அரி தென்று விவேகங்கூற, அதற்கு
 அவ்வடியை மனமொழிமெய்க ளினால்வழிபடு
 வோர்க்குங் கூற்றைக் கடத்தல் அரிதென்கூறி
 னீர். இதற்குப்பிரமாணமுண்டோ வென்றுமன
 ங்கேழ்ப், — இவைக்கொரு நீருகண்டு புத்திரன்
 சான்றால். ஏ-துஅதற்குச் சிவனது திருவடியை
 த்தேகாந்தத்தின் மறவாது பிடித்துக் கூற்றைக்
 கடப்பதற்கும் அத்திருவடியை மனமாதியால்வ
 ழிப்பட்டும் அவனைக்கடத்தல் அரிதென்ப தற்கு
 ம்ஒப்பற்ற மிருகண்டுமாமுனி புதல்வராகிய மா
 ரீக்கண்டேயபோ சாக்ஷியென்று விவேகங்கூற, அ
 துஎங்ஙனமென்று மனங்கேட்ப, அதற்குஅவர்
 மனமாதிகளால் வழிபட்டுங் கூற்றன்வந்துபிடித்
 தான் அங்ஙனம் அவன்பிடித்தபோது பயத்தா
 ல்மறவாது சிவனது திருவடியை அவர் பிடித்த
 தமையால் அந்தக் கூற்றையுங் கடந்தாராதலி
 ன்அவரோசாக்ஷியென்பதுஅறிதியென்று விவேக
 ங்கூற. அதற்குத்திருவடியை வழிபடுதலா விபர
 ன் கூற்றைக்கடக்கலாமென்று இருந்தேன் நீர்
 கூறியவ-ற்றால் அவனை இவ்வழிபாட்டாற் கடக்க
 க்கூடாதென்பது அறிந்து அச்சமுற்றேன். இனி
 அவனைக்கடத்தற்கு எதுவாகிய திருவடியைப்பி
 டித்தற்கு உபாயம்நீர் கூறுகவென்றுமனங்கேடீ.

பு—அஞ்சலிவடிவந்திறுதி யிப்பொழுதென வ
 ற்யொணுமையினுந் தஞ்சமென்றான் சரண்
 விடேவியாமுடச்சமன்வலி தடுப்பாமே. ஏ-துஅ
 தற்குநீ அஞ்சற்க. இத்தேகத் திற்குஅந்தம் இந்
 தக்கணப்போ தென்றுநம்மால்அறியக்கூடாமை
 யால்எந்நானும் மறறைறினைவெல்லா மொழித்
 துச் சிவனதுதிருவடி தஞ்சமென்று அதனையே
 விடாது பற்றுதிஇங்ஙனஞ் செய்தியெனின்அந்த
 க்கூற்றன் நம்மைப்பிடிக்கவருஞ் சாமர்த்தியத்
 தைநாமும் தடுத்திக்கொள்வாமென்று விவேகங்
 கூறிற்றுஏ-று—தஞ்சம்பற்றுக்கோடு — இதற்கு
 உதாரணம்“பெருந்திருட்டு வில்விளங்கிய விண்
 ணவர் மிகுத்தவாழ்நாளும், அல்லரும்பகலென்
 னுமீர் வாளினாலரிந்து, கொல்லும் வெங்கொடு
 ங்கூற்றையார் குலைவுரை குறுகின், தல்விருந்தெ
 னவுவந்தெதிர் கொள்ளுவான் ஞானி, என்றும்
 திருவள்ளுவர்வேண்டிதல் வேண்டாமை யிலான
 டிசேர்த்தாரீர், கிபாண்மிபிம்மபயில“என்றும்.
 மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.....(யடு)

இப்போதுபெற்ற இக்காயத்தின்கண் நின்று
 ஒருதலைபாகத் திருவடியைமறவாது பிடிக்கவே
 ண்டிமென்றுஇன்னும் வற்புறுத்துதல்மேற் கூறு
 கின்றது .....

தடுத்தமேலும்வ் வருவமாயினும் பெறல். ...*
 சற்றலமறைநாகத்.....*
 திட்டத்தின்மாதவரிருவர்க்கெனவடைந்.....*

திருத்தல்சர்ன்றரிதாகிக்.....*
 கிடைத்ததேகமும் விவேகமுமிருக்கு ஞான்...*
 ரேகிரீசனைநெஞ்சே.....*
 அபித்திலாய்பலக வலைமாய்த்தோருணர்... ..*
 வாகிநின்றகலாதே..... ..*

தமித்துமேலு மிவ்வுருவமாயினும்பெறல் சற்றல
 எ-து,இத்தேகத்தை விட்டுவிடுனிமேல் அம்மானிட
 தேகமாயினும் பெறல் எளிதன்றென்றுவிவே
 கங் கூற,அதற்குஇம்மானிட தேகமாயினும்பெ
 ருதல் அரிதென்று மிகவும்அருமைப் படுத்திக்கூ
 றுகின்றீர். இதுகிடைப்பது அரிதென்பதற்கு ஒ
 ர்காட்சிப் பிரமாணமுண்டோ வென்றுமனங்கே
 ட்ப, — மறைநாகத்திடத்தின் மாதவரிருவர் கங்
 கெனவடைந்திருத்தல் சான்று. எ-து, அதற்குச்
 சம்பான்சம்பாதி யென்னு மிறண்டுமுனிவரும்பு
 த்தியைவிரும்பி மேலாகியதவத்தினைப்பண்ணஅ
 தனார் சிவன்வந்து தோன்றிடமக்கு என்னை வே
 ண்டியதென்றுகேட்ப, அதற்குத்தாம்சுருதிய அ
 தனைமறைத்துமுத்திவேண்டிமென்றுகேட்ப,அ
 தற்குநீர்கருதிய தொன்றும் தம்மைக் கேட்பது
 மற்றென்றுமோ வென்று திருவுளத்தின்புனிவு
 செய்து சாபங்கொடுத்தருள, அதனால் அவ்விரு
 வோரும் வேதகிரியின் கண்ணேகழுகெனக் கிரு
 தியுமுதல் இந்தக் கலியுகமளவும் இத்தேகங்கிடை
 யாது இன்றும்இருத்தலேசாகிப் பென்றுவிவேக
 ங் கூற, அதற்குவினாவேறு இன்றிமனஞ் சும்மா

விருப்ப—அறிதாகிக் கிடைத்ததேகமும் விவேக
 முமிருக்கு ஞான்ரே கிரீசனைநெஞ்சே யபித்திலா
 ய்பலகவலைமாய்த்தோருணர் வாகிநின்றகலாதே
 எ-து-ஆகலின் மிகவும்அரிதாகக்கிடை த்திஇந்த
 மானிடதேகமும் இதனில் தன்னைத்தலைவனை அ
 நியவருகிற அரிதாகியவிவேகமுமிருக்கிற இக்கா
 த்த்திற்றானே தேகபோகங்களைக் கருதுகின்ற பல
 வேறுவகைப்பட்ட கவலைகளைபுங் கெடுத்தனகவ
 நிவாய்நின்று கயிலையுங்கிரிவாசனாகிய சிவனது
 திருவடியை விட்டு நீங்காது நீ அடைந்தாயில்லை
 நெஞ்சமே நின்கருத்திருந்தது என்னை யென்று
 விவேகங்கூறிற்று எ-து.அரிதாகியென்பதனை வி
 வேகத்தோடுமீபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. தமித்
 துமேலுமிவ் வுருவமாயினும் என்பதற்கு உதார
 ணம். “ஆனந்தத்திரட்டி.மந்திரவாட் பெற்றும்
 பகைவெல்லான்இற்றதுகொண், டந்தோதன்மெ
 ய்யை யரிந்தான்போன்-நிந்தவுடல், கொண்டிமு
 த்திசெல்லங் குறிப்பின்பிச்சி சிற்றின்பங்,கண்டுவி
 ணைக் காளாங் கணக்கு, விவேகமுமிருக்கு ஞான்
 ரே என்பதற்கு உதாரணம் “ ஞானவாசிட்டம்-
 கையினாலறைபுண்ணும் பந்துபோலக் காணின
 றைபுண்டு கணக்கிலாத மெய்யிலே புருந்தினைத்த
 தும் விவேகம்பெற்றும்விரகலார்கிலார்பிறப்பின்
 மீள்விழ்ந்தார், மையினான் முன்றுலகாம்பணதி
 செய்துவருநிற்கும்போமாகிவளர்ந்துவாளா பொ
 ய்யினான் மிகவிரியும் வேலையுட பொருதிரா
 போற் பரபதத்தே புரிந்தமாயை, மற்றும்அரு

னவற்றிற்காண்க.....(யசு)

இங்ஙனஞ் சத்தப்பிரமாணத் தாலும்இக்காய
ங்கிடைத்தற்கு அரிதென்று அறிவிக்க அறிந்தும
னஞ்சம்மதிப்ப, இனித்திருவடியைத்தா மதம்ப
ண்ண மல் விநாந்து நினைத்தற்கு மேற் கூறுகின்
றது.....*

அகலுமிவ்வுடன் மினின்வினாந் தெனின்.....*
விஹந் தரற்றொழி தலதிங்கே.....*
சகலமுஞ்செய நினைகுத ற்னையினித்.....*
தடப்புன விதுவென்றே.....*
பகலினுல்விரிகானலைநெஞ்சமே.....*
கருநிறெற்பயிராதி.....*
யிகலினுற்செய நினைபவர் நினைவையொத் .....*
திடுமென விடுவாயே.....*

அகலு மிவ்வுடன் மினின்வினாந் தெனின்வினா
ந்தரற்றொழு. ஏ-து,மேகத்தின்கண் தோன்றிநி
ன்று அழியும் மின்னல்போல மாயையின்கண்
தோன்றிக் கணகாலத்து அழியும் இந்தவுடலமெ
ன்றால் இஃதுஉள்ளபோதே அநிசேக்கிரமாகச்சிவ
னது திருவடியைவணங்குதி,-- ஈதலதிங்கே சக
லமுஞ்செயநினைகுதறன். ஏ-து, இத்திருவடியை
இடைவிடாது வணங்குத லன்றிப் பொய்யாகிய
பிரபஞ்சத்தை மெய்யாகக் கருதிக்கொண்டு இப்
பிரபஞ்சத் துள்ள அறுவகைத்தொழிலுஞ்செய

யத் தொடங்குவதை,-- இனித்தடப்புனலிதுவெ
ன்றே பகலினுல்விரிகானலைநெஞ்சமே கருநிறெ
ற்பயிராதி யிகலினுற்செயநினை பவர் நினைவை
யொத் திடுமென விடுவாயே. ஏ-து,சூரியகிரண
த்தாற் பொய்யாய் விரிகின்றகானற்சலத்தைமெ
ய்யான தடாகசலம் ஈதென்றுகருநி நெற்பயிர்மு
தலிய பைங்குழினைத்தமது சாமர்த்தியத்தால்உ
ண்டாக்குதல்செய்ய அறியாமையாற் கருதுவார
து கருத்தைப்போலும் என்கருத்துமெனஅறிந்
து நெஞ்சமே இனிவிடுப்பாயாக வென்றுவிவே
கங்குறிற்று. ஏ-து. --சூரியகிரணத்தாற்பொய்யா
ய்த் தோன்றுங்கானற் சலம்போலச் சிவத்தைவி
ட்டுநீங்காத அபின்னசத்தியர்ப்பின்னசத்திபொ
ய்யாய்த் தோன்றுதலின் இப்பின்னசத்தி காரிய
மாகிய பிரபஞ்சம் கானற்சலத்தினிழல் போலப்
பொய்யெனக்கூறப்பட்டது,, கானற்சலத்தைப்
பொய்யென்று அறிந்தவன் பைங்குழிசெய்ய நி
னையாமைபோலப் பிரபஞ்சத்தைப்பொய்யென்
று அறிந்தவன்இப்பிரபஞ்சந் தொழில்களின்மு
யலான்என்பது அறிக-- அகலுமிவ்வுடல்என்பதற்
கு உதாரணம்,“குறுந்திரட்டு” காயநீர்க்கு மிழிய
திலுறு மின்பங்கானலின்புனலிது தனக்கிங்,காய
வித்துயரமளவிலையிதைநீயாய்வுருமையி லழிந்த
ற்றுபீநீயினிக்கவலை நினைவெலாமொழித்துநெஞ்
சமே வந்தெனக்குடன் பட்டாயநற் சொருபர்க்
கன்பதே யிசைந்தாலரியதே தார் தமக்கெதினோ
பிரபஞ்சம்பொய்யென்பதற்குஉதாரணம்திருவர
(சு)

சகம்-பூத்தாரும்பொய்கைப் புனலிதுவேயென
க்கருதிப்,பேய்த்தேர்முகக்குறும்பேதைகுணமா
காமே,தீர்த்தாதிசுத்தில்லைப்பலத்தே திருநட
னஞ்செய்குத்தாவுன்சேவடிக்கூடும் வண்ணந்
தோனோக்கம்மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்குயென

பிரபஞ்சம் பொய்யென்பதூந் திருவடிமெய்
யென்பதும் இங்ஙனம்நீர் அறிவிக்க ஐயமின்றிந
ன்றுணர்ந்தேன் உமதுகிருபையை என்னென்று
உரைப்பேனென்று மனங்கூற, அதற்கு ஞானச
மாதி கூறிதற்குமனத்தைஉடன்படுத்தி மேற்கூ
றுகின்றது.....*

வாய்மையீ துணர்ந்திடுதிநன்னெஞ்சமே.....*
வருகணத்தேதேனு.....*
நீநினைந்திடே லவ்வளவுடலுற.....*
னிச்சயிப்பரிதத்தாற்.....*
போயதோர்கணச்செயலுனேல்பயனி.....*
லைபுகனிகழ்கணத்தேனுந்.....*
திமைநன்மைநீ நினைவதென்வினைவழிச் .....*
சிவன்றருகுதலாலே.....*

வாய்மையீ துணர்ந்திடுதி நன்னெஞ்சமே
எ-து, யான்கூறிய நன்மார்க்கநெறியே சென்று
எனக்கு நன்மை தருகின்றநல்ல நெஞ்சமே உ
ண்மையாகிய இதனையும்நீ அறிவாய், —வருகண
த்தே தேனுந் நினைந்திடேலவ்வளவுடலுறனிச்ச

யிப்பரி தத்தால் எ-து நீனானநிட்டை கூடுவிட
த்து ஓர்கணப்போதாயினும் அந்நிட்டை யின்
நீங்காது இருக்கவேண்டுமாகலின் வருங்காலங்
களிற் கணப்போதாயினும் யாதொன்றையுங்கரு
திச்செல்லற்க, அக்கணப்போதளவும் இவ்வுடல்இ
ருத்தற்குநிச்சயம் பண்ணக் கூடாது அதனால்—
போயதோர்கணச் செயலுனேல் பயனிலை. எ-து
சென்றகாலத்து ஓர்கணப்போதாயினும் இன்ன
து செய்யாது விடுத்தேன் என்று கருதற்க, அத
னாற்பயன் ஒன்றுமில்லையென்றுவிவேகங்கூற, அ
தற்கு வருங்காலஞ் சென்றகாலங்களில் ஒன்றையு
ம்நினைவேலென்று கூறினீர். இஃதுஉண்மை. நி
கழ்காலத்து அன்னப னாதிகளைக் குறித்தாயினு
ம் நினைக்கலாகாதோ வென்றுமனங் கேட்பு, —
புகனிகழ் கணத்தேனுந் திமைநன்மைநீ நினைவ
தென்வினைவழிச் சிவன்றருகுதலாலே எ-து. அத
ற்குச்சொல்லப்பட்ட நிகழ்காலத்திற் கணப்போ
தாயினும்நீ சுகதுக்கங்களை நினைவது என்னைநம
துநல்வினை திவினைகளின்படியே சிவன்அறிந்து
சுகதுக்கங்களை நமக்கு அருந்துவித்தலாலன்று
விவேகங்கூறிற்று. எ-து.—இதற்குஉதாரணம்,
திருவள்ளுவநாயனார். —ஒருபொழுதும் வாழ்வ
தறியார்கருதுபு, கோடியுமல்லபல, என்றும்,
ஒளவையார் - நல்வழி, உண்பதுதாழியுரிப்பதுதா
ன்குமுழு, மென்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன்
கண்புதைத்த, மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின்
கலம்போலச், சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்,

என்று மற்றுமவருவனவற்றும் காண்க... (10அ)

பிரியவிடயங்கள் வரவேண்டுமென்று கருதாது இருத்தற்கும்வந்த விடயங்களின்மேல் ஆசைசெல்லாது திருவடியைமறவாது இருத்தற்குமேல் உபாயங்கூறுகின்றது, ... *

தருவதீமையி னன்மையு முழுதித் ..... *
ததைபுயர்கழைமேனின் ..... *
றுகாகளாதிசெய் கூத்தரிப்பிறனைநச் ..... *
சொருமகடவனேவல் ..... *
புரிதறன் நினைம்பொறிகளாற் பற்றினும் ..... *
புகனிராசையைநீயும் ..... *
நிரவினும்பகலினும்விடேனெஞ்சமே ..... *
யின்பவீடெளிதாமே ..... *

தருவதீமையி னன்மையு முழுதித்ததை எ-து உனக்குவெறுப்பாகிய துன்பத்தைநீ விரும்பாதிருக்கவும் பழவினைதானே கொடுப்பதுபோல் உனக்குவருப்பமாகியசுகத்தையும்நீ விரும்பாதிருக்க அவ்வினைதானேகொடுக்கும் உனக்குஎக்காலத்து எவ்வினைப்பயன் அனுபவிக்கப்பொருந்தியது அதனையாகலிற் பழவினைப்படியே வருமென்று அறிந்து எதிர்காலத்தொன்றையும் கருதாது விடுத்து உயர்கழைமேனின் றுகாகளாதிசெய்கூத்தரிப்பிறனைநச் சொருமகடவனேவல் புரிதறன்னின். எ-து, உயர்ந்தகம்பத்தின்கண்ணின்று அந்நி

லைக்குத் தவறுவாராது அதன்கட் கருத்தைவைத்துத் தியாகியைப்புகழ் முத்தவிய நோக்குவதீதைகளைப்பழக்கத்தாற் காயத்திற் காட்டுதல் செய்யுங்கூத்தரைப்போலவும் பரபுருஷனைநச்சுடனார் நாரி அவன்மேற் கருத்தைவைத்துத் தன் புருஷனுக்குப் பழக்கத்தால் இவனது எவற்றொழில் களைச்செய்தல்போலவும், — ஐம்பொறிகளாற் பற்றினும் புகனிராசையை நீயுற்றிரவினும் பகலினும் விடேனெஞ்சமேயின்ப வீடெளிதாமே. எ-து ஐந்திந்திரியங்களாலும் ஐந்துவிஷயங்களைப்பிடித்தாலுஞ் சொல்லாநின்ற அவ்விஷயங்களை இன்பமென்றுகருதி அவற்றின்கண் ஆசையுருது திருவடிக்கண் ஆசையைவைத்து இகனை இராக்காலத்திலும் பகற்காலத்திலும் விட்டுநீங்காதே. யாவார்கும் அரிதாகிய வீட்டின்பம் உனக்கு எளிதில் உண்டாமென்றுவிவேகங் கூற்றிற்று. எ-து— தவன் புருஷன். இதற்கு உதாரணம் “பெருந்திரட்டு-இல்லின்பம்கழிந்து பேரின்பமவேண்டி யெழிற்குருவருடனின் மேலா, நல்லுணர்வதனைப்பெற்றொரோ காந்தநண்ணியே சமாதியிற் ரொடங்கி, யல்பகனோக்க னரவமாட்டிபுலோ னறைதரு பணிக்கண்மீ காமன், வல்கரிப்பாகன்போல நோக்குவார்க்குமனையின் மீட்டிச்சையுமெழுமோ” மற்றுமவருவனவற்றிற்காண்க..... (10க)

எக்காலமும் இடைவிடாது திருவடியை மறவாதிருத்தல் பிரதானம், நதந்திரிநிராசையுடனும் இ

ருக்கவேண்டுமென்று கூறினீர். இதுஎன்னென்
றுமனங்கேட்ப, அதற்குமேற்கூறுகின்றது ...*

ஆமுனிச்சையே மேலுமேலும்பிறப்பி... ..*
பளிக்கும்வித்தெனநெஞ்சே... ..*
நீமறித்திடாசைக்கடல் சுவறுமே... ..*
நீனைவெனுந்தினாமாயும்... ..*
போயிறந்தெலா நீனைவுமெப்பொழுதுலப் ...*
பொழுதுபூரணமாய... ..*
சோமசேகரத்தெந்தை பொற்கழலையுந் ... ..*
தொழிலையமிழநாமே... ..*

ஆமுனிச்சையே மேலுமேலும்பிறப்பிக்கும்
வித்தெனநெஞ்சே, நீமறித்திடு. எ-து, உனது
அவாவே மேன்மேலும் பலபிறப்பினை உண்டா
க்கும்ஓர்வித்தென்று நெஞ்சமே நீகருதிஅந்தஅ
வாமனத்தின்கண் முனைக்குந் தோறும் விவேகத்
தாலே பார்த்துத் தடுக்குதல்செய், — ஆசைக்க
டல் சுவருமே நினைவு. னுந் தினாமாயும். எ-து-
அந்நினைவு செய்தியேற்கண்டவிடயங்களை இச்சி
க்கும் ஆசையாகிய கடல்வற்றும் அக்கடல்வற்ற
வேபுறலிஷியங்களிற் செல்லு நினைவாகிய தினை
நாசமாம், — போயிறந்தெலா நினைவும். எ-து-
அந்நினைவெனுந்தினை நாசமாகவே முன்னர் இ
ந்திரியங்களாற்கண்மனத்தின்கண்ஏறியிருந்தவி
ஷியவாசனை நினைவெல்லாம் ஒருங்கேஇறந்துபோ
கும், — எப்பொழுதி லப்பொழுது பூரணமாய

சோமசேகரத் தெந்தைபொற் கழலையுந் தொழ
லையமிழநாமே எ-து, அந்நினைவெல்லாம் பெப்
பொழுது இறந்தது அப்பொழுதுதானே சந்தி
ரகுடஞ்சிய எமதுதந்தையினது பரிபூரணமாகி
யதிருவடிபையுந் தொழுதற்கு ஐயமின்றென்று
விவேகங்கூற்றிற்று எ-து. — உடல்விட்டு உயிர்நீங்
கூங்கால் யாதோர்அவாத்தோன்றிற்று- அவ்வவா
வின் வழித்தாய்ச்சென்று உயிர்பிறத்தலின் அ
வாப்பிறப்பிற்கு வித்தெனப்பட்டது. — இதற்கு
உதாரணம்: திருவள்ளுவநாயனார்- அவாவென்ப
வெல்லாவுயிர்க்கு மெஞ்ஞானந், தவாஅப்பிற
ப்பினும் வித்து, ஆசைக்கடல் சுவருமேநினைவெ
னுந்தினாமாயும் என்பதற்குஉதாரணம் “ஞான
வாசிஷ்டம்-இச்சையாம் விற்றகுமாண்டா வெண்
ணமாம்வன்னிமாவ, நிச்சயந்தத்துவத்தினுக்கை
யசுறெறிந்தேபோந், மெச்சியவுதாரக்கண்ணால்வே
ட்கையான்மிகவும்வ மிங், கொச்சை ஞாலத்தை
நோக்கிக்குறைவற விருப்பாய்தீரா, மற்றும் வரு
வனவற்றிற்காண்க..... (உரு)

நினைவுகளியாவும்பிறந்துபோகவேண்டுமென்று
கூறினீர். சிவபூசைமுதலிய சற்கருமங்களாயினு
ம்செய்ய வேண்டாவோவென்று மனங்கேட்ப-
அதற்குமேற் கூறுகின்றது... ..*

நாமாற்கருச்சனைமுதலியகொடு... ..*
நலஞ்செய்தேமலையினிதி... ..*

தீமைபெய்துளேமெனவு முன்னிலையொரு...
 சிந்தைசுவடைந்தாலும்...
 பாய்ப்பற்றபராதமென்னினவுமற்...
 மகைகிலையெனினெஞ்சே...
 யேமயிக்குறச் செய்யுநன்கிறைகழற்...
 கெனத்துணிந்திநீயே.....

நாமரற் கருச்சனைமுதலியகொடுநலஞ் செய்
 தே மவையின்றித் தீமைசெய்துளே மெனவு மு
 ன்னிலையொரு சிந்தைசுவடைந்தாலும் பாய்ப்பற்
 தபராதம். எ-து-யாம்இன்றைக்குச் சிவனதுதிரு
 வடிக்குத் திருமஞ்சனபத்திர புஷ்பங்கள்ற்செ
 ய்யும் அருச்சனைமுதலிய உபசாரங்களைக்கொண்
 டென்மை செய்தேமெனவும் இன்றைக்கு அவை
 செய்குதல் இன்மையால் தீமைசெய்தே மெனவு
 ம் இங்ஙனங் கருதுதலைப்பற்றி உனதுநிலைசிரி
 தோ ரகைவுபொருந்திற்றாயினும் அத்திருவடிக
 ளுக்குச்செய்யும் அபராதம் அதுவேயாமென்று
 விவேகங்கூற, —என். எ-து-அதற்கும்பூசை செய்
 தேன் செய்கின்றிலேனென்னு நினைவுசிவனுக்கு
 அபராதஞ்செய்தல் என்னெயென்றுமனங்கேட்ப
 அதற்குநதென்றுசுட்டி யறியக்கூடாத சிவத்தை
 ச்சுட்டி யறிதலே அபராதஞ்செய்தல் என்று வி
 வேகங்கூற, அதற்குஅங்ஙனஞ் சுட்டாமற் சிவத்
 தையறிதற்கு உபாயம் எங்ஙன மென்று மனங்
 கேட்ப. —நினைவு மந்தமகைகிலை யெனினெஞ்சே
 யேமயிக்குறச்செய்யு நன்கிறைகழற் கெனத்து

ணிந் திநீயே. எ-து. அதற்கு ஓரணுவள வாயினு
 ம் ஒன்றைச்சுட்டி யெழுந்து அசையாது நிற்றீ
 யெனின் இதுவேதிருவடிக்குஇன்ப மிகுந்தமச்
 செய்யும்பூசையென நீநெஞ்சமேநிச்சயித்து அ
 நிதிபென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-து. —தானு மு
 ருவமாயிருந்துகொண்டு சிவனையும் ஒருருவாய்
 க்கண்டு அருச்சனைபண்ணுதல் கற்பனையாக லின்
 இது அபராதமென்றுந், தான் அறிவாய்நின்றுஅ
 நிவிற்கு அறிவாகிய சிவத்தின் கண் அசைவறநிற்றல்
 உண்மையாகலின் இதுவேபூசையென்றுங் கூறப்
 பட்டன. இதற்குஉதாரணம் “ஆனந்தத்திராட்டு-
 எப்பொருள்களுந் தாருகியிலக்கிடுகின்றவாளை
 னப்படிவளங்குகின்ற தறிதலேயகின்றனக்குமெ
 ய்ப்படியுசைவேரோர் செயலினாலன்றுமெய்யே
 யிப்படிஞானந் தன்னாலிறைஞ்சிடப் படுவானிச
 ன், மற் றும் வருவனவற்றிற்காண்க..... (உச)

இங்ஙனம் அசைவறநிற்றல் எனக்குக்கூடாது
 சிவன் இங்ஙனமிருப்பா நென்றுதியாநஞ்செய்கி
 ன்றேன் என்றுகூரியமனத்தைப்பார்த்துமேற்கு
 றுகின்றது .....

நீ மெஞ்ஞானதன் லிட்டைசா ருதலரி ...
 தெனவுனெஞ்சகமேசற்...
 ரேய்விவாதுசெய் தியானமாதிசுளெளி ...
 தெனவுமுன்னு நின்றாய்...
 சேய்கடம்பினத்தாபிகொல்கம்மா.....

விருக்குதல் செயற்கரிதாகிப்.....*
போயுழைப்புனக் கெளியதா யிருந்தவிப். ....*
புதுமைபென்புகனின்றே.....*

நீமெய்ஞ்ஞானநன்னிட்டைசர்ருதலரிதெனவு
நெஞ்சகமேசற் றோய்விலாதுசெய் தியானமாதி
களெளி தெனவுமுன்னு நின்றாய். ஏ-து. நெஞ்ச
மேநீ அதுவென்றும் இதுவென்றும் ஒன்றையு
ஞ்சுட்டி நினைபாது சும்மாவிருக்கின்ற உண்மை
ஞானமாகிய நல்லநிஷ்டைகூடுதல்அரியதெனவு
ம்ஓராணுவளவாயினும் நினைவுஒழியாது செய்யாநி
ன்றதியானசெபசிவபூசைமுதலியசெய்குதல்எளி
யதெனவும் கருதாநின்றனை. — சேய்கடம்மின்
த்தாய்கொல். ஏ-து ஆகலின்அன்னை நீராட்டல்மு
தலிய உபசாரங்களைச் செய்துமலரணியில் இரு
த்தவும் அவ்விடத்திற்குகத்திற் சும்மாவிராது புற
த்துஎழுந்துஓடி வருந்துஞ் சிறுபிள்ளைகளுகூ
ட்டத்தினைபுடையையோ நீயும், — சும்மா விருக்
குதல்செயற்கரிதாகிப் போ யுழைப்புனக் கெளி
யதாயிருந்தவிப் புதுமைபென்புகனின்றே-எது
தியானமாகினை மனமொழி மெய்களினுற் செ
ய்யாது சும்மாவிருநீ யென்றுயான்கூற அங்ஙன
ம்இருக்குதல் செய்தற்கு அரிதாய்அவற்றைச்செ
ய்குவனென்று சென்றுவருந் தும் வருத்தம்உன
க்குளரியதாயிருந்த இட்புதுமைஎன்னையோயா
வர்க்குஞ்சும்மாவிருத்தல் எளிதுஓடித்திரிதல் அ
ரிது அவர்களுக்கு அங்ஙனமிருப்ப உனக்குஇங்

ஙனம்இருந்தஇதனை நீ நின்று எனக்குச்சொல்லு
கவென்றுவிவேகங்கூறிற்று. ஏ-து. — மனமாதி மு
க்கரணங்களும் அசையாதுநின்றவிடம் மெய்ஞ்
ஞான நிஷ்டையென்பதும் அவையசைந்து செ
ய்யுந்தியானசமாதிகள் அந்நிஷ்டை வருதற்கு எ
துவென்பதும் அறிக. — மெய்ஞ்ஞான நிஷ்டை
யென்பதற்குஉதாரணம் “கந்தரனுபூதி-செம்மா
ன் மகளைத் திருநீர் திருடன், பெம்மான் முருக
ன் பிறவானிவான், சும்மாவிருசொல் லறவென்
றலுமற், தம்மாபொருளொன் றுமநிற் திவனெ
சேப்கடம்மினத்தாய் கொல் என்பதற்கு உதா
ணம். “ஞானவாசிட்டம், யிகமுயன்று வருந்தா
மற் சமமாகின்றவேண்டு கோளின் முயல்வால்
வினோதற் தன்னுற், பகர்மனமாஞ் சிறு மகவை
நிறுத்தல் வேண்டும் பலபிறப்பிற் பரிசயங்க ள
கலப்பண்ணி, யகல்சபவா தனைபுதித்தான் முய
நி க்பேரூமைபுந்னுஞ் சுவையது தீதன்
று, திகழ் மனம்போய்த் தற்பதத்தைத் தெளியு
மட்டிற் தேசிகனூல் சொல்வழியிற் செல்லுவா
யே, மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க.... (உஉ)

அசைவறநிற்றல் நேரோவீட்டை அடைதற்கு
ஏதுவாகலின் அதனையேஇன்னும்வற்புறுத்திமே
ற்கூறுகின்றது.....*

நின்றருதலை குதல்விருப் புனக்கதை.....*
நீத்திருக் குதனெஞ்சே.....*

யென்றனக்குதல் விருப்புபவா ளாவிய... *
 ணிருத்தநீ துயர்வீடு... *
 சென்றுகாண்குவலென நினைந்தலைதியோ... *
 சிவன்நிரி சயமன்றா... *
 லொன்றுநீயுனா திருப்பதேயதைத்தொட... *
 ருபாயமென் மறிகண்டாய்... *

நின்றாருதலை குதல்விருப் புனக்கதை நீத்திரு
 க்குதலெனஞ்செ யென்றனக்குதல் விருப்பு. ஏ-து.
 அசைவறநில்லாது தியானமாதிசனைக்கருதி அசை
 குதல்உனக்கு நல்விருப்பம். அவ்வசைவை விட்டி
 ச்சுமட்டாவருக்குதல் நெஞ்சமே எனக்குதல். விரு
 ப்பமென்று விவேகங்கூற, அதற்குஇங்ஙனஞ்சும்
 மாவிருந்தால் எங்ஙனம் வீடு அடைகுது மென்
 னுமனங்கேட்ப, —வா ளாவியணிருத்தநீ துயர்வீ
 டுசென்றுகாண்குவலென நினைந்தலைதியோ-எது
 சுமட்டாவில்விட்டத்தில் இருக்குதல் குற்றம்மேலாகி
 யவீட்டினைத்தியானமுதலியநன்மார்க்கத்திற்செ
 ன்று அறிவேனென்று கருதி அலைகின்றனையோநீ
 யென்று விவேகங் கேட்ப, அதற்குயான் அங்ங
 னந்தான் கருதுகின்றே நென்றுமனங்கூற, அத
 ற்குநம்மிருவர்க்கும் வீட்டைஅடைகுவதேகருத்
 தாகவினநீ செல்லுநெறியால் அதனை அடையலா
 மெனின் நீகூறியவாறு யான்கேட்கின்றேன். யா
 ன்செல்லுநெறியால் அதனை அடையலாமெனின்
 யான்கூறியவாறு நீகேட்குதியாவென்று விவேக
 ங்கூற, அதற்குநன்று கூறினொன்று மனஞ்சும்

மதிப்ப, — சிவன்நிரிசயமன்றால். ஏ-து- அதற்
 குநீகருதிய தியானாதிசனாலவீட்டினை அடையலா
 மெனின் அவ்வீடுமனாதிசனால் அற்புங் காட்சிப்
 பொருள் அன்மென்றுவிவேகங்கூற, அதற்குநீர்
 இங்ஙனங்கூறியவற்றால் எனதுஉபாயத்தால் அத
 னை அடைதற்கு அரிது அதனை அடைதற்கு எனக்கு
 ஒருபாயம்நீர் கூறுசெவென்றுமனங்கேட்ப, — ஒன்
 னுநீயுனா திருப்பதே யதைத்தொடருபாயமென்
 மறிகண்டாய். ஏ-து- அதற்கு அணுகுளவேனும் ஒ
 ன்றையும் நினைபாது அசைவற விருத்தலே அவ்வீ
 ட்டை அடைதற்குநேரோஉபாயமாமென்று அறி
 வாயாகவென்று விவேகங்கூறிற்று. ஏ-து — சிவ
 மென்பதுவீடு, இதற்குஉதாரணம் “ஆனந்தத்தி
 ரட்டி- வாங்கியைம்பொறிநின்ற மனந்தனை நீங்கி
 டாவகைநெஞ்சளிருத்தியே, திங்கியாவையுஞ்சித்
 தைசெ யாவணம் பாங்கியாதது பெயயில்வாய
 ரோ,, என்றும்-தேவிகாலோத்தரம் - மந்திரஞ்
 செபந்தியானம் பூசனை வணக்கம் வேண்டா, வ
 ந்தயிலாதமுத்திக் குபாயமே யறியல்வேண்டிஞ்
 சிந்தனைபுறனே செல்விறையரமே திரியமீட்கிற்,
 பந்தமாந் துன்பநீங்கிப் பரமானவின்பஞ் சேர்
 .வார்.,, என்றும் மந்தும் வருவனவற்றிற்காண்க*

வீட்டைஅடைதற்கு உபாயம் அசைவற நிற்ப
 லென்று கூறினீர் இனிஅசைவற நிற்பற்குஉபாய
 மும் அங்ஙன நின்றால் ஷபிவருமாறுமெங்ஙனமெ
 ன்று மனங்கேட்பமெற்கூறுகின்றது.....

கண்டவைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற்...*
 கலந்தவாதனையாவும்.....*
 விண்ணிழைமந் றலையிலாக்கடலென... ..*
 விளங்கினயெனினஞ்சே.....*
 புண்டுகொன்னமக் கொருதுயராங்குவி... ..*
 றிளங்கையிற்கணிபேயாம் .....*
 பண்டைமேவிய பயமெலா மறங்குரு ... ..*
 பதத்திலும்புகலாமே.....* ..*

கண்டவைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற்
 கலந்தவாதனையாவும் விண்ணிழைமந் றலையிலாக்
 கடலென விளங்கினயெனினஞ்சே-எ-து- ஐம்
 பொறிகளாற்காணப்பட்ட சத்தாதிவிஷயக் காட்
 சிகளும்போய் அவ்விஷயக்காட்சியாற் கரணத்தி
 ள்எறியிருந்தவாசனங்கள் அன்னத்தும்விட்டு நீங்கி
 இவ்வாசனமுடிவில் தோன்றுமறைப்பும் அற்று
 நிலைநிற்கசமுத்திரம்போல விளங்கா நின்றனையா
 னால் நெஞ்சமே,— உண்பி கொன்னமக் கொரு
 துயராங்குவி ளங்கையிற் கணிபே யாம்-எ-து-
 பிறவித்துன்பங்களுள் ஒருதுன்பமாயினும்நமக்
 கு உண்டாமோ அவ்விடத்துவி ள்எளங்கைநெ
 ல்விப்பமும்போலவுண்டாம்,— பண்டைமேவிய
 பயமெலாமறுங்குருபதத்திலும்புகலாமே எ-து
 முன்னர்ப்பொருந்தி யிருந்தபிறவித் துன்பத்தி
 ற்குப்பயந்த பயமனைத்தும் நீங்குங்குரு துரிய
 தந்தையும் யாம்அடையலாமென்று விவேகங்கூறி
 த்து. எ-து—கேவலசகலங்களி னன்றிச் சத்தநி

லையில்துன்பம் இன்மையால்ஒருதுயருண்டிகொ
 ன்னமக்கென்றும் அச்சத்தநிலைபெற்றோர் குரு
 துரியமும் அடைவராகலிற் குருபதத்திலும் புக
 லாமேயென்றுங் கூறப்பட்டன.—இதற்குஉதா
 றணம் “சசிவன்னபோதம்- வினவிற் பரத்தைய
 நிவுறுந் கவத்தையுடன் வினமாத்யே, நனவிற்
 சமுத்திநிலை வரினப் பொருட்டிகழுநல னாகவே
 மற்றும்வருவன வற்றிற்காண்க.....(உச)

அசைவறநிற்றற்கு உபாயம் ஐம்புலக் காட்சி
 புங்கரணவாசனையும் மறைப்புநீங்கவேண்டுமெ
 ன்று கூறினார். அக்கரணவாசனையும் மறைப்பும்
 நீங்குதற்கு முன்னர்ஐம்புலக்காட்சிநீங்கவேண்டு
 மாகலின்இக்காட்சி நீங்குதற்கு உபாயம்எங்ஙன
 மென்றுமனங்கேட்ப மேற்கூறுகின்றது.....*

புகலரும்பாப்பிரம மாங்கடறனிற்.....*
 புணர்ப்பாதி திராட்சன்.....*
 சகமோ டாருயி றொனுதுறா யாதிக... ..*
 டந்துமாந்தி மென்றே... ..*
 பருநான்மறை யெனினதி லெதையெதைப். *
 பற்றுவாம்விடுகிற்பாடு.....*
 ளகசொருபமே யனைத்துமென் றகத்துதி. ....*
 துவதபாவனைநெஞ்சே.....*

புகலரும்பாப் பிரமமாங்கடறனிற் புணர்ப்பா
 தி திராட்சன் சகமோடாருயி றொனுதுறா யாதி

கடந்துமாற் நிமிமென்றே பகருநான்மறை யெ
 னின். எ-து-வாக்குமனாதீதமா யிருக்கின்றபரப்
 பிரமமாகியகடலின் கண்ணிட்டு நீங்காதபனாயா
 கிய திலாபானது ஈசரனும் நாதத்தவமுதற் பி
 ருது விதத்துவம் ஈருகிய சகங்களுஞ் சராசரங்
 களாயுள்ள உயிர்களுமென்று சொல்லப்பட்டது
 னாதிலை குமிழிகளைத் தோன்றச்செய்து ஒழிக்
 குமென்று நான்குவேதங்களுஞ் சொல்லுமெனி
 ன், — அதிலெதை பெதைப் பற்றுவாம் விரிகிற்
 பாம். எ-து, அக்கடற்றினாயில் தோன்றிய இப்பி
 ரபஞ்சத்தினுள் எதனையெமதென்றுபிடிப்பம் எ
 தனையெமது அன்றென்று விரிப்பம். இங்ஙனம்,
 பற்றுதற்கும் விரிப்பதற்கும் அப்பிரமத்தைவிட
 வேறின்மையால். — சுகசொருபமே யனைத்து
 மென்றதற்றுது துவிதபாவனைநெஞ்சே எ-து-எ
 ல்லாவற்றையும் ஆனந்தசொருபமென்று இந்தி
 ச்சயஞானந்தால் நெஞ்சமே அதுஇதுவென்று
 பகுக்குந் துவிதபாவணையை நீதிக்குதிபென்று வி
 வேகங்கூறிற்று எ-து—பிரமத்திற்கு அபின்னமா
 யிருக்கின்ற பராயசைவானமாயயிற் பிரபஞ்
 சந்கோன்றி பொய்க்கு தலின் அப்பணாதிரா யெ
 ன்றுகூறப்பட்டது, — உயிரொன்பது தானியா
 குபெயர். ஆகமநெற்குறி வேதநெற்குறுதன்ம
 ந்நென்றுவிளத்த லென்னுங் குற்றமாகாதோவெ
 னின் இந்நூலசமரச நெறியாகலாலும் ஆகமத்
 திற்சோகம்பாவனை கூறலாலுக்குற்றமாகாதென்
 பது அறிக. இதற்கு உதாரணம் திருவெம்மாளை-பார்

த்தவிடமெல்லாம் பரமன்காணம்மானை பாரா
 மலிந்தானும் பாழ்பட்டேனம்மானை,, என்றும்,
 சீவானந்தமாவை எங்குஞ் சிவமொழிய வில்லைய
 வன்மன்னுனை, பங்குந்திரள்கருவி ஆணவமாய்பொ
 ங்குமிருண், மைசெய்தமாமாயை மாயை வினை
 மற்றனைத்துத், பொய்பொய்பொய் பொய் பொ
 ய்பொய் பொய்., என்றும் மற்றும் வருவனவற்றும்
 காண்க..... (உரு)

ஐம்புலக்காட்சி நீங்குதற்கு உபாயங் கூறினார்
 இனிநினைப்பும் மறப்புமற்றுச்சமனினுநின்ற
 த்குநானுபாயமும் நீர்கூறல்வேண்டிமென்றும
 னங்கேட்ப அநற்குமேற்குகுகின்றது.....*

நெஞ்சமேயினிப்பாவனாதீதமாய்.....*
 நின்நிமின் நெனிவின்பா.....*
 யெஞ்சுருதகல் புண்பாவணைப்போய்நி.....*
 திலையெனி னுலகெல்லா.....*
 மஞ்சனக்களன்மேனியென் ரோர்ந்திலை.....*
 மெனினருள் சுரந்தெம்பால்.....*
 வஞ்சமற்றிமும் படிக்கிவணடைந்ததோர்.....*
 வடிவையோர்ந் துய்வாயே.....*

நெஞ்சமேயினிப்பாவனாதீதமாய்நின்நிமி. எ-து
 நெஞ்சமே இனிஒன்றையும் சுட்டிப் பாவியாது
 பாவனாதீதமாகி நிற்குதலைச்செய், — இன்றெனி
 னின்பா யெஞ்சுருதகல் புண்பாவணையை யோர்

ந்து. ஏ-து- அங்ஙனம் நிற்கற்கு வலியில்லை யெனின் அனாதிரணகாஷ்டமுதலிய வற்றினங்குறைவுபடாது விரிந்த பரிபூரணபாவனையாயினுங் கருதிநிற்பாய், — இலையெனி னுலகெல்லா மஞ்சனக்களன் மேனியென்றோர்ந்து. ஏ-து. அஃகும்இன்றெனின் சட்டித்தாய் விளங்கா நின்றதுபிரபஞ்சமெல்லாம் காளகண்டத்தினையுடைய சிவனது அஷ்டமூர்த்தமென்று ஏகபாவணப்பண்ணிநிற்றி, — இலையெனிநாள் சுரந்தைகட்பால் வஞ்சமற்றிடும் படிக்கிவணடைந்ததோர் வடிவையோர்ந்துய்வாயே. ஏ-து. அஃகும் இன்றெனின் அச்சிவந்தானே கிருபைநிரம்பி. எம்மிடத்து ள்ளமும் மலங்களும் அறும்படிக்கு இந்நிலத்தின்கண் மானிடச் சட்டைசாத்தா எழுந்தருளியுந் தலுப்பற்றருநு மூர்த்தத்தைஇடைவடாது நியாணித்துநிற்பிழைப்பையென்று விவேகங் கூறிற்று. ஏ-து, — நிற்பாயென்பதனை மற் றிரண் டிடத்திலுங்கூட்டிக்கொள்க. — உய்வாயென்பதனைக் கடைநிலைத் தீபகமாகக்கொண்டு எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக — தன்னைக்காட்டாது உயிமைமறைத்து நின்றவஞ்சித்தலின் ஆணவம்வஞ்சம் எனப்பட்டது. — பாவனாதீதமாய் என்பதற்கு உதாரணம் “ஞானவாசிட்டம் - அறிவெனும் விதைசங்கற்பமா முனையா மனையசங் கற்பமாந்தன்னைப் பிதிவறத்தானேசெய்து தான் பிறக்கும் பெரிதமனாந்நிதிந் தானே, செதிதுயரொழிய விற்பமொன் தல்லயாதலாற் செப்புசங்கற்ப, நெறிய

நினைவேனிந்துநிலையி னிமிடமும் பாவனை நினையேல்-, பூரணபாவனை யென்பதற்கு உதாரணம் “குறுத்திராட்டி - அண்டமெண்டிக்கெங்கண்ணு மடங்கச் சூனிபமதாகக், கண்டுபொண்டிருக்கக்கண்ட கருத்தைபு மறவெயிட்டா, லண்டமெண்டிக்கெங்ககண் ணுமாய்நின்ற வானந்தத்தைக், கண்டுபொண்டிருக்கும் வண்ணங் கணத்திலவந்துதிக்குமன்றே, உலகெல்லா மஞ்சனக்களன் மேனியென்பதற்கு உதாரணம் “திருவாசகம-நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசம்பு நிலப்பகலோன், புலனாபமைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்ற, னுலகெழுமைத் திசைபத் தெனத்தா னெருவனுமே, பல்வாகிநின்றவா தோனோக்கமாடமோ-, வஞ்சமற்றிடும் படிக்கிவணடைந்ததோர் வடிவையோர்ந்து என்பதற்கு உதாரணம் “சத்துவராயர் - உள்ளத்திருந்துமொளித்தான் பரன்குரவன், கள்ளநனைத்தவிர்ந்துக் காட்டினான்-வள்ள. வருவானகோலமோ வக்கோலங்காட்டிக், குருவானகோலமோ கூறு., மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க..... (உசு)

உன்னுகின்றன யென்னும் பாட்டி முதலியபதினெண்பாட்டாலும் ஞானத்திற்குவிவக்காயுள்ள தூர்க்குணங்களெல்லாம் விடுவித்துமெய்ஞ்ஞானங்கூறி நிஷ்டைகூட்டிமேல் ஞானசாரங்க் கூறுகின்றது.....*

உய்துநெஞ்சமே வாக்கினைமௌனமாக் .....*
 கலையெனி னுளதேசொன்.....*
 மெய்தருஞ்சொலும் பொய்யநயம் பயக்கிலா..*
 விடத்தின துடைத்தேனும்... ..*
 பொய்தருஞ்சொலியான்செய்தேன்பிறர்செய்தா
 ரொனினவை போனாறு.....*
 மெய்தருஞ்சிவ மன்றிதென் ரென்றைநீ.....*
 யிசைத்தல்பொய்யெனத்தேனோ.....*

உய்துநெஞ்சமே வாக்கினை மௌனமாக்கு-
 எ-து. நெஞ்சமே ஞானநிஷ்டையை இடைவிடா
 து கூடி அஞ்ஞானத்தின் வசப்படாது திருவடி
 யை அடைந்துயாம் பிழைப்போம்நீ ஒருரையும்
 கூறாது வாக்கினைமௌனம் பண்ணுதல்செய், —
 இலையெனினுளதேசொல் எ-து அஃது இன்றெ
 னினும்வினோதத்தா லாயினும்ஒரு பொய்மை
 யுங்கூறாது உண்மையேசொல்லுக, — மெய்தரு
 ஞ்சொலும்பொய் எ-து-அங்ஙனம் மெய்மையா
 யுள்ளசொல்லும் பொய்மையென்று விவேகங்கூ
 ர, அதற்கு வினோதத்தா லாயினும் ஒருபொய்
 மையுங்கூறற்கவென்றுமுன்னர்க்குநின்றிப்போ
 து அம்மெய்மைகூறலும் பொய்மை யென்றீர்
 இதுஎன்னெயென்று மனங்கேட்ப, — நயப்பயக்
 கிலாவிடத்தின். எ-து- அதற்குஅம் மெய்மையா
 ந்சிவகருணையாய நன்மை உண்டாகாத விடத்து
 ன் பொய்மையாமென்று விவேகங்கூற அதற்
 கு இது-உண்மையென்று மனஞ்சம்மதிப்ப, —

அதுடைத்தேனும் பொய்தருஞ்சொல். எ-து அத
 ற்குச் சிவகருணையைக்குறித்துப் பொய்மைபோ
 ன்ற மெய்மைகூறுவது. உளதாயினும் அம்மெ
 ய்மையும் பொய்மையுடைய சொல் லென்றுவி
 வேகங்கூற, அதற்குமுன்னேமெய்மை கூறினுஞ்
 சிவகருணையின்றிய விடத்துப்பொய்மையென்றீ
 ர். இப்போது பொய்மைபோன்ற மெய்மை கூ
 றுவது உளதாயினும் இஃதும்பொய்மை யென்
 னீர்-இது என்னெயென்று மனங்கேட்ப, —யான்
 செய்தேன்பிறர்செய்தார் ரொனின். எ-து, அதற்கு
 இருவினைக் கீடாகத் திருவுளநடத்துதலை மறந்து
 உன்னால்ஒருயிரீர் காக்கப்பட்ட விடத்து அதனைப்
 பிறர்சொல்செய்ய வந்தார்பாண்காத்தே னென்
 னுஇங்ஙனம்யான் செய்தேன்பிறர்செய்தா ரொன்
 னுசொல்லுவாயெனினென்று விவேகங்கூற அதற்
 குஇதுவும் உண்மையென்று மனஞ்சம் மதிப்ப,
 அவைபோனாறுமெய்தருஞ்சிவமன்ற்தென் ரெ
 ன்றை நீயிசைத்தல்பொய் யெனத்தேனோ. எ-து-
 நீயான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்று சொல்
 லும் இப்பொய்மைகள் சொல்லா தொழியினும்
 டெறுதற்கரிய சிவமன்று ஈடுதென்றுஒரணு தீரண
 ங்களாயினும்வேறுபிரித்துச்சொல்லுதலும் பொ
 ய்மையெனஅறிதியென்றுவிவேகங்கூறிற்று எ.று
 மெய்மைகூறுதல் - பாசவைராக்கியம்-சிவர்களை
 ப்பாதுகாத்தற் பொருட்டுப் பொய்மைகூறல்-சீ
 வகருணை-யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்று
 சொல்லாதொழிதல்-ஈசுரபத்தி. எல்லாந்நிவ மெ

னச்சொல்லுதல்- பிரமஞானம் ஆகியவற்றான்
 கும் இதனுட்காணக. — வாக்கினமெனன மாக்
 குமென்பதற்கு உதாரணம் “திருவள்ளுவநாயனா
 ரீ-பாகாவாராயினு நாகாக்கக் காவாகதாற், சோ
 காப்பர் சொல்லிழுக்குப்பட்டு, உளதேசொல்லெ
 ல்பதற்குஉதாரணம் “ஷெ-புறந்தூய்மை நீரா
 னமையும்கந் தூய்மை, வாய்மையாற்றாணப் ப
 மும், மெய்தருஞ்சொ லும் பொய்மை என்பதற்
 கு உதாரணம் “ஷெ-பொய்மையும்வாய்மையிட
 த்தபுணா தீர்ந்த, நன்மைபயக்குமெனின்., யான்
 சொன்னபிறர் செய்தார் என்பதற்கு உதாரணம்
 சிவரு னதீபம்-விரும்புற்றதலம்விரசஞ் சிலமெ
 ல்லாமெல்லவனவென் றறிந்தெவையும் விமலன்
 கூத்தென், திரும்புற்றமனமழலின்மெழுகா யெ
 ன்று மியான்செய்தென் பிறர் செய்தா ரெனங்
 கோணீக்கி, யரும்புத்திங்கெண் னுதியானென்னு
 ம்பாசத்தவாமருவும் புறப்பற்றீரா டகப்பற்றான
 பெரும்பற்றை யகன்றருளப் பெறுவோர் ஞா
 னப்பெரும்பற்றப் புலியுடைப்பிரியார் தாமெ-
 னப்தருஞ்சிவமன்றி தென்றென்றைநீ என்பதற்
 குஉதாரணம். “சிவானுபுதி விளக்கம்- விருப்பு
 வெறுப்பென்று வேறுபொருள் கோடலினை, யு
 றப்பிற் குறையாதோஷணர் வுடையோர் சொல்
 லுவரோ மற்றும்கருவனவற்றற்காணக... (உஎ)

இப்பாட்டான் வாக்காற்றிமை அடையாது
 அடக்குதற்குஉபாயங் கூறியவா டுகாணக.....*

தேரினிவ்வுடல் சமாதியிலிசைவறச்.....*

சித்திரதிபம்பொற் .....*

சாரவைத்திடலி னில்லையெற்குருபரன்.....*

தனதரும்பணிமேற்கொண்.....*

ணைருமழிவழி தொழில்பிரிதடையினு.....*

தெஞ்சமேயுயிர்க்கெல்லாம்.....*

பேரிதஞ்செய்வித் திருமுடைகெழுமலப்.....*

பிணக்கிதஞ்செய்யேலே.....*

தேரினிவ்வுடல் சமாதியிலிசைவறச்சித்திர தீப
 ம்பொற் சாரவைத்திபி. எ-து- செய்தொழில் வி
 சாரிக்குமிடத்து இவ்வுடம்பினைச் சித்திரத்தில் எ
 முதுணைக்கப்பட்டதிபப்போல ஞான சமாதியில்
 அசைவின்றி ஆதனங்கட்டி மிலக்கனைத் தோடும்
 பொருந்த வையக்குதலைச்செய், — அஃதில்லையெற்
 குருபரன்னைதரும் பணிமேற்கொள், எ-து- அஃ
 துஇன்றியிற் தருவாகிபஞானபரனது அரியவே
 வற்பணிவிடைகளைச் சிரசுல்லங்கத்துக்கொள்ளுகி
 — தேருமழி வழிதொழில் பிரிதடையினு தெ
 ஞ்சமே யுயிர்க்கெல்லாம் பேரிதஞ்செய் வித்திபி
 எ-து- அஃதின்றி வந்துபொருந்துகின் மடழவினை
 ப்படியே உனக்குஇன்றியமையாத வேறுசற்கரு
 மங்களைச் செய்தியெனினும் தெஞ்சமே அக்கரு
 மங்களைத் தொலைவரது சராசரமாயுள்ள உயிர்க்
 ளுக்கெல்லாம் பெரியதாயினிமையை இவ்வுட
 ம்பாற்செய்விக்குதலைச்செய், — முடைகெழுமல
 ப்பிணக்கிதஞ் செய்யேலே. எ-து- அக்வனம்செ

ப்தலன்றி முடைநாற்றம் பொருந்திய மலங்கள்
 நிறைந்துள்ள இவ்வுடம்பாகிய பிணத்திற்கு இனி
 மைசெய்யற்க. நீயென்றுவிவேகங்கூற்றிற்று. ஏ-து-
 எவற்பணிவிடைபைச் சீரசுற் கொள்ளுதல் பணி
 விடை அருமை தோன்றக்கூறியது. — உயிர்க்கெ
 ல்லாமென்ற பொதுமையால் அசரவுயிநஞ்சொ
 ல்லப்பட்டது, சமாதியில் அசைவற விருக்குதல்
 பிரமஞானம். குருபரன்பணிசெய்தல்- நசுரபத
 தி சீவர்களுக்கு இதஞ்செய்தல் - சீவகருணை
 உடம்பிற்கு இதஞ்செய்யாதொழிதல்- பாசவை
 ராக்கியமாகிய இந்நான்கும் இதனுட் காண்க-
 இவ்வுடல் சமாதியிலசைவறான்பதற்கு உதாரண
 ம் “தத்துவராயர்- செவ்வையுடலுஞ் சீரமுங்கழு
 த்துமுற, வெவ்வாதனத்தி விருந்தவர்க்குங் கைவ
 ந்தால், வாதமுதனைய் நலியா மதியுடையோ;
 ராதனமென்பதது, குருபரன்றனதரும்பணிசெ
 ய்ப்பதற்கு உதாரணம் “ஒழுவிவெரிக்கம்-உட
 ம் குயிர்போற் கட்கிணமபோ லாகிநூ லொத்து
 விடிந்புலிதிப்பாம் பிவைவீழ்வார்க்காஞ்-சுடர்ச்
 சுடினும், வாழைக்காகாவேதிமட் கலத்திற் காகா
 வா, மேழைக்காகாததிது, உயிர்கெலாம் பேரித
 ஞ்செய்ப்பதற்கு உதாரணம் “திருவள்ளுவ நற்
 யனார்- அந்வினா னாகுவன்கொடா பிதிதினைய்
 தன்னைய் போற்போற்றக்கடை, முடைகெழு
 மலப்பிணக்கிதஞ்செய்யேல் என்பதற்கு உதார
 ணம், திருவாசகம்-பொத்தையுள் சுவர்புழுப்போ
 திற் துளுத்தகம் பொருகிய பொய்க்கலாயித்,

தைமெப்பெனக் கருதிநின் திடர்க்கடற் எழித்த
 லைப்பிமேனை, முத்துமாமணிமாணிக்க வைரத்
 தபளத்தின் முழுச்சோதி, யத்தனாணிதன் ன
 டியரிந்கூட்டிய வத்சயங்கண்டாமே, மற்றுமவ
 ருவனவற்றாந்காண்க..... (உஅ)

செய்யுந் தொழி லைந்தொழி வியாமுமச் .....*
 சிவனது வடிவென்றே.....*
 யையமற்றுண ராதியா நெனுஞ்செருக்.....*
 கடைந்துநா டொறுநெஞ்சே.....*
 நைவதென்னை நீ பஞ்சகோ சங்கரு.....*
 நாமலவெனவுண்மை.....*
 கையிலாமலகம்மென வுனக்கியான் .....*
 கழறிபுந்தெளியாயே.....*

செய்யுந் தொழி லைந்தொழில் - ஏ-து- செய்
 யாநின்றதமது தொழில்களியாவும் சிவனது சி
 ருந்நிடிமுதலிய வைந்துதொழில்களே யாமென்
 னுவிவேகங்கூற அதற்கியாஞ்செய்யுந் தொழில்க
 ள் அவன்செய்யுந்தொழில்கள் எங்ஙன மென்று
 மனங்கெட்பு. — யாமுமச்சிவனது வடிவென்
 றேயைய மற்றுணராதியானெனுஞ்செருக்கடை
 ந்து நாடொறுநெஞ்சே நைவதென்னை நீ ஏ-து-
 அதற்குச்சிவனது அஷ்டபூர்த்தத்ததில் யாம்ஒன்
 ருக்கலின் யாமும் அச்சிவனது அங்கந்தானெ யெ
 ன்றுபுந் திரிவுகளின்றி நிச்சயம்பண்ணிக்கொ
 ள்ளது. அச்சிவனைவிடவேறியா நென்றுஉணரு

மயக்கத்தை அடைந்து எப்போதும் நெஞ்சமே
நீ மெலிவது என்னை. — பஞ்சகோசங்களு நாம-
லவென வுண்மையில்லாமலகம் மெனவுனக்கி
யான்கழநியுந் தெளியாயே-எ-து. மாயா காரிய
மாகிய அன்னமயமுதல் ஆனந்தமயம் ஈரஞ்ச-
சொல்லப்பட்ட பஞ்சகோசங்களும் இவற்றை
கடந்திருந்த அறிவாகியாய் அன்றென்று உண்-
மையாகிய உபதேசமொழிகளால் உள்ளங்கைநெ-
ல்லிப்பழம்போலப் பிரத்தியக்ஷமாக உனக்கியா-
ன் தெளியக்கூறியுந் தெளிந்தியாய். இது என்னை
பென்று விவேகங்கூறிற்று ஏ-று — உயிர் சிவன
துவடிவாகலின் இதனது தொழிலுஞ் சிவனது
தொழிலென்பது அறிக. — பஞ்சகோசங்களாவ-
ன- அன்னமயகோசம்- பிராணமயகோசம்- ம-
னோமயகோசம்- விஞ்ஞானமய கோசம்- ஆன-
ந்தமயகோசம்- என்பவையா மெனக் கொள்க
உண்மையென்பது உண்மையாகக்கூறிய உபதே-
சமொழிகண்மே னின்றது. — இதற்கு உதாரண-
ம் “அறிவானந்த சித்தியார்- அன்னமயங் கொ-
ண்டெடுத்த வுடல்களுமாயினழையும், பின்னமுட-
ன்வரு பிள்ளையுஞ் சுற்றமும் பேருலகின், மன்-
னாநாதரை மூப்பினு நோயினுமாளக்கண்மிந்-
துன்னுமறிவில் ரான்மாவி துவென்று சொல்லுவ-
ரே. எ-ம், ஊசமுடலினுழல்தின்ற காற்றைபுண-
ர்வென்போ, யேசுமுறக் கத்தியங்கியுநிங்கறவே-
துமற்று, ஊசம்பிராணனை யான்மாவலவென்று
வேதஞ்சொல்லும். பேசுமணிதர்பொருளறியாம

ற்பிதற்றுவோ. எ-ம், தனக்குமனது சலித்ததெ-
ன்றே சொல்லித்தானிருந்து, முனக்குவிசாரமு-
ண்டாயிற் சொல்லென்றிங்கு வந்துநின்ற, மெ-
னக்கிங்கறிய வொண்ணாதென்று சொல்கின்றவோ-
ழைகடா, நினைக்கத் தனக்கறிவில்லா மனத்தைநி-
லையென்பதே. எ-ம். இணங்கு நவகுண மெய்து-
மிப் புத்தியை யின்றுபுத்தர், வணங்கும்விஞ்ஞா-
னமயம் பொருளென்றமதியின்மைபோற், பிண-
ங்குநிலவிட்டுக் கோளம்மறையின்று பின்னமற-
க், குணங்குறியின்றி யிருக்குமான்மா வென்று
கூறிடுமே, எ-ம்- சேருஞ் சுகம்பொருளென்றனை-
துக்கஞ்செறியும்பொழு, தாருஞ்சுக துக்கியாகி-
யிடுநிலையன்றிமறை, தேருநிரதிசயானந்தமே சி-
தைவற்றபொருள், கூருநிலையை யறியாழிசுகங்
கொள்ளுவதே எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றிற்கா-
ண்க. .... (உசு)

தெளிவுயிரிக்கரன் விளக்குதன்மயக்கவன் ...*
ந்ரோபவிக் குதறேகம்.....*
விளிலையுற்றல்சங் காரமிங்கிதாதித.....*
மேவுதறிதிதோற்ற .....*
முளசிருட்டியே லம்பைநோதலி... ..*
னுன்னையும்பிறரை நாடித்.....*
சுளர்வதும்கிழ் வதுமடைந் துள்ளமே... ..*
சம்புவைமறந்தாயே.....*

தெளிவுயிரிக்கரன் விளக்குதன் மயக்கவன் தி

ரோ. பவிக்குதல். ஏ-து- உயிர்களுக் கியாதோர் முன்னிலையால் தெளிவுவருமாயினும் அஃது சிவன் அனுக்கிரகம் பண்ணுதல் அவைகளுக்கு யாதோர் முன்னிலையால் மயக்கம் வருமாயினும் அஃது அவன்திரோபாவஞ் செய்குதல், — தேகம் வுளியை யுற்றல் சங்காரம். ஏ-து, தேகநாசத்தை உடைதல் யாதோர் முன்னிலையால் வருமாயினும் அஃது அவனது சங்காரம், — இங்கிதாதித மேவதறிதி. ஏ-து- சுகதுக்கங்களைப் பொருந்த இவ்விடத்து யாதோர் முன்னிலையால் வருமாயினும் அஃது அவனது திதி, — தோற்றமுள சிருட்டியேல், ஏ-து- உற்பத்தியாதோர் முன்னிலையால் வருமாயினும் அஃது அவனுக்குள்ள சிருஷ்டி. இங்ஙனங் கூறிய முறையே சடசித்துக்க ளெல்லாம் இருவினைக்கிடாக நடத்தும் அவனது பஞ்ச கிர்த்தியத்தின்படியே நடக்குமானால், — அம்பைநோதலினுன்னையும் பிறரை யுநாடித் தளர்வதும் மகிழ்வது மடைந்துள்ளமே சம்புவை மறந்தாயே ஏ-து- அவன் செய்யும் பஞ்சகிர்த்தியங்களை நடாது எய்தவனிருக்க அம்பைநோவதுபோல் யான் செய்தேன் பிறர் செய்தா னென்று உன்னையும் பிறரை யுங்கருதிக்கொண்டு துன்பம் வந்ததென்று வாட்டமுஞ் சுகம்வந்ததென்று பூரிப்பும் அடைந்து நெஞ்சமே சிவனது சிருவடியை மறந்தாய் அஃது என்னென்று விவேகங்கூறிற்று. ஏ-து- — அம்பைநோதலினெனவே எய்தவனென்பது ஒருவிக்கப்பட்டது. அவன் அவன் அதுவென்ன மு

ன்றும் பிறர் என்பதனால் அடங்குமாதலிற் பிறர் எனப்பட்டது. கடந்திராபோற் சுகதுக்கம் ஓய்வின்றி வருதலால் அவற்றைச் சம்பாவனை பண்ணாது வேறுபிரித்துப் பாலிப்போர்க்கு அவை மயமாந்தலேயன்றித்திருவடியை நினைக்கக்கூடாமை யிற்சம்புவை மறந்தாயே யென்று கூறப்பட்டது, — இப்பஞ்ச கிர்த்தியங்களுள் உயிரிடத்து அனுக்கிரகமுந் திரோபாவமும், உடம்பினிடத்துச் சங்காரமுந் திதியுஞ்சிருஷ்டியும் வருமானும். அனுக்கிரகத்திலும் இதத்தியிலுஞ் சிருஷ்டியிலும் இன்பமும் திரோபாவத்திலுஞ் சங்காரத்திலும் அகிதத்தியிலுந் துன்பமும் வருமானங்காண்க இசற்கு உதாரணம் “திருவாசகம்- நாயிற் கடை யாநாயேனை நயந்துநீயே யாட்கொண்டாய். மாயப்பிறவி ஆன்வசமேவைத்திட்டிருக்கும் துவன்றி யாயக்கடவேனானோதா னென்னதோவிங் கதிகாரங், காயத்திவா யுன்னுடைய கழந்திழிவெப்பர் யீ கண்ணுதலே,.....* மற்றுமவருவனவற்றிற்காண்க..... (ருய)

இப்பாட்டாற் சிவனது பஞ்ச கிர்த்தியத்தை நாடி இருவினையும் நீங்குதற்கு உபாயங் கூறியவாறு காண்க.....*

மறைத்தலுநினைத் தலுஞ்செயுமானவ .....
மாயநின் றவைதம்மைத் .....
தறத்தலேயிராய் பலகலவ்விடெனச் ... ..

சொல்வரத்தூறவெய்தக்.....*
 குறித்திடிற்பர பத்தினா னத்தினுற்... ..*
 கூடுமற்றவை நெஞ்சே.....*
 நிறத்தபத்தினஞ் செயலநினுமறி.....*
 னின்றமற் றென்றாமே.....*

மறைத்தலுந் நினைத்தாலுஞ் செயுமானவமா
 யை நி ள்றவை தம்மைத்தூறத்தலே யிராப்பகல
 கல்விடெண்சொல்வர் எ-து-நமதுள்ளே எக்தா
 லமும் நின்றுகேவல மாய் மறைத்தலைபுஞ் சகல
 மாய்நினைத்தலைபுஞ் செய்யாநிற்கும் அவைகளு
 க்குக் காரணமாகிய ஆணவமும் மாயையும். அ
 வ்விரண்டையும் நீத்தலே இரவுப்பகலும் நீங்கிய
 விடென்றுபெரியோர்கள் சொல்லுவார்களென்
 றுவியேகங்கூற அதற்குஇவ்வாணவமும் மாயை
 யுந். தூறத்தற்குஉபாயம் எங்ஙனமென்று மனங்
 கேட்பு, — அத் தூறவெய்தக். குறித்திடிற்பரபத்
 தினா னத்தினுற் கூடும். எ-து, அதற்குஅத்தூறவி
 னைநீ அடையக் கருதினையாயிற் பரபத்திபா ஞா
 னத்தினுல் அத்தூறவுகைகூடும், — மற்றவைநெஞ்
 சேநிறத்தபத்தினஞ்செயலநினுமறினின்றமற் றெ
 ன்ருமே-எ-து. நெஞ்சமே அந்தப்பரப
 த்தி பரஞானங்கள் யாவையெனின் சிவன் தெய
 லநாடிநமதுசெயல் அதுமாயின் அதுவேவிளங்
 காநின்ற பரபத்திவிப்பரபத்தியினுல் நமதுசெய
 லந்நெமென்று கருதும்போதம் அதுமாயின்
 மேற்சொல்லப்பட்ட பரஞானமா மென்று வி

வேகங்கூற்றிற்று எ-து. தற்செயல் அதுதற்குமேற்
 பத்தியில்லாமையாலும் தற்போதமறுதற்கு மே
 ல்ஞான மில்லாமையாலும் பரபத்தியென்றுமப
 ரஞானமென்றுங்கூறப்பட்டன. — இதற்கு உ
 தாரணம். “கந்தரலங்காரம், அராப்புனை வேணி
 யன்சேயருள் வேண்டிமவிழ்ந்தவன்பாற், குராப்
 புனை தண்டையந்தா டொழல்வேண்டிங்கொடிய
 வைவர், பராக்கறல் வேண்டிமனமும் பதைப்ப
 றல்வேண்டிமென்று, விராப்பகலற்ற விடத்தேயி
 ருத்த கேளிதல்லவே. எ-து “திருவாசகம்-பத்தி
 வலையிற் பிடுவோன்கர்ணக. எ-ம் “திருவம்மாண
 தற்போதமற்றிடந் தற்பரமம்மாண-எ-ம், மற்று
 ம்வருவனவற்றிற்காணக ..... (ருக)

இப்பாட்டால் ஆணவமும் மாயையும் நீங்
 குதற்குஉபாயங்கூறியவாறு காண்க.....*

ஒன்றுநஞ்செய வில்லைநெஞ்சேயிவ ... ..*
 னோர்மயலதனலே.....*
 சென்றுசென்றுவெம் பவக்கடன்முழுகினஞ்.*
 செறிமயலேதென்ன.....*
 நன்றுநிவின வினைபிருவினையபு.....*
 நான்செய்தேனெனுமான.....*
 மென்றதந்திட தொன்றையு மாற்றினை ....*
 யெலினுனக்கிணையாரோ .....

ஒன்றுநஞ்செய வில்லைநெஞ்சே எ-து-நெஞ்

சமே உண்மையாய்ப் பார்க்குமிடத்துச் சிவன் செயலையன்றி நமதுசெயலொன்றாயினும் இன்றென்று விவேகங்கூற அதற்குநமக்குச்செயலின் மென்பதற்கு ஏதுவென்னெயென்று மனங்கேட்பு, நமக்கு ஆணவமறைப்பாற் சுதந்தரவறிவுஇன்மையாலும் கருவிகள் சடமாகையாலும் நம்மையுங்கருவிகளையுங்கட்டித்தற்சுதந்தரவறிவினையுடைய சிவன்தனது அருளால் இயக்கியாம்பி இயங்குதலின் எமக்குச் செயலின்றென்று விவேகங்கூற அதற்கு இங்ஙனஞ்செயலற்றிருப்பளமுங்கைப் பிறவிகளும்கைக்குவந்தது என்ன என்று மனங்கேட்பு, — இவ்வேனார் மயலதனாலேசென்றுசென்றுவெம்பவக்கடன்மூழ்கினம். எ-து- அதற்கு இவ்விடத்து ஓர் மயக்கத்தினாலேயோய்ப் போய்க்கொழிப்பிறவியாகியதுக்கசாகரத்தில் மூழ்கினேம் யாமென்று விவேகங்கூற. — செறிமயலேதென்ன எ-து- அதற்கு ஓர் மயக்கத்தாலே பிறவிக்கசாகரத்தில் மூழ்கினோ மென்று கூறினார். இங்ஙனம் பொருந்திய மயக்கமாவ தியாதென்று மனங்கேட்பு, — நன்னுநீவினாவினை யிருவினையையுநான் செய்தேனென மான மென்றிந்திதி. எ-து- அதற்குநீ நன்று வினாவினை நன்று தீதாகிய விருவினைகளையும் நான் செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்று கருதும் உனது அபிமானமே அம்மயக்கமென்று அறிந்திதி பென்று விவேகங்கூற. அதற்கு அந்த அபிமானந்தான்யாதென்று மனங்கேட்பு, — அதற்குநீ பிறர்க்கு நன்றுதிது செய்தறிவிடத்தும் பிறருக்கு

அவைகளைச்செய்த விடத்தும் நீசெய்த தீதினையும் பிறர்செய்த நன்கினையுஞ் சிவன்செய் வித்தானென்று கூறி. நீசெய்த நன்கினையும். பிறர்செய்த தீதினையும் நான்செய்தேன் பிறர்செய்தாரென்று அபிமானித்து விருப்பு வெறுப்பு அடைந்தனையாகலின் நீ செய்ததீதும் பிறர்செய்த நன்கும் மூன்னர்ச்சிவன் செயலென்று கூறியதும். உனது அபிமானமேயாயிற்று. — ஈதொன்றையு மாநீ நினையெனினுனக்கினையாரோ, எ-து, உனது அபுத்திபூர்வமாய் வந்த தீதினையும் புத்திபூர்வமாய் வந்த நன்கினையும் பிறரால் உனக்கு வந்த நன்கு தீதினையுஞ் சிவன்செயலாய் நாடிநான் பிறர் என்கிற அபிமானமாகிய இது ஒன்றையும்தீதுகருது கிற அபிமானமாகிய இது ஒன்றையும்தீதுக்கினையாலு உனக்கு உவமையாவொன்றுவிவேகங்கூறிற்று. எ-து- நான்செய்தேன் என்பதனாலே பிறர்செய்தாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது இதற்கு உதாரணம் 'குறுந்திராட்டி தானலா தொன்று தன்னைத்தானெனக் கருதிக்கொண்டே, யானெலாஞ்செய்தே நென்னு ஞானமஞ்ஞானமத்தா, லீனமாம் வினையிரண்டாயிருவினை யாவுடம்பா, மூனாமா முடம்பா லா லாமுழி லா லாகாதுண்டோ, மற்றும் வருவனவற்றாந்தானக (௩௨

இப்பாட்டால் நாம் பிறர் என்று கருதும் அபிமானம் ஈதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ...
அபுத்திபூர்வமாய்ச் செய்த தீதினையும் புத்திபூர்வமாய்ச் செய்த நன்கினையும் பிறர்செய்தது

ன்கிணையும்சிவன்செயலாகச் காண்கின்றேன். பிற
ர்செய்ததிறினை இங்ஙனங்காணக்கூடாதென்ற ம
னத்தைப்பார்த்துமேற்க்கூறுகின்றது.....*

இணையின்ஞானபூரணன்முழு துணர்ந்தமைத்
திட்டவாறலதிங்கே.....*
யணவுறாதொருதிதெமக்கவன்றரி னார்தமிட...*
பவர்தெஞ்சே.....*
பண்கொடாவர மானமின்மையினுருப்...*
பற்றிநின்றிலகொல்லோ.....*
வுணவுறு துடற்காவல்கை விதிபூ.....*
முள்ளவாவிடாதென்றே.....*

இணையின்ஞானபூரணன்முழு துணர்ந்தமைத்
திட்டவாறலதிங்கே யணவுறு தொருதிதெமக்கு
எ-து-சமானமின்மையினையும் இயற்கைஞானத்
திறையும் உடையபரிபூரணனாகிய சிவன் நான்கு
ய்த வினைகளெல்லா வற்றையும் ஒருங்கு ணர்ந்த
அவ்வினைகளுள் இன்னகாலத்தில் இன்னவினையை
அனுபவிக்கப் பண்ணுவதென்று வருத்துத்தந்த
வாறல்லது இவ்விடத்துப் பிற்தொருவரால் நமக்
குழர் தீதுவந்தடையா தென்று விவேகங்கூற, அ
தற்குச்சிறுத்திமுதலிய செய்யும்பிரமன் முதலி
யகடவுளாரத்தான் எமக்கு ஓர் தீதுஉருதோ வெ
ன்றுமனங்கேட்ப, அச்சிவனியாவர்க்கு மிக்கான
கலின் அவனையன்றி இவரால் ஒருதிது செய்யக்
கூடாது அங்ஙனம்மிக்காயின் அந்நியா

து இவரால்தீதுசெய்யக் கூடாதோ வென்னின்
இயற்கைஞானத்தை யுடையனாகலின் அச்சிவன்
அந்நியாது இவராற்செய்யக்கூடாது அவன் அந்நியா
து இவராற்செய்யக் கூடாதாயினும் இவர்தீது
செய்யுமிடத்து அவன்வந்து தடுப்பானெவன்
ன்றிப் பரிபூரணனாகலின் அவனைவிடஇவரிருத்தந்
குஞ் செய்சற்கும் இடமேயில்லை. ஆனால் அச்சி
வனையேயுபாசனை பண்ணித் தீதுறுது தடுத்திக்
கொள்வே நெனின் சிறுத்தி தொடங்கியிடு அ
டைவிக்கு மளவும்வினைகளையெல்லாம் ஒருங்குண
ர்ந்து அமைத்ததாகலின் அவனை உபாசித்தாலும்
அதனைதடுக்கக்கூடாது, —அவன்மரினார் தடுப்ப
வர்தெஞ்சே, எ-து-ஆகலின் இணையின்ஞானபூ
ரணனாகிய சிவனே தீவினைக்கிடாகஎமக்கு ஒருதிது
தருவானெனின் அதனையாவர் நீக்கிக் கொள்வார்
நீசொல்லுதி நெஞ்சமே யென்று விவேகங்கூற
அதற்குநீர்கூறியது உண்மை. இங்ஙனம்அந்ந்தா
லும் தேகத்தோடுஒன்றுமையா யிருத்தலின் இத
ன்கண் அபிமானத்தைவிடுத்தல் எங்ஙனமென்று
மனங்கேட்ப, பண்கொடாவரமான மின்மையி
னுருப்பற்றி நின்றிலகொல்லோ எ-து.கோடுகள்
தாங்காநின்ற தாவரவயிர்கள் தமது உடம்புகள்
மேல்அபிமானமின்றி இருக்கவும்பழவினைப்படி
யே அவ்வுடம்புகளோடுங் கூடிநின் நிலவேர், —
உணவுறுதுடற் காவல்கைவிதிபூ முள்ளவாவி
டாதென்றே எ-து-அதுபோல நீயும்உள்ளம்மெ
லிவுறுது உள்ளபடியேபழவினை வருதலன்றி வி

டாதென்று அறிந்து உடம்பினைப்பாது காதீதல்
கைவிரிவா யென்று விவேகங் கூறிற்று எ-று-இ
ணையிலென்பதை யாவர்க்குமிக்காணென்று கொ
ளிக.— முழுதுணர்ந்த மைத்திட்டவா மென்பத
ர்கு உதாரணம் “சிவபோகசாரம் - அமைத்த வி
னைக்கிடாவனுதினமுஞ்செய்வ, திமைப்பொழுது
ம்வீண்செயலொன்றில்லை- யுமைக்குரியா நெல்
லாமறிந்தே யியற்றுவதுதன்னடிமை, வல்லார்த
மக்குணர்ந்துவான், உடற்காவல்கைவிட டிருப்பி
பாயென்பதற்கு உதாரணம். “தேவாரம்., தே
னைக்காவல் கொண்டு விண்டகொன்றைச் செழு
ந்தாராய்வானைக்காவல் கொண்டு நின்றாரியாதெ
றியானே, யானைக்காவலானே பானே யண்ணும
லையானே. யுனைக்காவல்கை விட்டின்னை யுகப்பா
ருணவாரோ, மற்றும்வருவனவற்றற்றாண்க (கூ

இன்ன மனத்தினை யுடன்படுத்தித்தேகாபிமா
னம்விடல் வேண்டிமென்றுமேற் கூறுகின்றது.

என்றும்விட்டடைந்த வரிமுமாக்கயா... ..*
னிற் பைவிட்டகலாம.....*
னின்றுதான் தலை சாய்க்கவோ நெஞ்சமே ...*
நினைத்துணையாக்கொண்டு... ..*
தன்றுநீயிதற்கென் செய்கேன்சாவனோ ...*
நானெனலியையா... ..*
லொன்றுசெய்மலக் குடிநிலைவாவைநீக்.....*
குமாபதிதரும்விடே.....*

என்றும்விட்டடைந்தவரிமுமாக்கயானிற்ப்பை
விட்டகலாமனின்று தான் தலைசாய்க்கவோ நெஞ்
சமே நினைத்துணையாக்கொண்டும். எ-து. விட்டடி
னை அடைந்தவர் எக்காலமுமிதுமாந்துகொண்
டிருக்க யான் எக்காலமும் இந்த இறப்பினைவிட்டு
நீங்காது நின்றுதலைவைக்கவோ யாதோர்காரிய
த்தினைத்தாலும் அதனை ஏனக்குக்கைவச மாக்கு
கின்ற நெஞ்சமே நினைத்துணையாகப் பெற்று
மென்றுவிடேகங்கூற அதற்குநினைத்துணையா
க்கொண்டும் யான் தலைசாய்க்கவோ வென்று நி
யாயநின்றுகூறின்னர். உமக்குஎன்னுலாங்காரிய
ம் யாதென்று உள்வெறுப்போடு மனங்கூற, —
தன்றுநீயிதற்கென் செய்கேன் சாவனோநானெ
னல் எ-து- தல்லதுநீர் இங்ஙனஞ்சொல்லும் இ
தற்குஎன்னைசெய்கேன் யான் முன்சாவனோ வெ
ன்றுநீசொல்லற்கு, — இலையானுலொன்று செய்
எ-து. உடம்பின்மேல் அபிமானம்ஒருங்கே கை
விடுதல் கூடாதாயினும் ஓர்காரியஞ்செய்குதி நீ
பென்றுவிவேகங்கூற அதற்கு அக்காரியம் யாதெ
ன்றுமனங்கேட்ப, — மலக்குடிநிலை வாவைநீக்
குமாபதிதரும் விடே. எ-து, அதற்கு மலநிறை
ந்தகுடிசையாகிய இவ்வுடம்பின்னை வைத்த ஜீ
சையைவிட்டு நீங்குதி இதுசெய்தியேல் உமைக்
குப் பதியாகிய சிவன்எமக்கு விட்டடினைத்தானே
தருவானென்று விவேகங்கூறிற்று, எ-று-விட்டடினை
ர்த்தவமும்கூறும் பிறப்பு அதோமுகமும் ஆகலி
ன் இதுமாக்கவென்றும் தலைசாய்க்க வென்றும்

கூறப்பட்டன, — உடம்பின்மேல் அவாநீங்கின்
அறிவுதிருவடியை நாமும்அங்ஙனம்நாமும்போது
சிவன் வீடுகொடுத்தெனத்தமாசலின் உமாபதிநரு
ம் வீடுஎன்றுகூறப்பட்டது, — வீட்டைநீதவரி
றுமாக்க வென்பதற்குஉதாரணம் “திருநாவுக்
கையர் - இறுமாந்திருப்பன் கொலோவீசனீயல்
கணத் தெண்ணப்பட்டுச், சிறுமானேந்திதன்சே
வடிக்கீழ்ச்சென்றங்குது மாந்திருப்பன்கொலோ
ருடிலிதவாவை நீக்கென்பதற்கு உதாரணம்,
“திருவள்ளுவநாயனார் மற்றுந்தொடர்ப்பா டெவ்
ன்கொல் பிறப்பறுக்க, லுற்றார்க்குடம்பு மிகை,
மற்றுமவருவனவற்றிற்காண்க-..... (௩௪)

தேகபோகங்களில் அவாவின்றியிருத்தற்கு
உபாயமேற் கூறுகின்றது .....*

வீடுகூட்டுவான் குறித்ததினிமித்தமா... ..*
விமலனீ தலினம்பாற்.....*
கூடுமாயையை யெனதியானேனவெணிக் ...*
கொள்வதென்பயமாசை.....*
நாடுபோழ்திவைசுழுத் தியிற்புரந்தவ.....*
எனவனவனவாதி.....*
பூரிமுழி வழிபுரப்பனென் னுள்ளமே.....*
புடல்லைவிட்டிருப்பாயே.....*

வீடுகூட்டுவான் குறித்ததினிமித்தமா விமல
னீதலினம்பாற்கூடுமாயையை, எ-து, ஆணவத்தா

ன்மறைபட்டிருந்த எம்மைஎமக்கு இவ்விருளைநீ
க்கிவிட்டு இன்பத்தைத்தால் வேண்டுமென்றியா
ங்கேனா திருக்கவுந்தனது காரணியத்தால் எடுத்த
து விட்டினைஅடைவித்தற் பொருட்டுத்திருவுள
த்தடைத்து அவ்விடேஅடைதற்கு எதுவாகநிறும
லனாகிய சிவன்மாயையில் தனுகரணபுவனபோ
கங்களைக்கொடுத்தலின் அதனால்நம்மிடத்து வந்
துபொருந் துமாயாகாரியங்களை — எனதியானே
ன வெணிக்கொள்வதென் பயமாசை, எ-து-த
னுகரணங்களை யான்யெனவும் புவன போகங்
களை எனதுஎனவுந் கருதிக் கொண்டு இத்தேக
போகங்கள் நீங்குமென்று பயமும்இவையிருக்க
வேண்டுமென்று ஆசையும் நீஉட்கொள்வதுஎன்
னை, — நாடுபோழ்திவைசுழுத்தியிற் புரந்தவனெ
னவனவனவாதி பூரிமுழிவழிபுரப்பனென் னுள்
ளமேபுடல்லைவிட்டிருப்பாயே, எ-து-உண்மை
யாக விசாரிக்குந் காலையில்இத்தேக போகங்களை
நீஅபிமானியாதிருக்கவுஞ்சுழுத்திக்கண் இவற்றை
ப்பாதுகாத்த விறைவனே யான்எனதுஎன்று உ
ன்னால் அபிமானிக்கப்பட்ட தனவு கனவுகளுள்
ளும் ஊழ்வினைப்படியே பாதுகாப்பெனென்று
அறிந்து நெஞ்சமே உடலைப்பாதுகாத்தல்கனி
ட்டிருத்தியென்று விவேகங் கூறிற்று என்று-மா
யை என்பது காரணவாகுபெயர், மனம்அபிமா
னியாத சுழுத்தியில் இறைவன்காத்தல் இயல்பா
தலினாலுந் தனுவாதிகளை மாயையிற் காரியப்ப

அய

வைராக்கியசதகம்.

நேதித் தந்ததனும் இவைநான்கும் அவ்விறை
வனது உடைமையென்று அறிக, இதற்குஉதார
ணம் “திருநாவுக்கனாயர்- நன்கடம்பனைப்பெந்
றவள் பங்கினன், நென்கடம்பைத் திருக் கணாக்
கோயிலான், நன்கடன்னடியேனையுந் தாங்குத
லென்கடன்பணி செய்துகிடப்பதே., மற்றும் வ
ருவனவற்றிற்காண்க..... (கரு)

தேகபோகங்களைஇறைவன் காத்தல் இயல்
பாதலின் யான் அவற்றை அபிமானியான இரு
க்கின்றேனென்று கூறியமனத்தைப் பார்த்துநீ
இங்ஙனஞ்சொல்வதன்றிச் சொன்னபடி நில்லா
யென்று மேற்கூறுகின்றது.....*
இருப்பைநாடொறு நெஞ்சமே சுகாசுக.....*
மெதுவருமதுவேயாய்ப்.....*
பொருப்புவில்லிதான் விருப்பமெவ்வினையினைப்
புசிக்குஞான்றடைவாயோ.....*
கருப்பையுற்றுதித் தறற்குமிழியினழி.....*
காயமீதுளபோழ்தே.....*
குருப்பிரான்நிருக் கழற்குமெய் யன்புநீ.....*
கொள்ளமெள்ளிமையாமே.....*

இருப்பைநா டொருநெஞ்சமே சுகாசுகமெ
துவரு மதுவேயாய்ப் பொருப்புவில்லிதான் வி
ருப்பமெவ் வினையினைப் புசிக்குஞான் றடைவா
யோ. எ-து-எக்காலமும் நெஞ்சமேநீசுகுதுக்கங்
கருஞ் சதுவொன்று வந்ததேக்குமோ அதுதானே

வடிவாகி யிருக்கின்றாய். இந்தத்தேகம் இருக்கு
ள்ளும் அவ்விருவினைகளும் வாராதநாள்இன்றா
கலின் இவ்வினைகளை அருந்துநாளின்றி இனிஎந்
தவினையை அருந்துநாளிற் குன்றவில்லி யாகிய
சிவனது திருவடிக்கண் விருப்பத்தை அடைவா
யோ. — கருப்பையுற்று தித்தறற்கு மிழியினழி
காயமீதுள போழ்தே குருப்பிரான் நிருக்கழற்
குமெய்யன்பு நீகொள்ள மெள்ளிமையாமே எ
து-மாதாவினது கருப்பாசயத்தின் கண்வினைக்கீ
டாய் வந்துபொருந்தி அதன்கட் பத்துத்தங்களி
ருந்து பூமிக்கண்ணேதோன்றி நீர்க்குமிழிபோ
ன்று வினாவில் அழிபுமித்தக்காயம் இருக்கும்
போதுதானே மிகவினாந்து நமதுஆசாரியனாகி
யகருத்தனது திருவடிக்கு மெய்ப்பத்தி மனது
ட்கொள்ளுதல் மயக்கமறத்தெளிந்ததன்மையா
மென்று விவேகங்கூறிற்று. என்று. — சமுத்திர
ஸ்நானன்பண்ணத் தொடங்கினோன் அலைகளைநா
டாது முத்தித்தனது விரதமுடித்தல்போலத்தி
திருவடியை அடையத் தொடங்கினோன் இருவி
னைகளை நாடாது அத்திருவடியை அடைதலையே
விரதமாகக்கொள்ளல் வேண்டுமென்றற்கு எவ்வி
னையைப்புசிக்கு ஞான்றடைவாயோ வென்றும்-
குருபக்தியுடையோர்க்கு வீடுகளிதிருக்கிடமாகவி
ன்மெய்யன்பு கொள்ள மெள்ளிமை யென்றும்
கூறப்பட்டன. இதற்குஉதாரணம் “பொன்வண்
ணத்தந்தாதி - தொடங்கிய வாழ்க்கையைவாளா
குறிப்பர் தூத்தவரோ, யடங்கியவ் வேட்கையா

(மக)

ன்பாலிலரறுநாற்புறநா, முடங்கிய செஞ்சடை
முக்கணனூர்க்கன்றி யிங்குமன்றிக், கிடங்கனுட்ப
பட்டகராவணபார்பல கேவலரோ., மற்றும்கரு
வனவற்றற்காண்க... .. (நா)

ஆமைபாருறுப் பைந்தையு மோர்மெயு... ..*
எடக்கலிற் புலனந் துந்... ..*
திமைசேர்விட யங்களிற் செலாதமைத்... ..*
துள்ளிமே சிவையாக... ..*
சோமசேகரன் சரணமே சரணெனத்... ..*
தொழுதுநின் மறுதன்னோ... ..*
னாநாவினாற் செபித்தலை யவத்திலே... ..*
நாளொலங்கழித்தாயே... ..*
ஆமைபாருறுப் பைந்தையு மோர்மெயு எடக்க
லிற் புலனந் துந் திமைசேர்விட யங்களிற் செலா
தமைத்து. ஏ-து-ஆமைபாருறு தனது அரியவை
ந்து அங்கத்தினையும் திமைவாருமிடத்துத் தனது
ஒருடம்பின்கண் அடக்கிக் கொள்ளுதல் போல
ப் பஞ்சேந் திரியங்கிலையும் பாவங் னுக்கு ஏறு
வாய்க்குகின்ற விஷயங்களிற் போகவொட்டாது
விவேகத்தால் உள்ளடக்கி, — உள்ளமெசியைபா
க சோமசேகரன் சரணமே சரணெனத் தொழு
துநின் மறுதன்னோறும் நாவினாற் செபித்தலை ய
வத்திலே நாளொலங்கழித்தாயே ஏ-து- நெஞ்
சமே மெளரிபைப் பாகத்தாலேவைத்த சுந்தரகுட
னாகிய சிவனதுநிருவடிக்கே அடைக்கல மென

வணங்கிநின்ற அத்திருவடிகளை அன்பால் நினை
ந்துஉருகி அழுதுஅவனது திருநாமமாகிய ஐந்
செழுத்தினையும் நாவினால்இடைவிடாது செய்தீ
தாயில்லை மித்ததபாகிய நேகபோகங்களைக்கரு
தி அவத்தொழிலாலே வாழ்நாளெல்லாம் வீணா
ளாகக்கழிந்தன. இதுஎன்னெயென்று விவேகங்
கூறிற்ற. ஏ-து-—அவமென்பது சொழிலின்மே
ல்திறந்து. — ஆமைபாருறுப் பைந்தையு மென்
புத்தகுடசாரணம் “திருவராட்பயன்- புலனடக்
கித்தம்முதற்சட்ட புக்துறுவார் போதார், தலனட
க்குமாமைதக., நாவினாற்செபித்தலை என்பதற்
கு உதாரணம். “அருணகிரியந்தாதி- பாகத்தக்கு
வித்தாமுன் டஞ்சாக்கரத்தைப், பரபரப்ப வெ
ண்ணாத பாவ-நாகப், பிறப்பிற்குமிடப் பிறந்த
ருணைபிசா-வறப்பிற்கு மீடாயினெல்., மற்று
ம்கருவனவற்றற்காண்க... .. (நா)

தாயுமாகியென் றந்தையாய் வந்துதா... ..*
டாருகெப் பிரகாசன்... ..*
நூம்பொன்னருள் கேண்டிலி பிணிநிதின்... ..*
முணிவிருந்தபையென்னோ... ..*
காவமாயமென் றறிந்துமா தர்கடரு... ..*
கவலிவேண் டுண்பென்றும்... ..*
நியைநீயிக நெஞ்சமே யிதற்கியான்... ..*
செய்வதொன் றறியேனே... ..*

தாயுமாகியென் றந்தையாய் வந்து தாடருகி

வட்பிரகாசன் நாயபொன்னருள்வேண்டி லென்
 றென் றுணிவிருந் தமையென்னே. எ-து-மாதா
 வுமாகிப் பிதாவுடாகி எழுந்தருளி வந்து திருவ்
 டிகளை எளிதிலேதந்த சிவப்பிரகாச னென்னும்
 நாமதேயத்தையுடைய ஆசாரியனது நிர்ப்பலபா
 கியபொன்போல்திருபயைவிரும்பு கின்றிலை
 இவ்விடத்து நின்கருத்து இருந்த தன்மையென்
 கொலையான் அந்கிலை. —காயமாய மென்
 றறிந்து மாதர்கடருகலவி வேண்டின யென்றந்
 தீயையநீமிக நெஞ்சமே யிதற்கியான் செய்
 தொன்றியேனே. எ-து- தேகம் அனித்தியமெ
 ன்று அந்ந்தும் மாதர்களால் உண்டாகிய கூட்டு
 றவினை விரும்பினயென்றால் நெஞ்சமே நீம்கவு
 ம்பாவியாயின யான் என்னகூற்றின்கேட்டிலை
 யாகலின் இசற்கியான்செய்வது ஒருபாயமும்அ
 நியேனென்று விவேகங்கூற்றி எ-து-தாடருத்
 ல- திருவடிதிகைத் தாயுமாகி யென்பதற்கு உதா
 ரணம். “தத்துவராயர்-தந்தை தாயாவானுஞ்சா
 ர்கதியிங்காவானு, மந்தமிலா விற்ப நமக்காவா
 னு- மெந்தமுயிர், தானுகுவானுந் சரணுகுவா
 னுமருட், கோனுகுவானுங் குரு,” செய்வதொ
 ன்றறியேனே யென்பதற்கு உதாரணம். “திருவா
 சகம்-ஆடுகின்றிலை கூத்துடை யான்சுழற் றலி
 லெயென்புருகிப், பாடுகின்றிலைபதைப்பதுஞ்செ
 ய்கிலை டணிகிலைபாதமலர், குடுகின்றிலைகுட்டுகின்
 றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே, தேடுகின்றி
 லெதெருவுதோ, மலநிலைசெய்வதொல் றறியேனே”

மற்றும்வருவனவற்றிற்கா ண்க..... (ருஅ)

ஏனே நூல்பல வோதினையோதவம்..... *
 திறையுருளடையாதார்க்..... *
 கூனெம்பவமொழிப்பதற்குள்ளமே..... *
 யுபாயம்வேந்தலையா..... *
 லானையிடுபொரித்தவென்றம்பிரா..... *
 னருள்விதாந்தடையாதே..... *
 தானிநாண்மினூர்போகநீவியந்தது..... *
 தப்பலாற்சதுநீனமே..... —*

ஏனே நூல்பலவோதின. எ-து. ஞானசாத்தி
 ரங்கனென்றப் பலசமயசாத்திரங்கையுங் கற்றுண
 ர்ந்தாய், — ஓதவற்றிறையருளடையாதார்க் கூ
 னெம்பவ மொழிப்பதற்குள்ளமேயுபாயம்வே
 ந்லையாலல். எ-து- நீகற்றிந்தஅந்நூல் களின்
 கருத்தெல்லாம் இறைவனது திருவருளைப்பெற
 தார்க்கு அழிவுபொருந்திய கொடியிதெவியநீ
 க்குதற்கு உபாயம்வேருன்றும் இல்லபென
 நெஞ்சமே ஓதுமானால், — ஆணையிரு போர்த்
 தவென் றப்பிராணருள்விதாந் தடையாதே தா
 னிநாண்மினூர் போகநீவியந்தது தப்பலாற்சது
 ரன்மே எ-து- யானையினது குளிர்ச்சி பெருந்
 தி. உரியைப்போர்த்த எனது கருத்தருகிய சிவ
 னது திருவருளைச்சேக்கிரத்தில் அடைதற்கு எது
 வாயவற்றைச்செய்து அடையாதுஇந்தெயிர்க்கால்
 மும் மின்போலும் இடையினையுடையார் போக

த்தைநீ இன்பமென்று அதிகயித்ததுதவறேயன்
 நிநன்மையன்றென்று விவேகங்கூற்றிற்று. ஏ-று —
 இலையென்பதனோடு ஒத்தென்பதனைக் கூட்டிமுடி-
 க்க. — எவ்வென்பது எஞ்சினின்றது, — தான் எ-
 ன்பது அவசநிலை இதற்கு உதாரணம் “நீசரனு-
 பூரி- ஆகாமலிலைனருளைப்பெறவே, நீதா லெரு-
 சற்றுநின்றதினையே, வேதாசுமரு-ன் வினோதம-
 னோ, திதாசுரலோக சிகாமணியே, என்றும், ‘தி-
 ரு-ன்ருவநாயனார்- பிறவிப் பெருங்கட னிந்து
 வர் நீந்தா, ரிசுறவனடிசேராதார்., என்றும்பற்-
 தும்வருணவற்றிற் றுண்..... (கூசு-
 சதுமறைப்பொருளாகியவொருசுவ.....*
 சங்கரற்றொழிதல்பாய்.....*
 விதிர்வியிர்ந்தமெய் பொடித்திலைநடித்தலை *
 வினைந்து சென்றவனாரும் .....*
 பொதுவையுற்றிலைநிற்றிலைமாதர்பாற் .....*
 போகுதறவிரிந்தாவா.....*
 யெதுபடக்கடவாய்மடநெஞ்சமே.....*
 யினியுடலகன்றோலே.....*

சதுமறைப் பொருளாகிய வொருசுவசங்கரற்
 ரொழுதன்பயி விதிர் விதிர்ந்து மெய்பொடித்தி-
 லை நடித்தலை வினைந்து சென்றவனாரும் பொது-
 வையுற்றிலை. ஏ-து இருக்குமதலிய நான்குவேத-
 ல்களினது முடிக்க ணிருக்குமெய்ப்பொருளாகி-
 ய சுவசங்கரனது திருவடியை வணங்கி அதற்கு
 அன்பாகித்தேக மறிப்படுக்கலை. உரோமஞ்சுலரிப்

புற்றிலை. ஆனந்தநடனம் புரிந்தாயில்லை. அதிசு-
 கீரமாப்ச்சென்று அவனடனம்புரியப்பட்டகன-
 கசபையை அடைந்தாயில்லை, — நிற்றிலை மாதரி-
 பாற்போகுதற விரிந்தாவாயெதுபடக்கடவாய்ம-
 ட நெஞ்சமெயினியுடலகன்றோலே. ஏ-துமகனி-
 னாவிறைந்து அவர்பற் செல்லுதலைத்தவிரிந்துநி-
 ன்ருயில்லை. ஆவா, நெஞ்சமே இனி இந்தத்தே-
 கம் நீங்கினால்என்னப்பிடக்கடவையோ,பான்-
 ஆறிகிலேனென்று விவேகங்கூற்றிற்று ஏ-று — ஆ-
 வாயென்பதுஇரக்கக்குறிப்பின்கண்வந்ததுபொ-
 துவையுற்றிலையென்பது எல்லா உயிரிக்கும்பொ-
 துவாய்தடிக்கும் அவனது பஞ்சக்ருத்தியங்களை
 ப்பார்த்தலை பென்றுமாய். இதற்கு உதாரணம்
 திருவாசகம்- மெய்தானரும்பி விதிர்விதிர்ந்துன்-
 லினாயாரசுழந்தென், கைதான்றலையே த்துக்கண்-
 ணீர்தனம்பி வெதுமாயுள்ளம், பொய்தான்றவி-
 ர்த்துனைப்போற்றி சுயசுய போற்றியென்னுங்-
 கைதானகிழ விடேனுடையா யென்னைக்கண்ணி-
 கொள்ளே.,மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க(சுய)

ஆலநீழலி லன்றொரு நாலியருக்.....*
 னுருநெறியு னுத்தானைக்.....*
 காலகாலனைச் சுவப்பிர காசுவென்.....*
 கண்மணி தன் யுள்ளு.....*
 தேவவாரிதமுலார் மயக்கெண்ணிதி.....*
 யிங்குழலுவதெல்லாஞ் .. ..*
 சாலயேபாழ யாகுநெஞ்சேசொனேன்.....*

வைராக்கியசதகம்.

அஅ

மவநிலை பென்மேலே.....*

ஆலநீழலிலன்றொரு நால்வாக்கருநெறியுரை
த்தானை. ஏ-து-கல்லால் நிழற்கணாழர் நந்நி-
யிருந்தகாலத்தில் ஒப்பற்றசனகர்முதலிய நான்
குமுனியருக்கு யாவரிக்கும் அரிடஞானமுரிக்க
த்தினைஉபதேசத்தருளிப அனுக்கிரககர்த்தனை.
—கர்வாகாலனை ஏ-து- எல்லாவுயிர்களையும் நா
சம்பண்ணுகின்ற காலனுக்குக் காலனாகி, அவனை
நாசம்பண்ணிய நிச்சிரககர்த்தனை. — சிவப்பிர
காசவென்கண் மணிதனைபுன்னா, ஏ-து- அக்கருத்
தன்றானே அருளே திருமேனிபாகக் கொண்டி
ழுந்தருளியவந்து சிவப்பிரகாசனென்றும் நாம
தேயத்தைக்கொண்ட என்னைக்கண்மணியா
பொவைபோன்ற ஆசாரியனை விட்டின்பத்தை
அடையும்பொருட்டி இடைபூரு அன்போடுங்கூ
டி நினையாது; — எலவார்துழலார் மயல்கொண்
டுநீயிங்குழலுவ தெல்லாஞ் சாலவே பிழையாரு
நெஞ்செசெனென்ற வநிலையென்மேலே-ஏ-து
தகர மூட்டியநீண்ட அளபாடத்தினை யுடைய
மகனிரிமேல் மயக்கம்பூண்டு நீஇப்பிரபஞ்சத்தி
ற்சுழலுவ தெல்லாமிகவுங் குற்றமாகும் நெஞ்சு
மே யான்றானுபாயங்களாலும் இதனைத்துன்ப
மென்றுஅறிவித்தும் அறிந்தாயில்லையாதலின் உ
ன்மேற்குற்றமே யன்றி என்மேற்குற்ற மின்றெ
ன்று விவேகங்கூறிற்று ஏ-து-கண்மணி-திதுவிது
நன்மதிது- ஏ-து- அறிவித்தல்பொலப் பிறப்பு

த்துன்பமென்றும் அறிதுன்பமென்றும் அறிவி
த்தலிற் கண்மணியென்றுகூறப்பட்டது இதற்கு
உதாரணம். 'திருவாசசம்-வாழ்கின்றாய் வாழா
தநெஞ்சமே வல்வினைப்பட்ட, வாழ்கின்ற யாழா
மற்காப்பானையேத்தாதே சூழ்கின்றாய்கேடுனைக்
குச்-சொல்கின்றேன் பல்கலும், வீழ்கின்றாய்
நீயவலக்கடலாய வெள்ளத்தே, என்றும் "சுவா
னந்தமாலை-விடொழியப் பேருநிலையென் நென்
னும் வேதங்க, ணுடியறையும் பொருளைஞானகு
ரு-நீமருட், கண்ணுலேசொன்ன கருணைப்பி
ரான்றனைநா, நெண்ணும்த புண்டிருப்ப தென்
என்றும்.மற்றும்வருவனவற்றிற்காண்க ..(சக)

என்னைகண்டுநீ மாதரார் வடிவம்... ..*
திச்சைவைத் துழல்கின்றாய்... ..*
பொன்னைபுந்துகி லையும்பிரித் திடின வெறும்*
புழுமலக் கூடல்லாத்... ..*
பின்னைபுண்டுகொல்கண்டுநீ மயங்குதல்... ..*
பிராந்தி சங்கரன் பாதந்... ..*
தன்னைநாடுகி நெஞ்சமேபரசுகோ... ..*
ததியுறப்பெறலாமே... ..*

என்னைகண்டுநீ மாதரார்வடிவம் திச்சைவைத்
துழல்கின்றாய்-ஏ-து- யாதுசுத்தமிருக்கிறதென்
றுகுறித்துமகனிரி உடலின்கண் ஆசைவைத்து ம
யங்கிச் சுழலா நின்றனை, — பொன்னைபுந் துகிலை
யும் பிரித்திடினவெறும்புழு மலக்கூடல்லாந்மி

(ருஉ)

சூக

வைராக்கியசதகம்.

ன்னையுண்டு கொல்கண்டுநீ மயங்குதல் பிராந்தி
 ஏ-து-செயற்கையால் மினுக்கிய பொன்னு லாதி
 ய அணியினையுங் கூறையினையும் வேறு பிரித்து
 அதனது இயற்கையைப் பார்க்குமிடத்துவெறுந்
 கிருமிதரும்-மலஞ்சுவங்குடர்முனை உதிரத்தசை
 கோழை முதலியமலங் களும் நின்றந் துள்ள ஒரு
 டம் பல்லது பின்னை அதன்கண்ணே யாதாயினு
 ம் ஒருசுத்தவஸ்து உளதோ அதனது இயற்கைய
 டிவம் அங்ஙனமிருப்பச் செயற்கையடிவத்தைப்
 பார்த்து நீமயக்கமுறுதல் உனதுமனப்பிரமை
 யாகும், — சங்கரன்பாதந் தன்னைநாடுதிநெஞ்ச
 மே பாசுகோ சதிபறப் பெறவாமே. ஏ-து-இனி
 அதன்மேலாவசையை விட்டுநீங்கிச் சங்கரனது நி
 ருவடிபையமறவாது திணைப்பாய் நெஞ்சமே மே
 லாகிய இன்பசாகரத்தை மிகவும்யாம் அடையலா
 மென்று விவேகங்கூற்றிது. ஏ-து—பொன் என்
 பது ஆகுபெயர். — இத்தற்கு உதாரணம், நாலடி
 யாரி- குடருங்கொழுவுங் குருகியுமென்புந் தொ
 டுருதரம்பொடு தோலு- மிடியபிடைபே, வைத்
 ததடியும் வருடும்புமாமற்றிவற்று, னெத்திரத்தா
 ளீரீங்கோதை யாள், மற்றும் வருவன வற்றூற்
 காண்க..... (சஉ)

பெறுவதென்னென்கொல் சுக்கிலங்கலித்தலாம்.*

பெருந்தவ வலி குன்று.....*

முறுவதவன போபினைநீயிரும்.....*

புடற் றொயிபு துண்டா.....*

வறிவிபா மறியாமை தோய்த் துடற்றின.....*

வசைச்சுகமெனாநின்றாய்.....*

செறிதுநெஞ்சமே நமதுசிற் சுகமினிச்...*

சுவனையாதரிப்பாயே.....*

பெறுவதென்னென்கொல் சுக்கிலங் கலித்தலாம்
 பெருந்தவ வலி குன்று-ஏ-து- மகனீர் கூட்டுற
 வாற்பபன் அடைவது யாதுஇந்திரியம் கழிந்து
 பொதலால் விட்டையடையும் பொருட்டு நீ. நெ
 டுற எவருந்த்ச் செய்த தபோபலமெல்லாங் கு
 றைபட், — உறுவதவன் போபினை நீவிரும்புட
 ற்து மானிய துண்டால் ஏ-து- அதனால் உனக்குக்
 கேயிவருவது உவ்வளவுதானே பின்னர்நீயானே
 ன்றுவிழைந்துள்ள உடம்பிற்கும் அடங்கியிருந்
 ததோய்கண் மேலிட்டு அதனால் நாசமுளதாமெ
 ன்று விவேகங்கூறு அற்குயாந்தாம் யாவர்எமது
 சுகமாவது யாதென்றுமனங்கேட்பு, — அறிவி
 யாமறியாமை தோய்த் துடற்றின வசைச்சுகமெ
 னா நின்றாய் ஏ.து. இவ்வுடம்பு சடமாக்கலின் இ
 தன்கணினிற சைதன்னியம் யாம்- நீஇதனை அறி
 யாது அஞ்ஞானத்தோடுங்கூடி உடம்பினது நி
 னவைச்சுகமென்று கருதாதின்றனை இவைசுகம
 ல்லவென்று விவேகங்கூறு, மேற்சுகமாவதுதான்
 யாதென்று மனங்கேட்பு, — செறிதுநெஞ்சமே
 நமதுசிற்சுகமினிச் சுவனையாதரிப்பாயே -ஏ-து
 இவ்வின்பத்தி னியற்கை யிதென்று அறிந்துவிடு
 த்து நமதுஅறிவிற்கு அறிவாய்தின்ற சுவனதுதி

சுரு

வைராக்கியசதகம்.

ருவடிபைய ஆதரிப்பாய் தெஞ்சமே தவதுநானு
 னந்தத்தைப்பெறுவ மென்றுவிவேகங் கூற்றி
 எ-று-—ஆல் என்பது அசைநிலை—இதற்குஉதா
 ரணம் “திருக்கடைக்காப்பு அருப்பிப்போன்மு
 லையாரல்லல் வாழ்க்கைமேல், விருப்புச்சேரிந்
 தைவிட்டுநல் லிட்டமாய்த், திருப்புத்தாரண்சி
 ந்தைசெயச்செயகி, கருப்புச்சாத்தினு மண்ணிக்
 குங் காண்மினோ , , மற்றும் வருவன வற்றற்
 காண்க..... (சக)

தாயுமாகியென்னும் பாட்டுமுதலில்வாறுபாட்
 டாலும் பொருந்தலை விழுதலாகாதென்றுமறு
 தீதவாறுகாண்க..... *

ஆதரித்தனை குளகிரு தாதிய..... *
 வடிசிலைக் கூழ்காடி..... *
 யேது பெற்றிடி னும்புதித்தாற்பகி..... *
 யேகலுஞ் சமித்தற்றாற்..... *
 பேத மற்றெலாமலமதா தலுஞ்சரி..... *
 யென்றிடிற் பினைநெஞ்சே..... *
 நீதரித்திலாதவைவினழந் துழல்வதென்..... *
 னிமலனை நினைபாதே..... *

ஆதரித்தனை குளகிரு தாதிய வடிசிலை. எ-து.
 கிருதகுளபாயச முதலிய அனுகூலவடிசில்களை
 யும் நீ விரும்பினே. இதனால் என்னபயனை அடை
 தி,—கூழ்காடியேது பெற்றிடினும்புதித்தாற் ப
 கியேகலுஞ் சமித்தற்றாற் பேதமற்றெலா மலம

தாதலுஞ் சரிமென்றிடின. எ-து.சோறுகாடிபுற்
 கைமுதலிபாது வந்ததாயினும் அருந்தினும் பகி
 போதலும் அடைசோ னரித்தடங்கினால் நானு வே
 றுபாடெல்லாம் அற்றதத் துரிக்கந் கமலமாதலுஞ்
 சாரியென்றால்,—பினைநெஞ்சே நீதரித்திலாதவை
 வினழந் துழல்வதென்னிமலனை நினைபாதே. எ-து.
 இங்ஙனம் அந்ந்து பின்னரும்நெஞ்சமேநீ தரித்
 து நீவரது அச்சவையடிசில்களைவிரும்பிச் சமு
 லவதென்னை-நீர்பலனாகிய சிலனை இடைவிடா
 து கருதலின்றி யென்று விவேகங்கூற்றிற்று. எ-று
 —மலமதாதலு மென்பதில் அதுவென்பதுபகு
 திப்பொருள் விகதி - சாரியென்பது விசேடமின்
 றென்பதறிவித்தது.—இதற்கு உதாரணம், சிவா
 னந்தமாலை - நல்லவர்களைபு நாவினுனிமாத்தி
 ரமே,மெல்லவருவிரலாம் வேதில்லை- மெல்ல,வி
 ருவிரலைத்தான்கடக்கமாட்டாததெஞ்சேபொருக
 டலைத்தான்கடப்பாய்ப்போய், மற்றும்வருவனவற்
 ருற்காண்க..... (சச)

இதனால் அருந்தலுட்கனவை வினழந் தலாகாதெ
 ன்று மறுத்தவாறுகாண்க..... *
 நினைப்பினுக்குறி காட்டிபிடுங்கோசநா..... *
 விவற்றுனோரினழபாரா..... *
 யினிப்பைநல்குழகி கனிமுதலியவண்ண..... *
 வனையென்னினைபோ..... *
 முனைப்பலவாந தெய்யபலகபிந்திலையுணர்ந்... *
 குன்னமெயொழித்தாயேற்..... *

பிணைப்பராபரன்றிருவடிநீழலியாம்.....*

பெறற்கிடையுநின்றே.... ..*

நினைப்பினுங்குறி காட்டிடுங் கோசநாவியற்று
 என நிகழ்பாரா யினிப்பபநல்குமுக்கனிமுதலி
 யவுணவினை டெனின். எ - து. விஷயங்களாகிய
 வெல்ல வற்றுள்ளும் - மகளிளாயும் - சுதாபினை
 த்தருகின்ற முப்பழமுதலிய புசிப்பினாயும் - மன
 த்தால் நினைப்பினும், ஆண்குடியும் - நாவும் - இ
 லேபனமும் - நீருறலும் - ஆகிய அடையாளங்களை
 காட்டிமானால், - இவ்வடையுள் முனைப்பல்லா
 தைசெய்ப்பதை பிந்தியையுநின்றதுள்ளமே பொழி
 த்தாயேல். எ - து. இவற்றைப்போலும் உனக்குப்
 பலபிறவித் துன்பங்களைத்தருகின்ற சத்துருவே
 ரென்றில்லையாகவின் இப்பொருத்தல் அருந்தல்
 களைச்சத்துருவென்று அறிந்துநெஞ்சமேவியித்
 தனயானால் - பிணைப்பராபரன்றிருவடிநீழலியா
 ய் பெறற்கிடையுநின்றே எ - து. பின்னரீயாவரு
 க்கும் மேலாகிய புரமசிவனது திருவடியாகியநீ
 ழலையாம் அடைதற்கு விக்கினம்வென்றென்று
 விவேகங்கூற்றி, எ - து, - நினைப்பினு டெனவே
 கேட்பினும் - பரிசிப்பினும் - பார்த்தினும் - என்று
 இந்திரியங்களுக்குக் கொள்க. - அருந்தல் பொ
 ருந்தல்களில மனமுதலிய ஆறஇத்திரியங்களும்
 பிரவர்த்தியாகவின் திருவடியை அடைதற்கு இ
 லையெவர்த்தியாகவென்கொள்க. - பண்பித்தி
 லையென்று கூறப்பட்டது. - செற்கு உதாரண

ம், சிவானந்தமானால். ஊனுமுறையுநமன் னுது
 வர்காணுள்ளமேவானுதலார்தேரோ மறவிசண்
 பேணிபிய, ருற்றார்போல் வந்திடுவர் வந்தலு
 டோட்டியர, னற்றாமாப்பதமே நாமு, மற்று
 மிய ருவனவற்றந்தாண்க..... (சடு)

இன்றுகூழ்த்தரு வனிதைப ராதிபல்.....*

போகமுமித்தேகத்.....*

தொன்றுதோயெனந் ரோடமாய்தீக்குமாங்.....*

குயிர்பெயரினு நீற்றை.....*

தன்மெனுவணிந் துறவினரிதைபெயர்.....*

நவிலுவொனினெஞ்சே.....*

பொன்றுதாட்டினை யாகநீருதிய.....*

பேற்றவைபோந்தேலே.....*

இன்றுகூழ்த்தரு வனிதைப ராதிபல் போகமு
 மித்தேகத் தொன்றுதோயெனந் ரோடமாய் நீ
 ள்கும் எ - து - இந்தக்காயத்திற்கு ஒருவிபாகி வந்து
 பொருந்துமாயின் இன்னுலகனுடவித்ததற்குக்கரு
 த்திலிவைத்தமனைவிபாதிப பலப்பாகங்களும்இக்
 தாலத்துத்தானே புத்ததற்கு அன்னிய மாய்ப்
 போகுமாகவின், - ஆங்குயிர்பெயரினுநீற்றை
 தன்மெனுவணிந் துறவினரிதைபெயர் நவிலுவ
 றெனின். எ - து - இவ்வுடம்பினைவிட்டு உயிர்தீங்கி
 யகாலத்தும் சுற்றத்தாராயுள்ளார் திருவெண்ணந்
 தைஅவ்யுயிரிக்கு தன்மென்றுகருதித் தரித்துநீங்
 குந்தருணத்திற்செவனது திருநாமமாகிய பஞ்சா

கூசுரத்தையும் உபதேசிப்பாரீர ளானால், — நெஞ்
சேபொன்று நாட்டுணையாக நீருதிய போற்றலை
போற்றேலே. எ-து-இனிநெஞ்சமே உயிர்தீங்கு
ங்காலத்துத் துணையாகலின் அத்திருவெண்ணீறு
முதலிய எண்வகையி னையும் அதுநீங்கா முன்ன
ரோபேணிக்கொள்ளுதி, மண்ணிமுதலிய எண்வகை
ப்பொருள்களும் இருக்கும்போதும் புசித்தற்கு
அன்னியமாகலின் நீ அவைகளைப் பேணுதொழு
தியென்று விவேகங்கூறிற்று, எ-து-உயிர் பெயரி
னுமென்ற இழிவு சிறப்பும் மையால் அதுபெயரா
முன்னரோ அணியது உயிரிக்கு மிகவுப்பய னென்
பதாயிற்று. -- வணிகையராதியெனவே - வணிகை
பஞ்சனை. செளக்கிய போசனம்கந்தம் உஸ்திரம்-
ஜபரணம் தைலம்-தாம்பூலம்-ஆகயெண் வகையு
மென அறிந்துகொள்க, — நீருதியெனவே விபூதி
ருத்திராணம்- பஞ்சாக்காரம் தீர்த்தம் பிரசாதம்-
குரு-லிங்கம்-சங்கமம்-எனவறிக. இதற்கு உதார
ணம் சித்தாந்தகொடணியுட்காண்க, — தவத்தோ
ரிக்கு அவ்வெண்வகையும்- நீங்கி இவ் வெண்வகையு
ம் அங்கீகரிக்க வெண்ணிமென்பது இதனுட் கா
ண்க.....(கூசு)

போற்றிநீரணிந் துருத்திர சாதனம் .....*
புண்டிடைந் தெழுத்துள்ளே.....*
சாற்றுநீருரு வாதிமுவுருவையுந்.....*
தாழ்ந்திறைஞ்சுவை செய்தான்.....*
மாற்றலாம்பிறப் பிறப்பினை நெஞ்சமே.....*

மன்றுளாடிய தானுந்.....*
தோற்றுமுள்ளொளிக் குள்ளொளியாயதைத்-*

போற்றிநீரணிந் துருத்திர சாதனம் புண்டி
டைந் தெழுத்துள்ளே சாற்றுநீருருவாதி முவுரு
வையுந் தாழ்ந்திறைஞ்சுவைசெய்தால் எ-து. மெ
ய்ப்பொருளாகப் பேணிவிபூதியை நிறையப்படுன
ந் து உருத்திராணங்களைச் சரசாதிஸ்தானங்களில்
தரித்துப் பஞ்சாக்காரத்தை மானதமாயுச்சரி-குரு
லிங்கசங்கமமாகிய மூன்றுவடிவையும் தாழ்ந்து வ
ணங்கு. இங்ஙனம் இவற்றை நாடோரும் நீமறவா
து செவ்வியானால், — மாற்றலாம் பிறப் பிறப்பி
னை நெஞ்சமே எ-து. நெஞ்சமே பிறப்பி னையும்
இறப்பி னையும் மாற்றிக்கொள்ளலாம், — மன்று
ளாடிய தானுந் தோற்று முள்ளொளிக் குள்ளொ
ளியாயதைத் தொழுது வாழ்த்துமாமே. எ-து
அஃதன்றிக் கனகசபைக்கண் தடிக்கின்ற சிவனது
திருவடிபும், உயிராகியவுள்ளொளிக்கு உள்ளொ
ளியாய்த்தோன்றும் அத்திருவடியைத் தொழுது
அவ்விடத்து எக்காலமும் அழிவின்றி வாழவுங்கூரி
ம்மமக்கென்று விவேகங்கூறிற்று. எ-து. — உயிரி
ளின துமும் மலங்களுந் நீக்கும் பொருட்டிச் சிவன்
தனது அருளால் குருலிங்க சங்கமமாப்வடிவுகொ
ள்ளுதலின் முவுருவையும் தாழ்ந்து இறைஞ்சு
ன்று கூறப்பட்டது. — தாழ்ந்திறைஞ்சுதல் மண
த்திலன்பும் வாக்கில் இன்சொல்லுமாய்க் காயத்

தால் வணங்குதல். — ஸீடடை வோர்க்குச் சிவ
முன்னுட அருளேநாவாகப் பஞ்சா ஸ்ரத்தைச்
செய்யாமற் செபிக்கவேண்டிமாகலின்ஐந்தெழு
த்துள்ளே சாற்றென்று கூறப் பட்டது. — இங்ங
னம்பஞ்சா ஸ்ரம் உச்சரித்தால் சகலகேவலக் அ
னுமாகலிற் பிறப்பிற் பினை மாற்றலாமென்றுங்
சகலகேவலங்கள். அறவேபுடம்போட்ட பொன்
போலஉயிரொளிவிடு மாகலின் உயினை புள்ளொ
ளியென்றுங் இவ்வுயிர்க்கும் உள்ளொளியாய்த்தி
ருவருள்தோன்றலின் மன்றுளாடிய தானும்உள்
ளொளிக்குள் ளொளியாய்த் தோன்றுமென்றுங்
கூறப்பட்டன, அதைத்தொழுதலாவது தற்போ
தஞ்சிவியானு நிற்கல். அங்ஙனம் நிற்கவே பேரி
ன்பந்தோன்றுமாகலின் வாழ்தலுமா மென்றுகூ
றப்பட்டது.....(சுஎ)

வாழலாமரன்புகழின மலர்கவி.....*
மாலையெய்தவன்ருளில்.....*
விழு மாறுபொன்னிதழி சேர்தோள்களின் ...*
மீதணிந்தினிநெஞ்சே.....*
தாழுவாயரி தேமிபொற்சரணமே... ..*
சரணமென்றிதுவன்றிப்.....*
பாழிலேகருந் காக்கைபோற் கதறிதாள் ... ..*
புகழித்தொழியேலே.....*

வாழலாமரன்புகழின மலர்கவிமாலையெய்தவ
ன்ருளில் விழுமாறுபொன் னிதழிசேர்தோள்க

ளின்மீதணிந்தினி நெஞ்சே தாழுவாயரி தேமி
பொற் சரணமே சரணமென்று. எ-து. நெஞ்ச
மே அத்திருவடியை அடைந்து வாழலாம். சிவ
னதுபுகழினமாகிய மலர்களாலே பாவாகியமா
லைகளவனைந்து திருவடிமீதற் பொருந்துமாறு
பொன்போன்ற கொன்றை மாலையொருந்தியபு
யங்களின் மீதுதறித்துவணங்குவாய், — அரியா
லுந்தேடிப்பட்ட பொன்போன்ற திருவடியேபு
கலென்றுஇதுவன்றிப்பாழிலேகருங்காக்கைபோ
ற் கதறிதாள்பலகழித்தொழியேலே-எ-து. இங்ங
னஞ்செய்வதன் தீப்பாழிலே கருங்காக்கைபோல்
உலக நூல்களைக்கற்றுக்கதறிப்பலநாள்களை வீ
ணிலே கழித்தநாசமாகாதேயென்று விவேகங்
கூற்றது. எ-து. — புகழ்பலவாகலின்புகழினமெ
ன்றும் அதனைப்பாலிற்சேர்த்துக் கூறுதலின் ம
லொன்றுங்கூறப்பட்டது. — துஷ்டநிச்சிராகம் ப
ண்ணுகின்ற புயத்தையும்சீட்டபரிபாலனம்பண்
னுலேற்பாதத்தையும் புகழ்தலின்தாளின்விழு
மாறு பொன்னிதழிசேர் தோள்களின் மீதணிந்
தென்று கூறப்பட்டது. மலசங்காசம் பண்ணுக
ின்றவெற்றியையும், இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற
திருபையையு மென்றுமாம். — பொன்னிதழிசே
ர்தோள்களின்மீது அணிந்து என்பதற்குஉதார
ணம். “சந்தரணபூதி-இல்லேயெனு மாயையினி
ட்டிடனைநீ, பொல்லே னறியாமை பொறுத்தி
லையே, மல்லேபுரிபன் னிருவா ருவினென், சொ
ல்நே புனையுஞ்சுடர்வெலவனே” மற்றும் வருவ

வைற்றுந்நகரண்க.....(சஅ)

ஒழித்திடும்பவப் பகைவிராந் துள்ளமே.....*
யோதுமுதுணர் வோர்முந்.....*
பழிச்சுபாடலை பரந்தவைவிடர்க்களம்.....*
பாவையருணாபோலும்.....*
கழித்திடேனுபசாரமென் நிதனைநீ.....*
கட்டுறையெனக் கொள்வாய்.....*
விழித்துமாரனை யெரித்ததே வருள்பெறும்.....*
விருப்பினர் விருப்பிதே.....*

ஒழித்திடும் பவப்பகை விராந் துள்ளமேயோ
து முதுணர்வோர்முந் பழிச்சுபாடலை எ-து. பி
றவியாகியபகை அதிக சீக்கிரமாக பொழிந்து
போய், முவர் மாணிக்கவாசகர்- முதலிடப்போதி
வினையுடையோர் முன்னுள்ளிலேதோத்திரம்பண்
ணிய பாடலைநெஞ்சமே நீதோத்திரம்பண்ணுதி
—அரந்தகை விடர்க்களம் பாவைய ருணாபோ
லும், எ-து. கா முவர்க்கு இளமைத்தன்மையின
யுடைய பாவைபோல்வார் கொஞ்சிக்கூறும் வச
னம்போல அத்தோத்திரங்கள் சிவனுக்குப் பீரி
தியாயிருக்கும், — கழித்திடே னுபசாரமென்றி
தனை நீகட்டுறையெனக் கொள்வாய், எ-து. இங்ங
னம்கூறியமொழியை உபசாரமொழி யென்றுக
ருதி நீவிடாதே உறுதிமொழியென்று அறிந்து
கொள்வாய், — விழித்துமாரனை யெரித்த தே
ருள்பெறும் விருப்பினர் விருப்பிதே எ-து. தெ

ந்நிக்கண்விழித்து மன்மதனை யெரித்தகடவுளது
திருவருளைப்பெறும் விறுப்பத்தினையுடைய மெ
ய்யடியாரது விருப்பமும் இத்தோத்திர ங்களே
யென்று விவேகங்கூறிற்று எ-து. — ஒழித்திடும்
ண்டது ஒழித்திடும்மென்று வந்தது பவத்திற்குக்
காரணமாகிய இருவினைகளையும் பவமென்று கா
ரணத்தைக்காரியமாகவு பசரித்துக் கூறினார், —
இதற்கு உத்தரணம் “திருவள்ளுவநாயனார் இருள்
சேரிருவினையுஞ் சேராவினையன் பொருள் சேர்
புகழ்புரிந்தார்மாட்டு” மற்றும்வருவன வற்றாந்
காண்க.....(சகக)

விருப்பமாயிது கேட்டிதன் னெஞ்சமே.....*
விமலனுக்காளல்லார்.....*
பொருப்பைநேர்தனஞ் சொரியினுமவர்க ணோர்
புண்ணுனித் துணையன்புந்... .. (தி
திருப்பிடேலரன் னொழும்பார்தந் தொழும்பனாய்
திரிந்தவர் பணிசெய்திண்.....*
புருப்பையென்மிக நல்லையிச் சொல்லையம்...*
பில்லையென்பொல்லையே.....*

விருப்பமாயிது கேட்டிதன் னெஞ்சமே, எ-து
நல்லதெஞ்சமே இந்தவார்த்தையைச்சந்தோஷி
மாகத்தேட்பாயாக — விமலனுக்காளல்லார் பொ
ருப்பைநேர்தனஞ் சொரியினுமவர்க ணோர் புண்
னுனித்துணையன்புந் திருப்பிடேல், எ-து. திரிம
லனாகிய சிவனுக்கு அடிமைபல்லாதவர் பொண்
டேமுநவைப்போலுந் தனங்களைச் சொரிந்தாராக

யினும் அவர்களிடத்துப் புல்லினது துணிமாத்
திரமாயினும் அன்புவைத்திட்டேல், — அரன்மொ
ழும்பர்தந் தொழுப்பனய்த் திரிந்தவர் பணிசெ
ய் தீண்டிருப்பையேன்மிகநல்லை எ-து-சிவனது
அடியாருக்கு அடியானகித்திரிந்து அவரது பணி
விடைகளைச் செய்து இவ்விடத்து இருப்பாயாகி
ல் எமக்குமிகவு நன்மையினைபுடைய நீ. — இச்
சொல்லைநம்பிவையேற்பொல்லையேன் எ-து-யா
ன் இங்ஙனங்கூறியசொற்களை உண்மையாக நம்
புழைவைகளைநம்பாது ஒழிதியேல் எனக்குநீபொ
ல்லையென்றுவிவேகங்கூறிற்று-எ-து இதற்குஉதா
ரணம், திருநாவுக்கையார்சங்கதிதிபுதமநிறியிரண்
கித்தந்துதரணியொடுவானுளத் தருவோனு, மங்
குவாரவர்செல்ல மகிப்பெயமல்லேமாதேவர்க்கே
காந்தரல்லராகி, கூங்கமெல்லங் குறைந் தழுந்
தொழுநோ யாராயாவிர்த்துத்தின் அழலும்புலை
யனோனங், கங்கைவாரி சடைக்கரந்தாரிக்கன்பா
கி லவர்க்கண்டர் நாய்வணங்குங் கடவுளானோ, ம
ற்றுமவருவனவற்றுந்காண்ட..... (ரு)

வைராக்கிய சதகத்தின் முற்பாடியாகிய,

சாத்திரமுற்றிற்று,

மன்மதானுமன் நுதன்வயமுமன்று என்று
அறிந்து அதனைவிடுத்தத் தன்னையும் அதனையும்
கூட்டவும்பிரிக்கவும் வல்லசிவத்தைநோக்கிமேல்
விவேகம் கூறுகின்றது..... *

வைராக்கியசதகம்

தோத்திரம்

முலபாடம்.

பொல்லிதவெநெஞ்சு மோனாந் துபுலன்கட
ம்பா- லல்லாதரையாத்திரையுந் தின்னடிக்கணன்
பாய்- தில்ல திதற்கெண்ணெ செய்தகே னிதைநின்
நெடென்றே- சொல்லாய்நிதத்திலலை யுண்மேவிய
சோதியே..... (க)

நியையருள்செய்யி னல்லாதுபெய்நெஞ்சவ
ஞ்சத்- தியேனுனைவந் தடைதற்கொரு செய்கை
கானேன்- பேயேனுமுனைத் தொடரும்படி பே
சுதிலலைத், தாயோயொருபாயம் விடாதினிச் சூ
ழ்ந்துநின்றே..... (உ)

நின்றாய்திருத்திலலை யுளாயென்ற நெஞ்சினு
ள்ளே, யென்றானுமெனக் கதிதூரமதாயிருந்தா
யொன்றானு முனைத்தோடர் கிற்கு முபாயங்கா
னேன், மின்றாழ்சடையாய் தமியேற்குவிளங்கி
டாயே..... (ஈ)

விளங்கும்மெழிந் பேதையர்காதல் விடாதயா
னக்- களங்கம்மறவொர் தொழுநின்சுழல் காணு
மா- மென்- நுளங்கும்மொளித் தாமதிஞாபுதோ
ன்றிலயென்- னுளங்கொண்டி நிதியினிக் கொயி

லதாவுவந்தே.....(ச)

வந்தித்திரிவார்பவஞெய்க்கு மருந்தஞெயைச்
சந்தித்திரிவான் மறித்தான் மனந் தப்பியப்பா
லிந்தப்புவிபுங் கடலுங்கடந் தேகுமென்ற...
லெந்தப்படிபுவதியான் தில்லையெம்பிரானே (ரு)
பிரானே திருத்தில்லை யுளாயன்றிப் பேதையென்
மு, னெரானே திவரந்தம் பினை...
டிவந்தாய்- வரானே வினமெம்மிதெயென்றுனை
நாடிவாடி- யிராநாயடியேற் கெதிர்தோன்றில்
யின்றிதென்னே.....(சு)

என்னாயகனே யிமையோர் தொழு மீசனே
செம்- பொன்றாந் திருவம் பலத்தாடிய பூதநா
தா- வுன்றாருளானி லீட்டிடை புய்த்தியின்
மேற்- பின்னருயக்கொள் ளவலாண் பிழைக
டர்த்தே.....(ர)

திராதவோரைம்புலச் சேட்டையுந் தீர்ந்து
போய்வெம்- கூரார்மழுவானி நிற்பாதங் குழை
ந்துபோற்றி- நீசாயுருகத்தொழு துன்னெதிர்தி
ற்கும்வண்ண- மோர்நாளுளதோதமியேற்கு மு
ளைத்திடாயே.....(அ)

உளையென்னிவாய் திறந்துன்புகழ் தன்னநா
ளும், விளையார்மலரிட்ட ருச்சிக்க விருப்புமிலி
லேன், களையெனுளநின் னினைந் தெத்திறத்தாற்
கடப்பேன், விழையார்வினையார்பிறவிக் கடற்றிச்
லையானே.....(ஊ)

ஆனே திவரந்தென் னெடுகுளென்கண் றுவந்

தோய்க், கேனெவெறுப்பிப்பொழுதோர்சதநர்
ந்துதில்லாய், நானெவந்வேணுன் பெருமையை
நம்பினேநீ, தானெபொறுத்தாளுகண்டா யென்
றாமெலாமே.....(ய)
எல்லாமறிவோ யறிந்தேவகுத் திட்டவாதே*
யல்லாற்றமிழேனும் புரிவதொன்றில்லையானை*
பொல்லாமைசெய்தவன் பொறுப்பானைக் கல்-
வில்லாயினே சார்தனைப் பவத்தினிவிட்டி டேலே*

எலக்குழலா னுராகமதென்னு மாயா...
சாலக்குணந்தேற்குந தின்னருந் துகாப்பாய்*
நிலக்களமாலய னேடுமுன் னேடிவாடி...
முலக்கனலே கனலேந் துகைம் முக்கணுமே (யஉ)
கண்ணாநுதலோய்கடையேனையு மொன்றதாயே
யென் னுவருளன் னுகரந் துளைக்கின்றிலாதென்*
வினனேறிமையோய்க்கு முண்டோ சொல்வெறு
ப்பினேடு-தண்ணர்விருப்புங்கரிப்போர்வையசா
ந்திடாயே.....(யரு)

சாற்றாய்திருத்தில்லை யுள்ளாய்சிவசங்கரா வெண்*
ணற்றாய்கடையேனுயு மாமென்றனெஞ்சுளஞ்சி
ப்போற்றாந் திறந்தேன்வருந்தாமலென் புத்திறை
னேத், தேற்றாபொருந் யினியல்பினைச் செய்யு
மாதே.....(யச)

மாறாயவோரைந் து புலன்வலிமாய்த்துநெஞ்சை
நீராந் திருமேனியவுன்க ணிறுத்தமாட்டே. ....
பொருதபவக்கட லேறவுமெண்ணி னைந்தேன் (ரு)
கருவியை தெண்ணமெல்லவண்ணங்க ளுமென்

அன்றேகமியேற் கெளிமானிட னாகிநீவந்.....*
 துன்றாள்களளித்தனைபெற்றுமொன்றும்பெருரி-
 னின்றேனலதைம் புலனென்வசநின்றநிலை* க)
 யின்றேதவற்றைக்கொலுபாயமொன்றிச வெந்
 ஏற்கோவுனதன்பு மனத்திலே பென்றனஞ்சங்*
 கற்கேதிகராயதிக்கல்லநீ கல்லைவிலைய் ...*
 முற்கால்வளைத்தாங்குவளைத்தன்பின் மூழ்குவிப்
 பாய், சிற்கோலசிடம்பர நாயுட்கேள்வதேவ. / ய
 தேவையுணையன்பினிற் பூசைசெய்ததனுமல்லே*
 இவான்மிகப்பாடி நின்றாடிநயக்குகில்லை ...*
 னேவாதுழநீமனத்தோடி வணுற்று ளேன்மற்*
 ருவாவினியென் வருமென்பதறிந்திலேனே (யஅ)
 அநியாமையிற் கீழவர்பல் பிழையாற்றி னாலுங்*
 குறியாதருள்செய்வதுமேலவர்கொள்கையுள்ளே
 மறியார்க்கத்தோய்சரியேன்வினைமாற்றியாசைப்
 பொறியேலுனக்கென் முகமன்சொலப்பொய்ய
 னேனே..... (மக)

பொய்யற் றவரீவற் தடையும்பரி பூரணவீம் ....*
 மெயற்றவெற்கு நினலானிலவேறு முண்டோ*
 தையற்கிடமே யிடமாவருடா னுவேயென்...*
 மையற்றவிர்ப்பா னுன்கடாக்கும் வழங்கிடாயே*
 வழங்கெங்கவ னேதுசெய்தா லெதுவாகுமென்
 மென், மெழங்கற்பனை யாவும்நின்றுணர்வேகமே
 யா, பொழுங்கிற்புலனாகியுபாதிபொழித்தொருள்
 னைச், செழுங்கைக்கனி பொத்தானரும்படித்திந்
 லையானே..... (நக)

தில்லைப்பதிமேய சுவப்பிரகாசனேயோ... ..*
 தொல்லைப்பிறவாதெற்பேவியதோன்றலேயோ-
 வல்லப்பிறவிக்கிளைத் தேன்றனையஞ்சலென்றோர்
 சொல்லப்பகராய் விடைமீதினந்தோன்றிநின்றே
 தோன்றாத்துணையே புணையேபவத் தொல்கட
 ந்கென். போன்றார்க்கு மிரங்கு மருட் பெரும்
 போகமெயிங்- கின்றார்க்குமையாதிய மோகமெலா
 ம்விடுத்திட- சான்றார்க்குமையேவினையெனினிச்சார
 வெண்ணே..... (உக)
 சார்ந்தாய்கு ருவாதியவாய்விடை தன்னில்வந்தாய்
 கூர்ந்தாயருளிற்றிறவாதெற்கூட்டுவித்தார்(ண்டாய்
 யோர்ந்தேன்குறையின் மென்னுங்குறையுண்டுக
 போர்ந்தோடுமெனஞ்சுருன்னன்பு பிறக்குமட்
 பிற... நெறியாகிய தோர்திருப்பேரையாவெம்*
 முறவேயறவே தவிர்ந்தென்மன மோடிவாடிப்*
 புறவாதனைபற்றிவளர்ந்திடு புன்மையாலின் ...*
 நிறவேயதனைப்பூரிவா னுளத்தெண்ணுவாயே [உக]
 எண்ணும்வடிவே தினிநீபுனைந் தெய்தி னாலுந்*
 தின்னம்மெனவாவகலாச்சிதம்பரத்தே(னென்
 நன்னம்முன னுண்மையைக்காண நயந்துளே
 னுண்ணின் மதைக்காட்டிதற்கி சசந்துன்னுவாயே
 உன்னம்முணர்வுக் குணர்வாயெனக்குண்மைதந்
 தாய்-மன்னுஞ்ருதிப் பொருளாய்வழிகாட்டிதி
 ன்ருய்- பின்னுங்குருவாயடைந் துன்னருள்பே
 ணவைத்தா, யென்னென்றுறைப்பேனின்கருணை
 யிருந்தவாதே..... (உள)

இருந்தொருமிடத்துணர்வினையெயக்கிசைப்பா
ம்- பொருந்தாவிடத்திலை யுயிரிக்கொரு போத
மேனாந்- திருந்தாவிலைகொண்டுகையெய்த் தொ
ழில்செய்திபெயன்றே - வருந்தாவருண்முன்னிலை
தன்னையதித்தியானே..... (௧௮)

மதித்தென்பருவத் தளவிற்குருவாதியாகி,.....*
யதித்துள்ளறி வோங்கும் வகைக் குபாயஞ்செய்
தோயை- பெதிராதிங்குந் சந்திரன்சந்திரருவென்
றுதந் துந்- துதித்துந்திரியா|வெனக்கின் னருட
ந்துதோன்றே..... (௨௯)

தோன்றாமன்முனிந் தொருதாய்வயிற் றோன்று
பால-ரின்ருடனத் தம்மின்வெருக்கொடிசுழந்த
வர்போம்- பூன்றாவொருநீ யருளாற் புனைமேனி
பெல்லாம்- யான்றான்பலதெய்வ மெனக்கொடி
சுழந்தவாமே..... (௩௮)

இகழும்பொருளொன் றிலமண்முதலெட்டுமெந்
தாய், நிகழும்வடிவேயெனத்தேர்ந்துள தெஞ்ஞ
நின்றாட்- புகழும்படியே யினிபிசுவென்புத்தித
ன்னத் - திகழும்படிசெய்தி தீரோபவஞ் செய்
திடேலே..... (௩௯)

செய்யாய்கரியான் றொழும்வெள்ளிளஞ்சேவைந்
ரீவோய்-வையார்மழுபோய் திருவுள்ள மிவாஞ்ச
னேனா- மையாவிழிபெய்வுறநீர் பெருதண்டினே
யி- கையாற்றொழுதேத்திதின் கூத்தினைக் காணு
மாமே..... (௪௦)

காணாதபவக்கடலின் கணாகாணவெற்குக்.....*
கோணகணிமாசிப மெய்யன்பு கொடுத்தி யென்

மே-நானாதிசைத்தேன் திருக்காளத்திநாதவென்ற
ட்டேனாகவலக்கடலின்முதிரு பேனையேனே
பேனையெனொரு பாசனத்தினை பேனையேனே
கோதைக்குறிக்கொருது கோதைகொ டென்
நின்பா-லோதற்கெனாத்ததைவிடுத்தனனே
சரிதாதற்களைபுண்டமையானைக் கண்டதென்றே

கண்டேன்களிகூர்ந் துசிவப் பிரகாசநாமங் .....*
தொண்டேய்ந்தரு வோடிவணுந்தேனை யாண்ட
கோவே-பண்டேயொருநீ வருத்திட்டபடிக்கியா
னான்-றொண்டாகிவந் தின்றுனைப் பாடத்தொடங்
கினேனே..... (௪௧)

தொடக்காயெனச்சுழிந் துளமைம்புலத் தோற்ற
மெல்லாய்-கெடக்கூதித்தியொருகுட்சி களக்கி
லாயே, லடக்காவலையென்றனகத் துளடங்குகா
யுங்- கடக்கேன்பவவேலை யெவ்வண்ணமுக் கண்
ணினானே..... (௪௨)

கண்ணான்மதனைப் பொடியாய்வகைகண்டவெண்
போ-ளண்ணாயுயிர் யாவமுளித்திடுமப்பனையோ
தண்ணார்பொழுற்றிலை யுளாயெனக்கீதுதாராய்-
மண்ணாதியவாசைகளத் துணைவாழ்த்துமாமே (௪௩)
வாழ்த்தேனானைநாடொறும் வாழ்த்த வல்லோர்க
டாளிம்- ருழித்தேன்மலையாங்கவரோ மெலைக்கொ
ள்கில்லென்- விழ்த்தே நெடுங்காலமவத்தி லொ
ண்மேரு வில்லையி-பாழ்த்தேன்கிளிபோற் பல
நூல்கள் படித்துமியானே..... (௪௪)
யானாருடற்கின்புபுங்களைபெண்ணவெண்ணி
த்தினைகிழபாவரி நென்மனஞ்சஞ்சலிக்கும்.*

இருந்தொருமிடத்துணர்வினையாய்க்கிதன்பா
 ம்- பொருந்தாவிடத்திலுல யுயிரிக்கொரு போதி
 மேனும்- திருந்தாவிலைகொண்டிழையைத் தொ
 ழில்செய்தியென்றே - வருந்தாவருண்முன்னிலை
 தன்னமதித்தியானே..... (௧௮)
 மதித்தென்பருவத் தளவிற்குருவாதிபாகி,.....*
 யுதித்துள்ளநி லோங்கும்வகைக் குபாயஞ்செய்
 தோயை- பெருநிலையனஞ் சந்திநின்றருவென்
 றுறைந் துந்- துதித்தந்திரியா வெனக்கின் னருட
 ந்துதோன்றே..... (௧௯)
 தோன்றாமன்முனிந் தொருநாய்வயிற் றேன்று
 பால-நீன்றுடனத் தம்மன்வேறுக்கொடி கழிந்த
 வர்போம்- பூன்றுவொருநீ யருளாற் புனைமேனி
 பெல்லாம்- யான்றுன்பலதெய்வ மெனக்கொடி
 கழிந்தவாறே..... (௨௦)
 இகழும்பொருளொன் நிலைமண்முதலெட்டுமெந்
 தாய், நிகழுள்வடிவேயெனத்தேர்ந்தள நெஞ்
 றின்றிட- புகழும்படியே யினிபிசுவென்புத்தித்
 ன்னைத் - திகழும்படிசெய்தி திரோபவஞ் செய்
 திடேலே..... (௨௧)
 செய்யாய்கரியான்றொழும்வெள்ளிளஞ்சேவைபு
 ர்வோய்-வையார்மழுபோய் திருவுள்ள மிவ்
 னேனு- மையாவிழிபெய்வுற்றீர் பெருதண்டிடு
 ம- கையாற்றொழுதேத்திநின் கூத்தினைக் காணு
 மாறே..... (௨௨)
 காணாதபவக்கடலின் கணாகாணவெற்குக்.....*
 கோணாணரிமாசிப மெய்யன்பு கொடுத்தியென்

றே-நாணாதிசைத்தேன் திருக்காளத்திநாதவுன்ற
 ட்,பேணாதவலக்கடன்முழுகிய பேறையேனே*
 பேதைக்கொரு பாகமளித்திடு பேனாயா வெங்*
 கோதைக்குநின்றேருளு கோதைகொ டென்று
 நின்றா-லோதற்கெனுளத்தைவிடுத்தனனோடிமா
 னீர்காதற்களையுண்டமைபாலுனைக் கண்டநின்றே*
 கண்டேன்களிகூர்ந் துகிவப் பிரகாசநாமங் .....*
 தொண்டேநின்று வோடிவனுந்நேனை யாண்ட
 கோவே-பண்டேபொருந் வகுத்திட்டபடிக்கியா
 னுன்-றொண்டாகிவந் தின்றுனைப் பாடத்தொடங்
 கினேனே..... (௨௩)
 தொடக்காயெனச்சூழ்ந்தளவைம்புலத் தோற்ற
 மெல்லங்-கெடக்கவதித்தியொருகுட்சி களக்கி
 லாயே. லடக்காவலையென்றனகத் துளடங்குகா
 லங்-கடக்கேன்பவலேலெ யெவ்வண்ணமுக் கண்
 னினனே..... (௨௪)
 கண்ணன்மதனைப் பொடியாய்வகைகண்டவெண்
 டோ-ளண்ணவுயிர் யாவுமளித்திடுமப்பனையோ
 தண்ணார்பொழுந்நிலை யுளபெனக்கேதுதாராய்-
 மண்ணாதிவவாசைகளற் றுனைவாழ்த்துமாறே(௨௫)
 வாழ்த்தேனுனைநாடொழும் வாழ்த்த வல்லோர்க
 டாளிற்- முழித்தேன்நிலையாங்கவகோ ளறலைக்கொ
 ள்கிலேலென்- விழித்தே னெயின்காலமவத்தி லொ
 ண்மேரு வில்லோய்-பாழ்த்தேன்கிளிபோற் பல
 ஞால்கள் படித்துயியானே..... (௨௬)
 யானாருட ந்கெய், ஞாயங்கிளையெண்ணவெண்ணி
 த்தினைசிறுபாலரி ணென்மனஞ்சஞ்சலிக்கும்.*

நாடு

வைராக்கியசதகம்.

மீனாமினல்பரீல தென்கண் விடுத்திகொல்லோ
வானேனுடையாய்திதியாமதிகாரநியே. .... (நக)
காராரிமிடற்று யளிசூழ்திருபொற்கடுக்கைத்...*
தாராரிபுயனே சீவகாமசுவந்தரிக்கோர்.....*
சீரார்மணவாள வென்றன்ருவ தெப்பமேநீ (நே)
பாராய்கடைக்கண்ணென தெண்ணம்பலிக்கவின் (சு)

இன்றென்னைசெய்கேனெனநாடி...
கொன்றெய்தி நெவ்வண்ணமாய்...
வேனோ-வன்றன்னமுமேனமுமோர் வருமையநி
ன்று-ளொன்றன்பர்குழாத்தறவிதருளாயுவந்தே

உவந்தாயெனைதம்புலனும்மிரிந்தோடவோர்நா
டவந்தான்சிறிதும்மிவிபால் விடைதன்னின்மின்
னோ- டுவர்ந்தேவநாநூம் விளங்கிலை யென்னை
தொல்லோ வவந்தான்மிதுபாவியுல்லீலை யறிந்தி
லேனே..... (சஉ)

அநியாமையிற்கட்டுண லுற்றதென்னுண்மையத்
தைப்-பிறியாதுவிடேனெனலெந்தை பிரானு
ண்மை-குறியிதிருவர்க்கு மென்றாலெனக்கோபி
யேலே- செந்நாயுடையமற்றையோடிகல்செய்
ததன்றே..... (சங)

செய்விப்பன்வினைத்தொகை வெப்பவஞ்சுரீப்ப
னுளாய், யுய்விப்பனெலச்சிவ னுண்மையுமோர்வ
னென்றோ- னாயர்க்கெதிரேயெனநோக்கியறை
ந்ததெய்யு மைவெற்பனவா...
டாயே..... (சச)

மாற்று மெனக்காணவ மாயையிலவந் துவந்தே*

தோற்றுவனேகவல்மாநிய சுத்தமொன்று ... *
டேற்றுவனேந் நியிரண்டறுத்தெங்குமாகிச்*
சுற்றுவிகொள்ப தத்தென்னுவிடங் கொள்ளு
யே..... (சரு)

கொள்ளெனென்னு மெழுத்தைந்து முட்கோதி
யாதுந். தள்ளெனென்னுமுனைச்சார்தவஞ் சார்ந்
தலாநா-விளாநெனினு மெனைநீ வைவடேல்
விடேல்கருணள்ளுடையாய விநாச நயந்துளா
னே..... (சன)

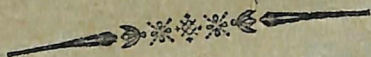
நயவாது தில்லாபுரியோ யுனைநாடிநாளும் ...*
வியவாதுட லோடுறவென்னும் விடாதென் னுள்
ளங்- கயவாதுதுபோக மெலாமிவைகண்டுமிடும்,
பயவாதிதென்றே பயந்தேன்மிகப் பாவியேனே

பாவாற்பெரியோர் புகழ்சிற்றம்பலத்து னோயை
நாவார்க்கிநியேன் துத்செய்யு மிந்தன்கிலசொல்
லு- மோவாதுனாயோ ருழைகாவியவன் செவிக்
கே - மேவாதவென்றுதுணிந்து விளம்பினே
னே..... (சஅ)

விளம்பற்கருஞ்சோதி யென்கோவிடையோனெ
ன்கோவென்- னுளம்புக்க சிவப்பிர காசனென்
கோ வென்னங்கைத்- சளம்பற்றிய சாந்தனென்
கோனின்றன துநாடும்- உளம்பெற்றிருக் கையி
லாய சொல்வாயெனக்கே..... (சக)

எனக்கீந்தினியாண்டிடல் வேண்டுமெம் மீசனே
மற்- நுனக்கேசரணஞ் சரணம்புலனோடுமென்ற
ன்- மனக்கோதனைத்து மிறந்தோங்கறிவாகியாங்
கே- பினைக்காண்பவன் காட்சியுமற்றவ பேதவா
ழீவே.....(ரு)

திருச்சிற்றம்பலம்

சாத்திரம்-ரு-தோத்திரம்-ரு-

பாடல் - ர-

வைராக்கியசதகம்-முற்றிற்று

